

ATHENS voice

No1 Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ
FREE PRESS
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
FOCUS BARI
Β' ΕΞΑΜΗΝΟ 2015

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟ

Γράφουν Γιώργος Κύρτσος / Βασίλης Πεσμαζόγλου
Νίκος Γεωργιάδης / Χρύσα Φωτοπούλου, σελ. 12

Ο Σταύρος Τσακουράκης στο εδώλιο
Της Αγγελικής Μπιρμπίλη, σελ. 16

Κάτι συμβαίνει στην οδό Αριστείδου
Της Ελεωνόρας Βερυκοκίδη, σελ. 24

ADAPT

TO NEO FRESH FOAM BORACAY

Απαλό πάτημα, ακόμη και στην σκληρή προπόνηση.

Σχεδιασμένο χρησιμοποιώντας δεδομένα από το πάτημα δρομέων, σαν εσένα.

newbalance.gr
newbalancegreece

 new balance

EDITO

Του Φώτη Γεωργελέ

Τηλεοπτικό δελτίο ειδήσεων: Νέες προκλητικές δηλώσεις του Αυστριακού υπουργού, ο βαλκανικός διάδρομος πρέπει να σταματήσει, είπε, τα σύνορα θα κλείσουν οριστικά. Σχόλιο οργισμένου τηλεπαρουσιαστή για την κατάσταση της Ευρώπης, της ανάληψης, της νεοφιλελεύθερης, που δεν δέχεται τους πρόσφυγες στο έδαφός της. Επόμενη ειδηση: Προκλητικές δηλώσεις του Ταϊπιν Ερντογάν, ο Τούρκος πρόεδρος ειρωνεύτηκε την Ευρώπη η οποία δυσανασχετεί με τους πρόσφυγες που περνάνε το Αιγαίο προς τις ελληνικές ακτές. Οργισμένο σχόλιο δημοσιογράφου, «με την ανοχή και ενθάρρυνση της Τουρκίας, οι δουλέμποροι στέλνουν τους πρόσφυγες στην Ελλάδα».

Τέλος του δελτίου. Άραγε, υπάρχει κάποιος από τους τηλεθεατές που να αντιλαμβάνεται τον παραλογισμό; Ότι θεωρούμε προκλητικές τις δύο δηλώσεις για τους ακριβώς αντίθετους λόγους; Ότι αν οι Σύροι περνάνε από την Τουρκία στην Ελλάδα φταίει οι Τούρκοι που δεν τους σταματάνε, ενώ αν περνάνε από την Ελλάδα στα Σκόπια φταίει η Ευρώπη που δεν τους δέχεται; Σιγά-σιγά, προϊόντος του χρόνου, απομακρυνόμαστε όχι απλώς από τη λογική και τους κοινούς κώδικες συνεννόησης με τους γύρω μας, αλλά και από την πραγματικότητα συνολικά. Δεν μιλάμε για πολιτικά, οι διαφωνίες μας δεν είναι πολιτικές αλλά αντίληψης της πραγματικότητας. Δεν ζούμε την ίδια με τον άλλο κόσμο. Χρόνια λαϊκισμού, προπαγάνδας, υποκρισίας, μεταμφιεσμένων επιδιώξεων, καλυμμένων στρατηγικών και επικοινωνιακού πολέμου έχουν διαστρέψει κάθε έννοια λογικής. Όλα παρουσιάζονται ως τα αντίθετά τους. Έχουμε πάψει να έχουμε απλώς πολιτικά, οικονομικά θέματα, μοιάζουμε για με έναν ασθενή οργανισμό, ο οποίος αντιμετωπίζει ψυχοπαθολογικά προβλήματα. Είμαστε καλύτεροι από όλους, ο εξυπνότερος λαός της οικουμένης, δεν μας καταλαβαίνουν και μας ζηλεύουν, παραδίδουμε μαθήματα δημοκρατίας, ανθρωπισμού, συμπόνιας, επανάστασης στην ανθρωπότητα, είναι όλοι εχθροί μας, είμαστε περικυκλωμένοι, έχουμε πάντα δίκιο, φυλάμε Θερμοπύλες, σ' αυτό το μετερίζι, εμείς, ο φτωχός λαός ο πάντα ηρωικός και πάντα προδομένος.

Το κράτος καταρρέει κάθε μέρα και περισσότερο μπροστά στα μάτια μας, δεν μπορούμε να λύσουμε κανένα πρόβλημα, βλέπουμε την παρακμή σε κάθε τομέα της δημόσιας ζωής, αλλά δεν φταίει κανείς. Φταίει πάντα οι άλλοι. Ο πρωθυπουργός μαθαίνει από το τουίτερ ότι αποφασίστηκε κλείσιμο συνόρων στη Σύνοδο στην οποία συμμετείχε. Το καταγγέλλει. Ιταλοί στρατιώτες περιπολούν με Αλβανούς στα σύνορα με την Αλβανία, Αυστριακοί στα σύνορα με FYROM, το NATO στο Αιγαίο. Ανεπαισθήτως αυτό που προς στιγμήν αποφύγαμε με το Grexit, επανέρχεται γεωπολιτικά, η χώρα μας απομακρύνεται από την Ευρώπη. Δεν πειράζει, όπως λέει κι ο Αρκάς, άλλη μια νίκη, η Ελλάδα, μια μικρή χώρα, κατάφερε να βάλει σε απομόνωση ολόκληρη την Ευρώπη. Φταίει κανείς για όλα αυτά; 1 εκατομμύριο Σύροι βρίσκονται ήδη στην Ευρώπη, 2,5 εκατομμύρια στην Τουρκία, 1 στην Ιορδανία, γιατί πουθενά δεν βλέπουμε τέτοιες εικόνες χάους και δυστυχίας; Δεν είναι κρατική δομή η Ειδομένη, απαντάει ο υπεύθυνος Κυβερνητικής Αλήθειας, δεν ευθυνόμαστε εμείς. Είδες πώς μαθαίνεται εύκολα ο κυνισμός της εξουσίας; Φταίει κανένας για τους χιλιάδες που πε-

ριφέρονται στην Ποσειδώνος, στα κρύα γήπεδα, για τα τσαντίρια στην πλατεία Βικτωρίας; Είναι ευθύνη της Ιστορίας, απαντάει ο υπεύθυνος υπουργός.

Είναι αξιοθαύμαστοι οι άνθρωποι, πώς μπορούν να ιδεολογικοποιήσουν πάντα το προσωπικό τους συμφέρον. Οι χθεσινοί εισαγγελείς, που κατηγορούσαν τους πάντες για τα πάντα, τώρα είναι ανεύθυνοι παρατηρητές του «ρου της Ιστορίας». Αυτοί που έκαναν διαδηλώσεις γιατί δεν δούλευε το εργοστάσιο στην Αμυγδαλέζα, τώρα παρακολουθούν απαθείς τους εκατοντάδες πνιγμούς στο Αιγαίο και το δράμα των παιδιών στις λάσπες. Άραγε, ένας από αυτούς που μοίραζε την προκήρυξη στην Ειδομένη, αισθάνεται ένοχος για τον πνιγμό 3 δυστυχισμένων ανθρώπων;

Είμαστε καταδικασμένοι να ζούμε την κάθε καινούργια μέρα ξανά σαν να είναι η ίδια. Γιατί για ό,τι μας συμβαίνει δεν λέμε ποτέ καμιά αλήθεια, δεν βγάζουμε συμπεράσματα, δεν αποδίδουμε ευθύνες. Δεν αναγνωρίζουμε και δεν αναλαμβάνουμε τις ευθύνες που μας αναλογούν. Όλα είναι ανοιχτά, ποτέ δεν απονέμεται η δικαιοσύνη της απόδειξης. Ποιος είχε δίκιο; Ποιος λέει το σωστό;

Έτσι, σε μια κυβέρνηση που οδηγεί τη χώρα της όλο και πιο χαμηλά, σε ένα υπουργικό συμβούλιο που αποτυγχάνει καθημερινά να λύσει το οποιοδήποτε πρόβλημα, υπόλογος είναι ο υπουργός που είπε τη FYROM Μακεδονία. Όπως τη λένε δηλαδή 7 δισεκατομμύρια άνθρωποι. Όπως την ακούμε στους αθλητικούς αγώνες, στις ειδήσεις, στις δηλώσεις όλων των ανθρώπων του κόσμου, αλλά όχι όπως τη λέμε εμείς εδώ. Γιατί 25 χρόνια τώρα, ποτέ δεν είπαμε, «κάναμε λάθος». Πάμε παρακάτω. Χάσαμε πολύτιμο εθνικό, διπλωματικό κεφάλαιο, διεκδικώντας το άδικο μάξιμουμ, για να καταλήξουμε σε ήττα. Αντί να πούμε πως θα κλείσουμε ένα πρόβλημα που χειριστήκαμε λάθος, το αποσιωπούμε, δημιουργούμε άλλη μια φορά τη βολική πραγματικότητα που έχουμε συνηθίσει. Τη δικιά μας εικονική, απέναντι σε όλη την άλλη, όλου του πλανήτη, την πραγματική πραγματικότητα. Γιατί ούτε το όνομα της Μακεδονίας μας ενδιαφέρει, ούτε οι πρόσφυγες, ούτε οι μετανάστες, ούτε η Ευρώπη. Όλα είναι «δουλίτσες». Επαγγελματίες πατριώτες, κατ' επάγγελμα αριστεροί, επαναστάτες, αλληλέγγυοι, εθνικόφρονες, χριστιανοί. Δεν λύνεται τίποτα γιατί πρέπει να συνεχίζεται αέναα το ίδιο θέατρο.

Η χώρα της δηθενιάς, η κοινωνία της άγνοιας, η κυβέρνηση της παρακμής, συζητάει αμέριμνη για το αν πρέπει να παραιτηθεί ο Μουζάλας που είπε τα Σκόπια Μακεδονία. Φτάνει η συγγνώμη του ή πρέπει να απομακρυνθεί από την κυβέρνηση; Περιμένουν κι άλλοι να υποδεχτούν την Αντζελίνα Τζόλι.

Την ίδια στιγμή, σιωπηλά, όλα γύρω μοιάζουν να καταρρέουν σε αργή κίνηση. Κοινωνικές δομές, κρατικές υπηρεσίες, δημοκρατικοί κανόνες, κώδικες συμπεριφοράς, δουλειές, σπίτια, φιλίες. Δεν πρέπει να το βλέπεις, δεν πρέπει να το λες, είσαι αντεθνικός σκεπτόμενος, είσαι εχθρός του λαού. Επιτέλους έγινε πραγματικότητα το όνειρο κάθε αυταρχικού. Ο αυταρχισμός έγινε ένας, δεξιός και αριστερός μαζί. «Πρέπει να ευθυγραμμιστείτε με το λαό, κύριε» λέει απειλητικά στο δημοσιογράφο η υπουργός που καθαρίζει φασολάκια στο υπουργικό συμβούλιο. Ο καθεστωτικός λόγος δεν είναι ο λόγος της δύναμης, είναι ο λόγος της παρακμής. ▣

ATHENS VOICES

★ Η ΑΘΗΝΑ ΜΙΛΑΕΙ ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΑΚΟΥΜΕ ★

-Την είδες τη Λουίζα στο φέισμποκ; Άλλαξε φόρεμα, έβαλε ένα καφέ.
-Σα βουβάλα είναι με το καφέ.
(Φίλες συνομιλούν στις διαβάσεις της Πανεπιστημίου περιμένοντας να ανάψει πράσινο)

-Της πήρα αυτό το ματσούκι να τραβάει φωτογραφίες από μακριά, να μην την απλώνει ο φακός.
-Καλά της έκανες. Αλλά το καφέ φταίει, την κάνει σαν βουβάλα αυτό το χρώμα.
(Οι ίδιες φίλες συνεχίζουν τη συζήτηση στις διαβάσεις)

«Τρεις στους δέκα επιβάτες είναι γκέι και μας την πέφτουν, κύριέ μου».
(Ταρίφας διαμαρτύρεται για τα προβλήματα του κλάδου. Διαδρομή Μαρουσι-Εξάρχεια. Πέμπτη πρωί)

«Εμένα ο πατέρας μου έπρεπε να είχε πεθάνει από το '11. Όμως ζούσε κεκτημένα...»
(Δύο σαραντάρες κυρίες συνομιλούν σε Everest, απέναντι από γνωστό μεγάλο νοσοκομείο. Δευτέρα πρωί)

Σερβιτόρα φέρνει το φρέντο καπουτσίνο σε γυάλινο μπουκάλι με καλαμάκι. Ο πελάτης εκπλήσσεται.
-Ωχ!
-Σε κούφανα ε;
(Σε café της Σόλωνος. Τετάρτη πρωί)

-Γκομενιάρης ο Παναγιωτάκης!
-Πήρε απ' τον παππού του, γιατί ο πατέρας του δεν είναι.
(Μεσόκοπες κυρίες στον Ηλεκτρικό, σταθμός Ταύρου. Τετάρτη πρωί)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

i

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει η Ισμήνη Μπανάτσου. Γεννήθηκε στην Κεφαλονιά, σπούδασε στην ΑΣΚΤ (1986-1991), στο Facultad de Bellas Artes του Πανεπιστημίου της Βαρκελώνης (1993-1994) και πήρε μάστερ από το Πολυτεχνείο της Αθήνας. Έχει πραγματοποιήσει μέχρι σήμερα 12 προσωπικές εκθέσεις στην Ελλάδα, το Βέλγιο και στην Ισπανία και έχει συμμετάσχει σε ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα, το Βέλγιο, την Αυστρία, την Ολλανδία, την Κίνα κ.ά.

ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

Είσοδος του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου και είσοδος του Πανεπιστημίου Berkeley California.

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΤΑ ΒΙΝΤΕΟ ΤΟΥ ΒΟΥΛΛΑΡΙΝΟΥ

Κάθε εβδομάδα και καλύτερα.

BOOKPOINT

Η νέα συνήθεια της πόλης. Βιβλιοπωλείο-ξενυχτάδικο και πάμφθηνο. Καθημερινές ανοιχτά μέχρι τα μεσάνυχτα και τα Σάββατα μέχρι τις 3 το πρωί. (Κολοκοτρώνη 29 & Θησέως)

TALKIN HEADS

Το πιο cool κομωτήριο της πόλης. Καθρέφτες στο ταβάνι και βινύλια για μουσική. Έχει και την πιο ωραία ανδρική πελατεία, κορίτσια. (στη Μασσαλίας)

ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ

Πόσο ταιριαστό που ο χαλβάς είναι το εθνικό μας γλυκό, ε;

Η ΤΡΙΤΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΘ. ΔΕΥΤΕΡΑ

Παγκόσμια ημέρα «Ταπεράκι με χταπόδι στη δουλειά».

HOUSE OF CARDS

Τζολί με Τσίπρα στου Μαξίμου.

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

-Τι να ντυθώ τις Απόκριες;
-Τίποτα, κράτα μια τσάπα.
-Και τι θα έχω ντυθεί;
-Τσαπατσούλα.

ΘΕΟΣ

Αν υπάρχει... κοιτάει αλλού.

Η ΕΛΛΑΔΙΤΣΑ ΜΑΣ

Η μισή νίγεται στη λασπουριά και η άλλη μισή βάζει στοίχημα να καταρρίψει τα Γκίνες στη λαγάνα, στην μπουγάτσα και στην Bachata.

ΑΙ WEI WEI

Μια καλλιτεχνική κράμπα που παίζει με την ψυχραιμία μας και ταλαιπωρεί την όρασή μας. Βάλτε συρματοπλέγμα σ' αυτή την «εικαστική» απάτη.

ΜΙΟΥΖΙΚΑΛ

Τα νέα μουζούκια.

ΟΝΟΜΑΤΟΛΟΓΙΕΣ

Ποια Μακεδονία; Ποια Στικούδη;

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Έτσι γράφει η μοίρα μας; Να γεράσουμε με Ρούλα Κορομπλά και πλέξιμο.

«ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ»

Αν είναι το μέικ απ όπως πρέπει, η θλίψη πιστευτή και η μαντίλα στη σωστή θέση.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ας το πάρουμε χαμπάρι για να χαλαρώσουμε: «Ουδέν μονιμότερον του προσφυγικού».

GREATEST hits

★ Ο ΓΙΩΡΓΟΣ Θ. ΠΑΥΡΙΑΝΟΣ ΓΡΑΦΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ Α.Υ. ΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ★

ΣΑΡΑΚΟΣΤΙΑΝΟ

Μπήκαμε στη Σαρακοστή κι όλες οι καρβίδες έχουνε προετοιμαστεί να πάνε στις Μαλβίδες

Μπήκαμε στη Σαρακοστή κλαίνε τα καβουράκια είδαν τη μάνα τους βραστή στο κέντρο «Βοτσαλάκια»

Μπήκαμε στη Σαρακοστή φεύγει το καλαμάρι μήπως και δεν τηγανιστεί μια νύχτα με φεγγάρι

Μπήκαμε στη Σαρακοστή έχει ο αστακός σεκλέτι τη μοίρα του έχει φανταστεί θα γίνει με σπαγγέτι

Μπήκαμε στη Σαρακοστή αγχώθηκε το μύδι ξέρει πως θα μαγειρευτεί με ρύζι και κρεμμύδι

Μπήκαμε στη Σαρακοστή το στρείδι καμαρώνει όμως σε λίγο θα λουστεί με ένα ξινό λεμόνι

Μπήκαμε στη Σαρακοστή τρέχει το χταποδάκι γιατί θα γίνει, αν πιαστεί, κοφτό μακαρονάκι

Μπήκαμε στη Σαρακοστή κι ο αχινός φρικάρει πως ίσως θα σερβιριστεί με ένα κρασί Μπουτάρη

Μπήκαμε στη Σαρακοστή και πίσω από ένα φύκι γαρίδες έχουνε κρυφτεί και γράφουν διαθήκη

Μπήκαμε στη Σαρακοστή και η σουπά δηλώνει: «Αυτοί δεν είναι πια πιστοί! Αυτοί είναι δολοφόνοι!»

QUIZ

1. Είσαι σε σουσι μπαρ. Τι ψάρι είναι το «maguro»;

- A. Χέλι
- B. Σολομός
- Γ. Τόνος

2. Είσαι ξερόλας. Ποιο από τα παρακάτω δεν είναι τυρί;

- A. Μαρσάλα
- B. Μαλάκα
- Γ. Μάφρα

3. Είσαι στην Ικαρία, καλεσμένος σε γάμο. Ποιο παραδοσιακό πιάτο σε κερνάνε;

- A. Κέικ πετιμεζιού
- B. Μασουράκια αμυγδάλου
- Γ. Τη γραβάτα του γαμπρού

4. Είσαι στο σινεμά και βλέπεις το «Rocky». Τι πίνει πρωί-πρωί ο Στάλόνε;

- A. Σκέτο καφέ
- B. 5 ωμά αυγά
- Γ. Πορτοκαλάδα

5. Είσαι στο Μαρόκο. Πώς ονομάζεται η σάλτσα από κόκκινες καυτερές πιπεριές που χρησιμοποιείται ευρέως εδώ;

- A. Hegira
- B. Peperino
- Γ. Harissa

6. Είσαι στο περίπτερο. Ποιο από τα M&M παίζει σαξόφωνο;

- A. Το κόκκινο
- B. Το κίτρινο
- Γ. Το μπλε

7. Είσαι στα τυριά στο σουπερ-μάρκετ. Ποια χώρα παράγει το αυθεντικό έμμενταλ;

- A. Η Αυστρία
- B. Η Ελβετία
- Γ. Η Ολλανδία

8. Είσαι μερακλής. Ποια χώρα παράγει το σπανιότερο καφέ στον κόσμο;

- A. Η Ινδονησία
- B. Η Κίνα
- Γ. Η Κούβα

9. Είσαι φοιτητής. Από ποιον καρπό φτιάχνεται η Nutella;

- A. Καρύδι
- B. Φουντούκι
- Γ. Αμύγδαλο

10. Είσαι στην Ιταλία. Από τι γάλα φτιάχνεται η παρμεζάνα;

- A. Αγελαδίσιο
- B. Πρόβειο
- Γ. Κατσικίσιο

11. Είσαι στο 1475 μ.Χ. Πού άνοιξε το πρώτο καφενείο στον κόσμο;

- A. Στη Γένοβα
- B. Στην Ιερουσαλήμ
- Γ. Στην Κωνσταντινούπολη

ΠΟΣΟ ΚΑΛΟΦΑΓΑΣ ΕΙΣΑΙ;

Η Α.Υ. εξετάζει το IQ του οισοφάγου σου

Της ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ ΜΙΧΕΛΑΚΟΥ

12. Είσαι στη Ρωσία. Ποιο είναι το βασικό συστατικό μιας σούπας μπορς;

- A. Οι πατάτες
- B. Το παντζάρι
- Γ. Το σέλινο

13. Είσαι στο Τόκιο. Ποιο είναι το βασικό συστατικό της διατροφής των μωσαριών από τα οποία προέρχεται το κρέας κόμπι;

- A. Γλυκοπατάτες
- B. Μπίρα
- Γ. Καλαμπόκι

14. Είσαι στην αρχαία Σπάρτη και έχεις βάλει χύτρα. Από τι κρέας

φτιάχνεις το μέλανα ζωμό;

- A. Χοιρινό
- B. Κατσικίσιο
- Γ. Μοσχαρίσιο

15. Έχεις ερωτική απογοήτευση. Πόσα λουλούδια είναι σε κάθε πλευρά ενός μπισκότου Oreο;

- A. Δώδεκα
- B. Έξι
- Γ. Οκτώ

16. Είσαι στο Μπάκινγχαμ. Τι γεύση έχει το τσάι Earl Grey;

- A. Περγαμόντο
- B. Κάρδαμο
- Γ. Μύριλο

17. Είσαι στο μπαρ. Τι

περιέχει ένα κοκτέιλ Manhattan;

- A. Λικέρ Curacao
- B. Creme de cassis
- Γ. Ουίσκι

18. Είσαι στην Κίνα. Ποιο είναι το βασικό συστατικό ενός πιάτου chow mein;

- A. Το μπρόκολο
- B. Τα νουντλς
- Γ. Τα καρότα

19. Είσαι στην παραλία. Σύμφωνα με τη Διεθνή Ένωση Παγωτού, πόσες γλειφιτζιές χρειάζονται για να τελειώσεις με μια μπάλα παγωτού;

- A. 50
- B. 100

Γ. 35

20. Είσαι στο Τέξας. Τι έχεις παραγγείλει αν ακούσεις τη σερβιτόρα να φωνάζει στην κουζίνα να φτιάξουν «Τεξανό χαβιάρι»;

- A. Μπρικ
- B. Φασόλια μαυρομάτικα
- Γ. Παϊδάκια

21. Είσαι στην Αφρική. Ποιο είναι το πιο νόστιμο κομμάτι του κροκόδειλου;

- A. Η ουρά
- B. Η μπριζόλα
- Γ. Το πόδι

22. Είσαι κοσμοπολίτης. Γιατί η φρουτοσαλά-

τα είναι γνωστή ως «macedoine de fruits»;

- A. Πατί περιέχει το μπαχαρικό mace
- B. Πατί «macerer» σημαίνει να μαρινάρεις σε χυμό ή αλκοόλ
- Γ. Πατί ο Μέγας Αλέξανδρος ο Μακεδόνας κυβερνούσε ένα μωσαϊκό λαών

23. Είσαι άτυχος, μόλις έφαγες μια καυτερή πιπεριά. Με τι ενδεικνυται να απαλύνεις τη φωτιά στα σωθικά σου;

- A. Σανγκρία
- B. Ψωμί
- Γ. Γάλα

24. Είσαι στη Γαλλία. Τι έχει το Croque Monsieur

που δεν έχει το Croque Madame;

- A. Ένα τηγαντό αυγό από πάνω
- B. Ζαμπόν
- Γ. Σιρόπι σφενδάμου

25. Είσαι ο Άμλετ. Κατά τον Σέξπιρ, ποιο θεωρείται το βότανο της μνήμης;

- A. Το δεντρολίβανο
- B. Η μέντα
- Γ. Το φασκόμυλο

26. Είσαι στο Μεξικό. Τρως μια τортίγια διπλωμένη στα δύο με λιωμένο τυρί για γέμιση. Τι έχεις παραγγείλει;

- A. Μπουρίτο
- B. Τάκο
- Γ. Κεσαντίγια

27. Είσαι στην Κρήτη. Με τι σερβίρονται οι σφακιανές πίτες;

- A. Μυζήθρα
- B. Μέλι
- Γ. Αλατσολιές

28. Είσαι στο δημοτικό. Τι ζώο είναι ο Coco των Kellogg's;

- A. Μαϊμού
- B. Τίγρης
- Γ. Παπαγάλος

29. Είσαι στην αρχαία Ρώμη. Τι τρως αν τρως «Το σανδάλι του Δία»;

- A. Γλώσσα μοσχαριού
- B. Ψάρι γλώσσα
- Γ. Σπανακόπιτα

30. Είσαι στη Νέα Υόρκη. Ποιο είναι το επίσημο ποτό της πολιτείας;

- A. Ο χυμός κράνμπερι
- B. Το τσάι
- Γ. Το γάλα

ΣΩΣΤΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1Γ, 2Α, 3Γ, 4Β, 5Γ, 6Γ, 7Β, 8Α, 9Β, 10Α, 11Γ, 12Β, 13Β, 14Α, 15Α, 16Α, 17Γ, 18Β, 19Α, 20Β, 21Α, 22Γ, 23Γ, 24Β, 25Α, 26Γ, 27Β, 28Α, 29Β, 30Γ

Τελικά πόσο καλοφαγάς είσαι;

0-10 σωστές απαντήσεις

ΟΥΤΕ ΒΡΑΣΤΟ ΑΥΓΟ

Μάλλον αυτή τη στιγμή είσαι στο Everest και κάνεις το τεστ γεμίζοντας την «Athens Voice» με ψιχουλα.

10-20 σωστές απαντήσεις

ΚΑΝΟΝΙΚΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

«Από τότε που κατέβασα wikipedia στο κινητό σάθκα!»

20-30 σωστές απαντήσεις:

ΜΑΜΑΛΑΚΗΣ

Ε, καλά, έχουμε κι εμείς ίντερνετ στο κινητό, φίλε.

ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΚΟΚΟΤΑΣ.

ΝΑΦ ΣΕΝΤ.

Ρε παιδί μου, ο Κόκοτας;
Πώς σου ήρθε;

Της ΜΑΝΙΝΑΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

Η φωνή ίδια όπως seventies, τα γνωστά τραγούδια vintage – χωρίς να το καταλάβεις περνάς καταπληκτικά... Ο Σταμάτης Κόκοτας εμφανίζεται κάθε Τετάρτη και Πέμπτη στο «**Baraonda**»: τραγουδάει Ξαρχάκο, Καλδάρια, Κουγιουμτζή, Πλέσσα, όλα τα μεγάλα σουξέ του, χαμογελαστός και γλυκός, με αυτή τη συγκινητική επαφή που έχει με το κοινό του. Είμαι φαν του Κόκοτα χρόνια τώρα: φαγώθηκα πριν μια δεκαπενταετία να γράψω ένα μεγάλο κομμάτι για τη ζωή του, με έρευνα, συνεντεύξεις από παλιούς συνεργάτες και φίλους του, τα πάντα όλα. Το κομμάτι βγήκε σούπερ αλλά κανένα περιοδικό δεν το δημοσίευε. «Ρε παιδί μου, ο Κόκοτας; Πώς σου ήρθε;» με ρωτάγανε μπερδεμένοι αρχισυντάκτες. Κι ας είχα σχεδόν όλη την ελληνική μουσική βιομηχανία να μιλάει μέσα για τον Κόκοτα ιντίντι, ντοκουμέντα, στοιχεία και ανέκδοτα να σου βγαίνουν από τα αυτιά. Ετεροχρονισμένα, δημοσιεύτηκε κάποτε σε «περιθωριακό» έντυπο – ωραιότατο, πλην όμως όχι ευρείας κυκλοφορίας. Και δεν το κατάλαβα ποτέ, για ποιο λόγο βάζανε π.χ. τα περιοδικά τον δεν-θυμάμαι-ποιον, συνάδελφο και συνομήλικό του επίσης οκτακοσίων, αλλά όχι τον Κόκοτα. Γιατί ενώ το κοινό τον αποθεώνει όποτε εμφανίζεται κάπου, τα έντυπα (που τότε ήτανε στα πάνω τους) τον θεωρούσαν «κάπως»...

Τέλος πάντων τραγουδούσε σε ένα μαγαζί στην πλατεία Βικτωρίας πριν δέκα χρόνια και πηγαίναμε να τον ακούσουμε με τρέλα. Δεν είναι μόνο η φωνή, είναι και το χαμόγελο, η σκηνική παρουσία, η σχεδόν τρυφερή επικοινωνία με τον κόσμο. Όλα αυτά ισχύουν ακόμα κι ας έχει μεγαλώσει ο Κόκοτας – ξεχνάς πόσο χρονών είναι όταν τραγουδάει, το μόνο που θυμάσαι είναι το ρητό «ο καλλιτέχνης δεν έχει ηλικία», που το έχεις κεντημένο σε κάντρα σ' όλο το σπίτι έτσι κι αλλιώς...

Το πρόγραμμα λοιπόν στο «Baraonda» ξεκινάει κατά τις 11.00 με μια καλή τραγουδίστρια και με επίσης καλή ορχήστρα. Λίγο αργότερα βγαίνει ο ωραιότατος **Μανώλης Καραντίνης** με το μπουζούκι του. Λίγο ακόμα πιο αργότερα βγαίνει η πολύ καλή **Μαρία Σουλτάτου**. Στο μεταξύ σου έχουν φέρει φαγητό εξαιρετικής ποιότητας, πρώτο-κυρίως-επιδόρπιο, δηλαδή επειδή έχω φάει ένα σκασμό λαστιχένια «φιλετάκια» σε ξενυχτάδικα κατά καιρούς, ορκίζομαι ότι το μενού του «Baraonda» είναι καταπληκτικό και λίγα λέω.

Έχεις φάει λοιπόν όταν εμφανίζεται κατά τις 12.20 ο Κόκοτας. Είσαι σκεπτικιστής. Εγώ προσωπικά όχι, ομολόγησα ότι είμαι φαν από τα 14 (μου) αλλά άλλοι στην παρέα το αντιμετωπίζουν με ελαφρύ σαρκασμό το θέμα. Κοιτάνε με μισό μάτι γύρω τους ενώ τελειώνουν τη μαρέγκα-φράουλες-σαντιγί, ενώ οι λουλουδούδες φορτωμένες πλαστικούς δίσκους με γαρίφαλα φουρφουρίζουν φορτώστες στην πίστα. Ενώ ήδη ο πιτσιρικάς που μαζεύει τους άδειους πλαστικούς δίσκους δεν προλαβαίνει να πάρει μια ανάσα.

Και... αναρωτιέσαι προς στιγμήν σε ποια εποχή βρισकेσαι. Αργότερα, μπορεί να αναρωτιέσαι ποιος είσαι και πού πας αλλά θα είναι επειδή έχεις πει – τώρα, μεσάνυχτα και κάτι, απλώς χαόνεις ξαφνικά και θέλεις να πεταχτείς απάνω και να φωνάξεις «**ΟΛΑ ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΣΤΟΝ ΣΤΑΜΑΤΗ!**»

Δεν το κάνεις, εννοείται. Χειροκροτείς, τραγουδάς τα ρεφρέν, απορείς που τα ξέρεις όλα ακόμα κι αυτά που δεν σου αρέσουν. Θα ήθελες να μη σε αγγίζει καθόλου όλο αυτό, να είσαι σαρκαστικός σκεπτικιστής σύγχρονος άνθρωπος του 2016, αλλά έλα που δεν είσαι; Έλα που τραγουδάς μαζί με τον Κόκοτα «*ένα όνειρο τρελό/ όνειρο απατηλό/ ξεκινήσαμε οι δυο μας*»; Χωρίς να αισθάνεσαι νούμερο με την καμιά;

Υπάρχει κάτι το αυθεντικό και ειλικρινές στον Κόκοτα, ίσως να το έλεγε κανείς παλιακό, αλλά ταυτόχρονα απόλυτα αληθινό. Σίγουρα είναι η νοσταλγία για μια εποχή που «*με κυνηγούν κάθε βραδιά/της γειτονιάς/της γειτονιάς σου τα παιδιά*», μια εποχή με γειτονιές, γαζίες, γιασεμιά και όνειρα... Αλλά δεν περνάς καλά με τη νοσταλγία και το ξέρεις. Περνάς καλά επειδή διασκεδάζεις ακούγοντας αγαπημένα τραγούδια και τραγουδώντας παράφωνα στη διαπασών με χαμόγελο-μπλάστρι. Επίσης... το «Baraonda» είναι συμμαζεμένο μαγαζί, είσαι κοντά στην πίστα όπου κι αν κάθεται. Πήγα καλεσμένη (σε τραπέζι καλής τους πελάτισσας) αλλά το σέρβις ήταν άψογο, και στα διπλανά τραπέζια. Το κοινό δεν ήτανε τοϊκό – μεγάλοι άνθρωποι, που ξέρανε τα τραγούδια από τα νιάτα τους – και είχε μια συνωμοτικότητα η όλη ατμόσφαιρα, ένα είδος συνενοχής. «Είμαστε όλοι αντάμα εδώ και κρατάμε το ρυθμό!», κάπως έτσι, ή διαβάζω πολλά σε μια ωραία, απίθανη βραδιά με τον ακόμα πιο απίθανο Σταμάτη Κόκοτα. **A**

Baraonda bar club
restaurant, Τσόχα 43,
2106444308, 6979341498.
Κάθε Τετάρτη & Πέμπτη,
10.00-4.00.
Περίπου €45 το άτομο.

Η ΑΘΗΝΑ ΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Το ότι η ζυγή Πανεπιστημίου προς τα Χαρτεία έχει (ξανα)γίνει πιάτσα πρόχειρου φαγητού και καφέ (7 τέτοια μαγαζιά από Μπενάκη μέχρι Πατησίων) σας το είχα γράψει πολύ έγκαιρα, από καιρό. Τώρα θέλω να σας πω ότι για μένα, που κάθε πρωί ανεβαίνω απ τον ηλεκτρικό προς τα γραφεία της Α.Υ., ή κάτι λίγα απομεινάρια που κατεβαίνω, η πιάτσα αυτή έχει αποκτήσει φάτσα και όνομα: είναι η Αθηνά στο «Γιαννιώτικο» όπου και τη γνώρισα, και που τη βλέπετε εδώ να μου ποζάρει ανάμεσα σε κουλούρια, τυρόπιτες, κοτόπιτες, γλυκά, μπουγάτσες, χαρτοπετσέτες, χαρτοσακούλες κι ό,τι άλλο μπορεί να πουλάει ένα τέτοιο μαγαζί. Περιποιημένη (μα όχι προκλητική), γελαστή (μα όχι χαζοχαρούμενη), ευγενική (μα όχι δουλική), είναι για μένα η προσωποποίηση των Χαυτείων. Στεκόμουν και τη χάζευα ένα μεσημέρι. Παρατηρούσα πόσο πολλούς προσωπικούς πελάτες είχε και πόσο καλά παρά την κούραση τους σεβόριζε όλους. Κι ήτανε κιάλας το πρωί εδώ, την είχα δει όρθια μπροστά στις βιτρίνες της και στην ταμειακή, κι ήταν ακόμα στο πόστο της, ενώ εγώ θα ήμουν σε δυο λεπτά στο τρένο για Πατήσια. *Αθηνά Πανουτσπούλου στο «Γιαννιώτικο», Πανεπιστημίου 66 & γωνία Πατησίων, Χαρτεία*

ΚΟΜΠΙΟΥΤΕΡΑΣ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΚΑΛΟΥΣ

Αν έχετε θέμα με τον υπολογιστή σας, ο Λεωνίδας Γαλατερός είναι πιθανότατα ο άνθρωπός σας. Συνθέτει μηχανήματα από την αρχή, επισκευάζει τα χαλασμένα, κάνει σέρβις, αλλάζει κάρτες (σε μένα για παράδειγμα), αναβαθμίζει, καθαρίζει ιούς, ανακτά δεδομένα από τον «παιγμένο» σκληρό δίσκο, πουλάει ανταλλακτικά ή αναλώσιμα και δεν ξέρω και γω τι άλλο. Α σπίτι άμα λάχει. Συμπληρωματικά, κατέχει κι από δορυφορικές, κάμερες και συναγερμούς – ένας ηλεκτρονικός τύπος με τα όλα του. Σας τον προτείνω γιατί είναι αποτελεσματικός και τίμιος κι εξηγεί καλά τα πράγματα, ενώ είναι τσεκαρισμένος όχι μόνο από μένα. *Δημητράκοπούλου 23, κοντά στο σταθμό Άνω Πατήσια, 210202270, 6944451111, info@utility.gr*

ΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΩΣ ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΠΑΡΚΙΝΓΚ

Το είχα δει πρώτη φορά στον Άγιο Διονύσιο της Σκουφιάς κι από τότε το παρατηρώ σε πολλές περιπτώσεις: οι ορθόδοξοι ναοί κλείνουν με κάγκελα χώρους προς το πίσω μέρος τους και/ή τα πλάγια, μετατρέποντάς τους σε ιδιωτικούς, δημιουργώντας πάρκινγκ – υποθέτω των παπάδων. Δεν τους φτάνει που επεκτείνουν συνέχεια τους ναούς τους, μια και σπάνια είχανε χτιστεί εξαρχής μεγάλοι (κι αν κανείς θέλει ένα μόνο τρανό παράδειγμα,

ας πεταχτεί μέχρι το Σκουζέ, να δει πώς ο Άγιος Αιμιλιανός ξεκατίνασε το λόφο), μόνο καλύπτουν και τον ελάχιστο περιβάλλοντα χώρο γύρω τους. Και φυσικά, δεν τους μιλάει κανείς. Τόσα προνόμια δεν μπορούν να πειραχθούν – ποιον να ενοχλήσουνε το πάρκινγκ και τα κάγκελα;

ΤΥΡΟΚΟΜΕΙΟ ΣΤΑ ΒΟΡΕΙΟΔΥΤΙΚΑ

Αν βρεθείτε στη βορειοδυτική Αττική (βουνό Πατέρας, βουνό Κιθαιρώνας, Ψάθα, Αλεποχώρι, Χώνη, Κάντζα, Γυφτόμαστρο κ.λπ.), ξέρω πως θα πάτε τις βόλτες σας στα όμορφα δάση, θα χτυπήσετε τίποτα κοψίδια στις άπειρες αρβανίτικες χασαποταβέρνες, θα βγείτε στις θάλασσες του Κορινθιακού να χαζέψετε τα Καλάνησα (επίσημα: Αλκυονίδες) και τις άλλες ωραίες θέες, θα δείτε το καλύτερο σωζόμενο αρχαίο κάστρο της Ελλάδας (των Αιγισθένων, στο Πόρτο Γερμενό, βέβαια). Μαζί μ' αυτά, μην παραλείψετε και μια επίσκεψη σε κάποιο από τα μαγαζιά ή και το ίδιο το τυροκομείο του Πλούμπη (πλούμπι αλβανιστί = περιστέρι). Δεν χρειάζεται να πω περισσότερα, παρά μονάχα πως όποτε περνάω, πάντα κάτι θα ψωνίσω από κει. Τα υπόλοιπα, ψάξε τα μόνοι/μόνες σας. *Βίλια, 2263022550, Οινόη 2263022232* **A**

→ d.fyssas@gmail.com

NEON + MAI

10 Μαρτίου – 24 Απριλίου 2016
Μουσείο Μπενάκη (κτίριο Πειραιώς)

ONE

MARINA ABRAMOVIĆ LIVE

19 Μαρτίου 2016 @ 18.00-20.00 | Δημόσια ομιλία
22 Μαρτίου 2016 @ 16.00-20.00 | Workshop με καλλιτέχνες
23 Μαρτίου 2016 @ 18.00-20.00 | Δημόσια ομιλία

Οι παραπάνω εκδηλώσεις είναι ανοικτές στο κοινό με ελεύθερη είσοδο.
Θα υπάρχει ζωντανή αναμετάδοση σε όλο το κτίριο.
Οι ομιλίες/συζητήσεις θα πραγματοποιηθούν στα αγγλικά.

TA TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος του συλλόγου για την επιβολή διά νόμου χαλαρότερων κόμπων στις σακούλες των delivery)

ΝΕΟ HAPPENING ΤΟΥ ΑΙ WEIWEI ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΙΟΡΙΣΜΕΝΟΥΣ ΣΤΟ ΜΑΞΙΜΟΥ

Ο μεγάλος Κινέζος καλλιτέχνης, μετά τις παρεμβάσεις του στο Προσφυγικό, μεταφέρει τη δράση του και στο Μέγαρο Μαξίμου, όπου οι πρόσφατοι διορισμοί του εκδότη της εφημερίδας «Χωνί» Γιώργου Χριστοφορίδη και του ανορθόγραφου εκπαιδευτικού Νίκου Καρανίκα, φαίνεται ότι δημιουργούν ένα ακόμη ανθρωπιστικό δράμα.

Θέλοντας λοιπόν να δείξει ότι η Τέχνη είναι πάνω από κρατικές θέσεις, μετέφερε ένα πιάνο στο προαύλιο του Μεγάρου Μαξίμου και έβαλε τους δύο φρεσκοδιορισμένους να παίξουν κάτω από ένα νάιλον κάλυμμα. Το κάλυμμα είναι διαφανές συμβολίζοντας τη διαφάνεια της κυβέρνησης όσον αφορά στους διορισμούς, αφού

δεν θέλει να κρύψει ούτε να δικαιολογήσει τις τοποθετήσεις δικών της στον κρατικό μηχανισμό. Και ταυτόχρονα προστατεύει τους ειδικούς συμβούλους από την κακία του κόσμου, δίνοντάς τους την εντύπωση ότι αυτά που ακούνε είναι η βροχή και όχι τα φτυσίματα. Το εικαστικό happening κινηματογραφήθηκε από την ΕΡΤ και θα μεταδοθεί σύντομα, ενώ μέρος από τα κέρματα που θα πετάξουν οργισμένοι περαστικοί θα χρησιμοποιηθούν προκειμένου να καλυφθεί μέρος της υψηλής αμοιβής των διορισμένων. Έτσι θα εξοικονομηθούν χρήματα από τον κρατικό προϋπολογισμό για να τα χρησιμοποιήσει η κυβέρνηση για την καταπολέμηση της ανθρωπιστικής κρίσης στην οποία μας οδήγησε το «πελατιακό κράτος» και η διαπλοκή εφημερίδων (όχι το «Χωνί», η άλλη...) με την εξουσία.

Λοιπόν, έχουμε και λέμε:

«Η εικόνα της ειδομένης είναι τιμητική για την Ελλάδα» ισχυρίζεται ο Αριστείδης Μπαλάς.
● Το πρόβλημα είναι όμως ότι «η ειδομένη δεν είναι κρατικός καταυλισμός» σύμφωνα με τον Νίκο Τόσκα, οπότε η κυβέρνηση, αφού δεν έχει ευθύνη γι' αυτήν, δεν δικαιούται να αισθάνεται υπερήφανη.
● Και ποιος δικαιούται να αισθάνεται υπερήφανος; Μα η Ιστορία, αφού σύμφωνα με τον αρμόδιο υπουργό Γιώργο Μουζάλα, «υπάρχει στην ειδομένη ένα χάος με ευθύνη της Ιστορίας»...

● Γι' αυτό εξάλλου και η Ιστορία έστειλε τους πρόσφυγες εδώ για «να λύσουν το δημογραφικό μας πρόβλημα», σύμφωνα με τον Νίκο Ξυδάκη...
● Έτσι, το μόνο που έχουμε να κάνουμε είναι να περιμένουμε να ξαναβγει ο ήλιος ώστε να αρχίσουν πάλι να λιάζονται, όπως πολύ εύστοχα έχει προβλέψει η Τασία Χριστοδουλοπούλου...
● (Σημείωση: Και να σκεφτεί κανείς ότι οι περισσότερες από τις παραπάνω δηλώσεις είναι από ανθρώπους που ανήκουν στο Συντονιστικό Κυβερνητικό Όργανο για το Προσφυγικό.

● Γεγονός που φυσικά εξηγεί γιατί βρισκόμαστε στο σημείο που βρισκόμαστε.)
Εκπρόσωποι της κυβέρνησης και της αξιωματικής αντιπολίτευσης τσακώνονται μέσω Twitter για το κλείσιμο των συνόρων. Λογικό.
● Η μεν Όλγα Γεροβασίλη κατηγορεί την αξιωματική αντιπολίτευση ότι κάνει αντιπολίτευση ενάντια στα εθνικά συμφέροντα. Ο δε Γιώργος Κουμουτσάκος ότι οι εταίροι άδειασαν τον πρωθυπουργό και δεν τήρησαν τα συμφωνημένα...
● Το αστείο: Στο κείμενο

της Διάσκεψης Κορυφής δεν γίνεται λόγος για ανοιχτά ή κλειστά σύνορα!
● Το αποτέλεσμα: Οι followers-ψηφοφόροι είναι ευχαριστημένοι και από τις δύο πλευρές, γιατί ο «δικός» τους «τάπωσε» τον άλλον.
● Και το καλύτερο: Κανείς δεν ενδιαφέρεται για το τι συμφωνήθηκε στην πραγματικότητα.
Πάντως η συζήτηση που έχει ανοίξει σχετικά με τη διδασκαλία ξένης γλώσσας από τις πρώτες τάξεις του Δημοτικού, μοιάζει να έχει βάση.
● Πρώτον διότι αν τα παιδιά δεν ξέρουν

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Αφού σύμφωνα με τους γνωστούς «πατριδέμπορους» οι πρόσφυγες είναι στην πραγματικότητα μεταμφιεσμένοι τζιχαντιστές που έρχονται με σκοπό να αλώσουν την Ελλάδα, γιατί με την πρώτη ευκαιρία κάνουν τα πάντα για να φύγουν;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ N02

Δηλαδή, σοβαρά τώρα, αυτοί που καλούν τον Νότη Σφακιανάκη στις εκπομπές τους ξέροντας ότι θα πει τις γνωστές γελοίες «χρυσαιγιπές» του, θεωρούν ότι κάνει καλό στην εκπομπή τους;

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΓΙΑ...

«Κινηταθρέφτης»: Το κινητό ως καθρέφτης με τη χρήση της μπροστινής κάμερας προκειμένου να διορθωθεί μακιγιάζ, να τσεκαραιστούν δόντια κ.ο.κ.

αγγλικά, είναι πολύ πιο δύσκολο να φύγουν στο εξωτερικό. Οπότε θα μείνουν αναγκαστικά στην Ελλάδα για να φορολογούνται προκειμένου να μπορεί η κυβέρνηση να διορίζει μετακλητούς.
● Και δεύτερον διότι αν δεν ξέρουν αγγλικά δεν θα είναι σε θέση να κοροϊδεύουν τα αγγλικά του Αλέξη Τσίπρα.
Αύξηση 0,1% στην απασχόληση σημείωσε το τελευταίο τρίμηνο του 2015 η Ελλάδα. Τουλάχιστον κάπου πιάνουν τόπο οι διορισμοί μετακλητών... **Α**

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ
Υποτιλιστής του ελληνικού τραγουδιού για τη Eurovision

η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

Όλγα Γεροβασίλη

«Δεν μπορεί ο κ. Μητσοτάκης να πατά ταυτόχρονα και στη βάρκα του ακροδεξιού λαϊκισμού και στη βάρκα της ευαισθησίας».

Μετάφραση

«Εμείς το κάνουμε καλύτερα γιατί έχουμε τον Καμμένο και το σινάφι του για να καλύψουμε τον ακροδεξιό λαϊκισμό, οπότε μπορούμε να παριστάνουμε τους ευαίσθητους με άνεση».

Θυμάστε την παροιμία
"έδεσα το γάϊδαρό μου";

Ε λοιπόν εγώ λύθηκα
και... μαζί λύθηκε
και η γλώσσα μου.

Τώρα μπορώ και
μιλάω ακατόπουστα.

Αγαπητή αλεπού,
τόση πονηριά και δεν έχεις
μπει ακόμα στο **my+gr;**

Κι εσείς το ίδιο θα κάνατε αν είχατε

Πόντικα του αγρού,
οι χρεώσεις της
είναι μικρότερες
από το μπόι σου,

με χρέωση
ανά δευτερόλεπτο

ΜΕ **10€**
ONLINE
ΑΝΑΝΕΩΣΗΣ

από το πρώτο
δευτερόλεπτο.

Σκίουρε, σικάνομε και κουβαλητή,
τι τα θες τα βελανίδια όταν μπορείς
να έχεις **1GB δώρο!**

Κουκουβάγια - είσαι τελείως μπουφός;
Μα τι κάνεις όλη νύκτα;
Παίζεις σουντάκου;

ΕΧΕΙΣ
ΔΩΡΟ
1GB

& BONUS
1000'
ΠΡΟΣ

Έχεις bonus **1000 λεπτά**
προς για να ζήσεις ελεύθερο πουλί
και να μιλάς ελεύθερα με τις ξαδέλφες σου
στον πέρα ακυρίνα, και κάθισαι;

Τι λέτε παιδιά;
Θα πάρετε
για να μιλάμε όλοι μαζί;

**ΚΑΙ ΕΤΣΙ ΟΛΟΙ ΠΗΡΑΝ
ΚΑΙ ΜΙΛΟΥΣΑΝ ΜΕ ΤΙΣ ΩΡΕΣ,
ΚΑΙ ΕΜΠΑΙΝΑΝ ΣΤΟ INTERNET
ΑΠΟ ΤΟ ΚΙΝΗΤΟ ΚΑΙ ΠΕΤΟΥΣΑΝ
ΟΛΟΙ ΣΑΝ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΠΟΥΛΙΑ...**

ΚΕΡΔΙΖΕΙΣ. ΤΟΣΟ ΑΓΛΑ.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΠΟΛΙΟΡΚΙΑΣ 2016

Του Βασίλη Πεσμαζόγλου *

Τις τελευταίες εβδομάδες πολιορκούμεθα από το προσφυγικό πρόβλημα, αλλά και από ποικίλους τρόπους παρουσίασής του από ΜΜΕ και πολιτικούς. Εστιάζοντας στο δεύτερο σκέλος, δηλαδή της πρόσληψης/θεώρησης, σχολιάζω ορισμένα ζητήματα.

1. Μια «νεοφιλελεύθερη» μεταναστευτική πολιτική;

«Νεοφιλελευθερισμός»: αυτός ο αρκούντως ασαφής όρος, που τον χρησιμοποιούν καταγγελτικά κυβερνητικοί παράγοντες (δόκτορες και μη), ταιριάζει νομίζω στην περιγραφή της ασκούμενης από τους ίδιους πολιτικής. Έχουμε συστηματική υποκατάσταση της παρουσίας του κράτους από ιδιωτικές πρωτοβουλίες (ΜΚΟ και εταιρείες) και, το κυριότερο, προσδοκία ότι το πρόβλημα θα «αυτορυθμιστεί»: οι μεν πρόσφυγες/μετανάστες απογοητευμένοι θα φύγουν από την Ειδομένη, οι δε επίδοξοι στα τουρκικά παράλια θα πάρουν το σήμα. Λίγο σαν τα σήματα που εκπέμπει η αγορά σε παραγωγούς και καταναλωτές. Οσμή «νεοφιλελευθερισμού»;

2. Το ιστορικό «βάθος» ως αναλυτική ρηχότητα;

Πρόσφατα, ο ΣΚΑΙ στις 6 (ενδεχομένως και άλλα κανάλια) συνέδεσε μεγαλοπρεπώς την παρουσία Ιταλών караμπινιέρων στα ελληνοαλβανικά σύνορα με το 1940. Ο ίδιος παρουσιαστής, ως προς τη συνδιάσκεψη των «Βίσεγκραντ», είχε ερμηνεύσει τη στάση της Σερβίας (που πρότεινε να παρίσταται και η Ελλάδα) επικαλούμενος πάλι τη δεκαετία του 1940: οι Σέρβοι δεν ήταν ναζί, όπως οι άλλοι. Έδινε έτσι συνέχεια στην προσφιλή, την περίοδο της αντιμνημονιακής ρητορείας, ταύτιση των Γερμανών με τους ναζί. Παραφωνία βέβαια ότι, ως προς το προσφυγικό, η Γερμανία υιοθετεί μέχρι τώρα την πλέον ανοιχτή στάση (με τη Μέρκελ να πληρώνει το πολιτικό κόστος – βλ. εκλογές 13/3).

3. «Ανθελληνικά παραληρήματα»

Ο γνώριμη αυτή έκφραση, με αφορμή το προσφυγικό και το κλείσιμο των βόρειων συνόρων, επανεμφανίστηκε δριμύτερη. Λ.χ. Οι Αυστριακοί κατηγορούνται όταν μιλάνε για «Μακεδόνες» και λένε το αυτονόητο: ότι μέχρι πρότινος (με την ευλογία της αρμόδιας υπουργού) μεγάλη μάζα μεταναστών/προσφύγων άνετα περνούσαν στην Ελλάδα τράνζιτο για τη Β. Ευρώπη. Νοτιότερα, όποτε η ΠΓΔΜ (που διεθνώς όλοι αναφέρουν πλέον ως Μακεδονία) εμφανίζεται να φυλάει ευρωπαϊκές Θερμοπύλες, πυροδοτεί μένος. Όμως αυτές οι δηλώσεις δεν απέχουν πολύ από την πραγματικότητα, είτε μας αρέσει είτε όχι. Ας κάνουμε τη διανοητική άσκηση να σκεφτούμε τι θα λέγαμε στη θέση τους. Αυτό δεν αναιρεί το ότι οι κρατούντες της ΠΓΔΜ βλέπουν την παρούσα κατάσταση ως ευκαιρία να αναβαθμίσουν τη σχέση τους με την ΕΕ και να «εκδικηθούν» την Ελλάδα για την 25ετή πολιτική της σχετικά με την ονομασία. Τα πράγματα θα ήταν διαφορετικά, αν μη τι άλλο από πλευράς κλίματος, αν αυτό είχε τότε επιλυθεί. Στερνή μου γνώση.

4. Ανθρωπιστικός εθνικισμός;

Τα παραπάνω συνδέονται με ένα καινούργιο φαινόμενο που παραλαύνει στις τηλεοπτικές οθόνες: υπογραμμίζεται η υπαρκτή συμπαράσταση πολλών συμπολιτών μας στους μετανάστες/πρόσφυγες και δεν χάνεται ευκαιρία να αντιδιαστέλλεται με κρούσματα κακομεταχείρισης ή αδιαφορίας (από Τούρκους διακινητές ή ενστόλους της ΠΓΔΜ ή Ούγγρους πολιτικούς). Ολίγη αριθμητική μάς θυμίζει πάντως ότι η Γερμανία και η Αυστρία έχουν ήδη δεχτεί μεγάλο αριθμό προσφύγων για μόνιμη εγκατάσταση: αναλογικά, μεγαλύτερο των 50 χιλιάδων που βρίσκονται προσωρινά εγκλωβισμένοι στην Ελλάδα. Εν ολίγοις, εμείς είμαστε οι ψυχοπονιάρηδες και όλοι οι «άλλοι» ανάληπτοι. Και, ως συνήθως, μέσα στην καλοσύνη μας, είμαστε ανάδελφοι.

5. Περί δημοψηφισμάτων: Ελλάς-Ουγγαρία συμμαχία;

Η προοπτική προκήρυξης δημοψηφίσματος στην Ουγγαρία, με σκοπό την απόρριψη της εκεί μετεγκατάστασης προσφύγων, θέτει πάλι το ζήτημα της σχέσης εθνικής δημοκρατίας και ΕΕ. Με ένα υπερήφανο ΟΧΙ οι Μαγυάροι ετοιμάζονται να αντισταθούν στις επιταγές των Βρυξελλών. Μας θυμίζει τίποτα αυτό;

6. Δημογραφία: βραχυπρόθεσμο κόστος και μακροπρόθεσμο όφελος

Σημειώνεται συχνά ότι η προσφυγική ροή θα μπορούσε να συμβάλει στην αντιμετώπιση της πληθυσμιακής γήρανσης που παρατηρείται όχι μόνο στη Γερμανία, αλλά λίγο πολύ παντού στην Ευρώπη. Το πιστοποιούν τα δημογραφικά-οικονομικά μοντέλα, ιδίως σε σχέση με τα ασφαλιστικά ταμεία. Αλλά για να πας από το σημείο Α στο ζητούμενο σημείο Β, η πορεία εν προκειμένω δεν είναι κατ' ανάγκην ομαλή: προσκρούει μεταξύ άλλων στην ανεργία σε πολλά κράτη, στο κόστος διαχείρισης της περίφημης πολυπολιτισμικότητας, αλλά και στο «πολιτικό κόστος». Αλλωστε, δεν είναι καθόλου δεδομένο ότι η μάζα ανθρώπων ζητούντων άσυλο αντιστοιχεί επακριβώς στις (παρούσες και μελλοντικές) ανάγκες της αγοράς εργασίας: μπορεί να υπερβαίνει κατά πολύ το θεωρητικό βέλτιστο σημείο ισορροπίας. Συνυπολογίζοντας τον κίνδυνο διαιώνισης του πολέμου, το ενδεχόμενο αποσταθεροποίησης της Αιγύπτου και (αργότερα) τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής, ίσως βρισκόμαστε ακόμα στην αρχή ενός πολυετούς μεταναστευτικού-προσφυγικού κύματος (με την κάπως αυθαίρετη διάκριση ανάμεσα στα δύο να ξεθωριάζει). Και είμαστε, ως Ευρώπη και ως Ελλάδα, μάλλον ανέτοιμοι.

7. Μια νέα «συνήθεια»;

Πριν από λίγα χρόνια, ο πνιγμός ενός παιδιού στο Αγαθονήσι είχε ξεσηκώσει θύελλα αντιδράσεων. Με την τότε καταγγέλλουσα αντιπολίτευση να είναι πλέον κυβέρνηση, οι θάνατοι στο Αιγαίο αριθμούνται πλέον σε εκατοντάδες. Μια νέα «κανονικότητα»: ως κοινή γνώμη, φευ, με την επανάληψη, τείνουμε να εξοικειωθούμε με αυτήν την καθημερινή ζοφερή εικόνα. Υπάρχει όμως και μια άλλη συνήθεια: κατά πόσον θα μάθουμε να ζούμε με το πλήθος των κατατρεγμένων που, εκόντες άκοντες, θα παραμείνουν για μεγάλο χρονικό διάστημα στο έδαφός μας. Μήπως με το πρώτο (αναπόφευκτο) δυσάρεστο περιστατικό (μεταδοτική ασθένεια; μικροκλοπή; βιασμός;) караδοκεί ο κίνδυνος έντονης ξενοφοβικής αντίδρασης; Θα το αποτρέψει άραγε το «αντιρατσιστικό DNA» μας; Πάντως δεν έχει εμποδίσει τα πάμπολλα κρούσματα εγχώριας αισχροκέρδειας, τα οποία και θα πολλαπλασιαστούν προσεχώς με την παράτυπη διακίνηση προς Β. Ευρώπη.

8. Τα οικονομικά της ευτυχίας: Τζόουνς και Αχμέτ

Ποία η σχέση Μνημονίου ΙΙΙ και Προσφυγικού; Εκτός από την εύλογη (κατά προτίμηση άρρητη) διαπραγματευτική σύνδεση των δύο ζητημάτων, υπάρχει και το εξής: Οικονομολογικές έρευνες κατατείνουν στο συμπέρασμα ότι μέρος της αίσθησης ευτυχίας σχετίζεται με τη σύγκριση, από πλευράς ευμάρειας, με τους διπλανούς μας. «Keeping up with the Jones», που λένε στις ΗΠΑ. Παρά την παρατεινόμενη οικονομική δυσπραγία, βλέποντας στην TV την κατάσταση των νέων συντοπιτών μας (=των μεταναστών/προσφύγων), καταλήγουμε να εκτιμούμε περισσότερο αυτά που έχουμε: στέγη, τροφή κ.λπ. Μήπως αυτή η ψυχολογική παράμετρος απαλύνει το πώς θα εκληφθούν τα (αναπόφευκτα) νέα οικονομικά μέτρα;

9. Η αρχιτεκτονική της εγκατάλειψης: ρώσικες κούκλες

«Κλείνουν τα σύνορα». Στην κουβέντα αυτή, δεν διευκρινίζεται πάντα ότι το κλείσιμο αφορά «αυτούς», όχι «εμάς» με τα ελληνικά μας έγγραφα: διαβατήρια και (ακόμη, ελέω Σένγκεν) ταυτότητες. Όμως βαθμιαία, βοηθούσης της οικονομικής κατάρρευσης, βλέπω να διαμορφώνεται «ψυχολογία εγκατάλειψης». Για την ακρίβεια, έχουμε εγκατάλειψη δύο ταχυτήτων (όπως λέμε ενίοτε και για την Ευρώπη): Α. Οι πρόσφυγες, αφημένοι στη μοίρα τους και Β. Εμείς, που τουλάχιστον έχουμε σπιτί και φαγάκι. Αλλά είμαστε όλοι μαζί παρέα, εγκαταλειμμένοι από την Ευρώπη εδώ, στη νοτιοανατολική εσχατιά της: δυνητικά εκρηκτικό ψυχολογικό μείγμα, περίεργο και πονηρό «πνεύμα της εποχής» (zeitgeist). ●

* Ο Β.Π. είναι επίκουρος καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου

ΒΑΘΜΙΑΙΑ, ΒΟΗΘΟΥΣΗΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΗΣ, ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΕΤΑΙ «ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗΣ»

ΑΥΤΟΠΤΗΣ ΜΑΡΤΥΡΑΣ ΣΤΙΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ RAZAN ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Της ΧΡΥΣΑΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Μια πόλη, που φιλοξενεί στις αρτηρίες της χιλιάδες εκδοχές κόσμου. Η Αθήνα, που ένα καθήκον της δεν ακύρωσε ποτέ: να αντιγυρίζει ένα σκληρό φως στα ξερά αίματα και το σακατεμένο μέλλον. Μελαμψή μαμά, πολύ μικρό παιδί. Πλατεία Μεσολογίου, Παγκράτι. Εμείς στο «Γιουκάλι». Μετά από λίγο, όλοι οι εμείς, με διάπλατα χέρια για το πολύ μικρό παιδί. Τα μάτια μας, η προσοχή μας. «Αφήνεις χιλιάδες παιδιά να κομματιάζονται». Τι ρήμα αυτό το «κομματιάζομαι». Τι πραγματικότητα σκουριάζει το συνοπτικό και εξακολουθητικό μας μέλλον.

«Παιδιά, κοιτάχτε τη μάνα». Μικρότερή μας. Με πρόσωπο, που πια έχει το σχήμα της απώλειας, χέρια που δεν πρόλαβαν ή δεν κατάφεραν να σώσουν, βλέμμα ανυποχώρητου. Θέλει να ζήσει και η ίδια και το πολύ μικρό παιδί. Τι βλακεία να περιγράφεις την κατακλείδα μιας καταστροφής από το απέναντι μαγαζί με όλη την καλή πρόθεση, αλλά τι βλακεία.

Δεν μας αντέχω. Πάμε δίπλα τους.

Ο Γιάννης παίρνει στην αγκαλιά του το μωρό, η Ξένη πιάνει κουβέντα στα αγγλικά, εγώ τίποτα. Σφιγγω μόνο το μικροσκοπικό χεράκι.

Η Razan είναι γεμάτη ρυτίδες και σημάδια, στο μέτωπο και το λαιμό. Έχει σκοτωμένο άνδρα, χαμένους γονείς και καθόλου ελπίδες. Το μωρό της είναι σχεδόν καχεκτικό, βήχει συχνά, ενώ έχει να κοιμηθεί ούτε αυτή ξέρει από πότε.

Μείναμε μαζί τους 34 λεπτά. Χαϊδέψαμε το μωρό για να 'χει ζέστη για όλο τον Μάρτη. Δώσαμε τη σακούλα με τα ψώνια από το φούρνο. Η Razan δεν μας είπε πού κοιμούνται τα βράδια, μας είπε όμως ότι συνήθως σ' αυτή την πλατεία θα τη βρίσκουμε.

Μία εβδομάδα μετά στην πλατεία δεν υπήρχε κανένα μελαμψό μωρό που να βήχει, καμία μαμά με ρυτίδες στο μέτωπο. Ο Ιάσοντας μας είπε ότι η Razan αυτοκτόνησε και το παιδί βρίσκεται κάπου στο Γαλάσι.

Αυτοκτόνησε, ρε φίλε.

Κι ας έλεγε «Να ζήσω για το παιδί μου. Δεν παραιτείται ο άνθρωπος τόσο εύκολα». Το παιδί της είναι κλωμό.

Η ίδια δεν υπάρχει πια. Και δεν αντικαθίσταται. ●

ΕΣΠΑΣΑΝ ΤΑ ΦΡΕΝΑ ΣΤΟ «ΧΑΜΗΛΟ»

Του Νίκου Γεωργιάδη

Το μελάνι δεν στέγνωσε καλά-καλά πάνω στο δημοσιογραφικό χαρτί της Πέμπτης που μας πέρασε και οι τοπικές εκλογές στη Γερμανία ήλθαν να επιβεβαιώσουν όλους τους φόβους του υπογράφοντος. Η γερμανική ακροδεξιά, υπό την επωνυμία Εναλλακτική για τη Γερμανία, για πρώτη φορά μεταπολεμικά αναρριχάται στην τρίτη θέση του πολιτικού χάρτη με ένα ποσοστό της τάξης του 15% σε εθνικό-ομοσπονδιακό επίπεδο. Ο ιστορικός ηγέτης της γερμανικής υπερδεξιάς, πρόεδρος επί δεκαετίες των Βαυαρών «Χριστιανο-Κοινωνιστών» Γιότζεφ Στράους, συνήθιζε να λέει πως «δεξιότερα από εμάς είναι μόνο ο τοίχος». Μακαρίτης πια, ο υπερασπιστής της Χούντας των Συνταγματάρχων στην Ελλάδα και της Χούντας του Πινουσέτ στη Χιλή, τελικά διαψεύδεται. Η Γερμανία διαθέτει πλέον τη δική της ακροδεξιά, στο μοντέλο της Μαρίν Λεπέν, με διαφορετικό πολιτικό λόγο στην πρώην Δυτική Γερμανία και διαφορετικό στα εδάφη της πρώην Ανατολικής Γερμανίας. Στις μεσοαστικές περιοχές της Ρηνανίας και της Βυρτεμβέργης εμφανίζεται με έναν εθνικιστικό και συντηρητικό λόγο, στις δε ανατολικές επαρχίες υιοθετεί πλήρως νεοναζιστικό προφίλ, όπως επισημαίνουν οι Γερμανοί αναλυτές. Με αυτά τα δεδομένα η Άνγκελα Μέρκελ θα είναι σαφώς διαφορετική στην επερχόμενη Σύνοδο Κορυφής. Θα διατηρήσει τη στρατηγική της Γερμανίας των ανοιχτών συνόρων διότι μόνο με αυτό τον τρόπο έχει τη δυνατότητα να διαδραματίζει διεθνή ρόλο, αλλά θα μετατοπίσει την αποκλειστική ευθύνη διαχείρισης του προσφυγικού στους ώμους της Ελλάδας και της Τουρκίας.

Ο χείμαρρος του Χαμηλού

Οι τρεις Αφγανοί μετανάστες που παρασύρθηκαν από τα νερά του διασυνοριακού χείμαρρου μερικά χιλιόμετρα δυτικά της Ειδομένης κατέδειξαν με την απέλπιδα προσπάθειά τους την πραγματική κατάσταση που επικρατεί στα βορειοδυτικά σύνορα της χώρας. Η κυβέρνηση και οι κρατικές δομές δεν είναι σε θέση να ελέγξουν το φαινόμενο το οποίο δημιουργήθηκε και διογκώθηκε έτσι ώστε να χρησιμοποιηθεί ως «εργαλείο» άσκησης πίεσης προς τον Δυτικό Βαλκανικό Διάδρομο, αλλά και ως πολιτικός μοχλός μεταφοράς του πολιτικού βάρους που συνεπάγεται το χάος της Ειδομένης» στο τραπέζι των συνομιλιών στις Συνόδους Κορυφής της ΕΕ. Το έλλειμμα ωστόσο ως προς ένα στρατηγικό επίπεδο σχέδιο ανέτρεψε τις φαντασιώσεις με τις οποίες εκτρέφεται επικοινωνιακά το Μαξίμου με τους αρμόδιους εκτελεστικούς υπουργούς. Το «χάος» διογκώθηκε, η ΕΕ δεν «ταίμησε», με αποτέλεσμα η Ελλάδα να παγιδευτεί στο ίδιο της το «πλάνο» και να αντιμετωπίζει επιπλέον τον κίνδυνο άμεσης διπλωματικής εμπλοκής, σήμερα με την ΠΓΔΜ, αύριο ενδεχομένως με την Αλβανία και μεθαύριο με την Τουρκία. Από τη στιγμή που στο Χαμηλό παρενέβησαν αστυνομικοί και φαντάροι της ΠΓΔΜ με τα καλάσνικοφ στα χέρια, όλα είναι πλέον πιθανά έως και αναμενόμενα. Η κατάσταση στα βορειοδυτικά σύνορα της χώρας είναι πλέον ρευστή και μία διασυνοριακή γραμμή από τη Θεσπρωτία έως το Κιλκίς εξελίσσεται σε μία «No Man's Land» με τους μετανάστες και τους πρόσφυγες να διαδραματίζουν ρόλο πιονιού ένθεν κακειθεν όπου ο πολυδιαφημιζόμενος ανθρωπισμός πνίγεται στις λάσπες και τους χείμαρρους. Η Ελλάδα απέτυχε, η κυβέρνηση της Αριστεράς «αυτοκτονεί» καθημερινά στο βαρομετρικό «Χαμηλό» και η αντιπολίτευση παρακολουθεί αμήχανα, ασυντόνιστα και αναποτελεσματικά καταδεικνύοντας πολιτικό ευνουχισμό. Εκεί στα σύνορα, στην Πάτρα και τα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου, θα παιχτεί μέσα στα επόμενα δύο με τρία χρόνια η τελευταία πράξη ενός δράματος όπου όλα τα εμπλεκόμενα μέρη θα διεκδικήσουν την επίλυση των υφιστάμενων εκκρεμοτήτων. Η υπόθεση προσφυγικό - μεταναστευτικό δεν θα λήξει χωρίς απώλειες ή έστω κομβικές ανακατατάξεις, τόσο σε πολιτικό επίπεδο με την άνοδο της ευρωπαϊκής, βαλκανικής και... ελληνικής ακροδεξιάς όσο και σε διπλωματικό επίπεδο ως

προς τις σχέσεις της Ελλάδας με τα Δυτικά Βαλκάνια και την Τουρκία.

Ο Ερντογάν απασφάλισε

Αν η Ευρώπη και προσωπικά η Άνγκελα Μέρκελ επενδύουν στη διαμόρφωση εντός Τουρκίας και Ελλάδας συνθηκών συγκέντρωσης μεταναστών και προσφύγων, ενεργούν χωρίς τον ξενοδόχο ο οποίος ακροβατεί διακυβεύοντας την ίδια την ύπαρξη της κρατικής του δομής. Η Άγκυρα σύμφωνα με τις στατιστικές έρχεται πρώτη σε θύματα από βομβιστικές ενέργειες στο διάστημα από τον Οκτώβριο έως τον Μάρτιο αφιόνοντας πίσω της τις εμπόλεμες Βαγδάτη και Δαμασκό. Η προσβεία των ΗΠΑ στην Άγκυρα εξέδωσε το πρωί της Τρίτης που μας πέρασε ανακίνωση με την προειδοποίηση τρομοκρατικού χτυπήματος την 20ή Μαρτίου, παραμονή της γιορτής του Νενροζ, του κουρδικού δηλαδή νέου έτους. Τη Δευτέρα στις 23.00 οι στρατιωτικές αρχές της Τουρκίας κήρυξαν δύο πόλεις στα νοτιοανατολικά της χώρας σε κατάσταση στρατιωτικού νόμου με απαγόρευση κυκλοφορίας και με μαζική είσοδο - εισβολή στρατιωτικών σχηματισμών υπό τον ήχο παιάνων των Γεντισάρων. Θεατρικά ενδιαφέρον αλλά πολιτικά και στρατιωτικά απολύτως ανατριχιαστικό. Υπ' αυτές τις συνθήκες κάθε κουβέντα της Ευρώπης με την Άγκυρα περνά αναγκαστικά από τους μαϊνάνδρους των πολιτικών Ερντογάν ο οποίος βρίσκεται σε ανοιχτό πόλεμο εντός και εκτός συνόρων. Η αποχώρηση των Ρώσων από τη Συρία δεν είναι παρά η αρχή ενός νέου κεφαλαίου αναμέτρησης όπου η Άγκυρα θα παίξει το έσχατο χαρτί της προκειμένου να διατηρήσει τουλάχιστον τα μέχρι σήμερα κεκτημένα της στην περιοχή. Οι αναλυτές θεωρούν το αποτέλεσμα αβέβαιο. Η Ευρώπη δεν έχει και πολλά να προσφέρει στον Ερντογάν. Οι ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ μπορούν, οπότε αλλάζουν και οι συσχετισμοί. Στο Μαξίμου φαίνεται να θεωρούν πως για άλλη μία φορά ο «Θεός της Ελλάδας» θα σώσει την παρτίδα, αλλά κάθε φορά που αυτός ο «Θεός» ανακατεύεται, στην Ελλάδα επικρατεί ιστορικού μεγαλείου παλινδρόμηση. Σμύρνη, Πάλτα, Εισβολή στην Κύπρο, μόνον τρεις περιπτώσεις όπου ο... «Θεός της Ελλάδας» διασκέδασε με την ψυχή του ως φαίνεται και η χώρα βυθίστηκε σε υπαρκτή περιδίπνωση. Λέτε το προσφυγικό ζήτημα να αποτελέσει πεδίο «θεικής διασκέδασης» για άλλη μία φορά; ●

ΣΕ ΜΙΑ «NO MAN'S LAND» ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΔΙΑΔΡΑΜΑΤΙΖΟΥΝ ΡΟΛΟ ΠΙΟΝΙΟΥ ΕΝΘΕΝ ΚΑΚΕΙΘΕΝ

Η ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΤΩΣΗ ΔΕΝ ΕΠΗΡΕΑΖΕΙ ΤΗ ΜΕΡΚΕΛ

Θα επιμείνει στην πολιτική της ενσωμάτωσης των προσφύγων

Του Γιώργου Κύρτσου

Τα αποτελέσματα στις εκλογές για την ανάδειξη των κοινοβουλίων των ομόσπονδων κρατιδίων της Βάδης - Βυρτεμβέργης, της Ρηνανίας - Παλατινάτο και της Κάτω Σαξονίας ήταν δύσκολα για τους Χριστιανοδημοκράτες, οι οποίοι είδαν τις δυνάμεις τους να υποχωρούν σημαντικά, δεν πρόκειται όμως να οδηγήσουν την καγκελάρια κ. Μέρκελ σε αλλαγή της πολιτικής της στο προσφυγικό.

Επένδυση στο μέλλον

Η καγκελάρια τάσσεται υπέρ της οργανωμένης οικονομικής και κοινωνικής ενσωμάτωσης προσφύγων που προέρχονται από τη Συρία και το Ιράκ. Θεωρεί ότι η Γερμανία έχει τη δυνατότητα να προσφέρει ένα νέο ξεκίνημα σε εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες κάθε χρόνο και να βγει κερδισμένη. Στην αντίληψη της καγκελάριας και των συνεργατών της η οργανωμένη ενσωμάτωση προσφύγων είναι ευεργετική για τη γερμανική οικονομία που έχει χαμηλό ποσοστό ανεργίας, της τάξης του 5-6%, βοηθάει στην αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος και κυρίως αλλάζει τη διεθνή εικόνα της χώρας. Η Γερμανία θέλει να αφήσει πίσω της το μιλιταριστικό, ναζιστικό, επεκτατικό παρελθόν της και να στρέψει τη μεγάλη οικονομική ισχύ που έχει αποκτήσει στην αντιμετώπιση παγκόσμιων κοινωνικών προβλημάτων, όπως είναι το προσφυγικό εξαιτίας της ουσιαστικής διάλυσης της Συρίας και του Ιράκ. Η κ. Μέρκελ γνωρίζει τις δυσκολίες του εγχειρήματος, απευθύνεται όμως στους συμπατριώτες της λέγοντάς τους «μπορούμε να τα καταφέρουμε».

Ο μεγάλος νικητής

Ο μεγάλος νικητής των εκλογών για την ανάδειξη των κοινοβουλίων τριών ομόσπονδων κρατιδίων της Γερμανίας είναι το κόμμα Εναλλακτική για τη Γερμανία. Το κόμμα ιδρύθηκε πριν από τρία χρόνια και ανέπτυξε τις δυνάμεις του ζητώντας να σταματήσει η χρηματοδότηση του ελληνικού προγράμματος από τη Γερμανία και να αποχωρήσει η τελευταία από την ευρωζώνη. Υπό την ηγεσία του ευρωβουλευτή και καθηγητή οικονομικών κ. Λούκε, η Εναλλακτική για τη Γερμανία λίγο έλειψε να πάρει 5% στις βουλευτικές εκλογές του 2013 και να περάσει το όριο το οποίο επιτρέπει την εκπροσώπηση στην ομοσπονδιακή Βουλή. Το περασμένο καλοκαίρι η αντιπρόεδρος του κόμματος Φράουκε Πέτρι κινητοποίησε τη βάση κατά του καθηγητή Λούκε και τον αντικατέστησε στην ηγεσία. Η κ. Πέτρι προέρχεται από την πρώην Ανατολική Γερμανία, έχει τη δική της εταιρεία στον κλάδο της χημικής βιομηχανίας, είναι χωρισμένη με τέσσερα παιδιά κι έχει δεσμό με έναν ευρωβουλευτή του κόμματος. Μορφωμένη, δυναμική, μόλις 40 ετών, επένδυσε στην αντίδραση της γερμανικής κοινής γνώμης στο προσφυγικό κύμα και επιβραβεύτηκε εντυπωσιακά.

Τα ποσοστά του κόμματός της ήταν της τάξης του 12-15% στη Βάδη - Βυρτεμβέργη και στη Ρηνανία - Παλατινάτο, ενώ στην Κάτω Σαξονία, περιοχή που γεύτηκε τον ανατολικογερμανικό κομμουνισμό, ξεπέρασε το 24%.

Η Εναλλακτική για τη Γερμανία καθιερώθηκε μέσα από την εκλογική αναμέτρηση της περασμένης Κυριακής σαν η τρίτη σημαντικότερη πολιτική δύναμη της χώρας μετά τους Χριστιανοδημοκράτες και τους Σοσιαλδημοκράτες. Η Φράουκε Πέτρι και τα στελέχη του κόμματος θεωρούν εγκληματική την πολιτική της κ. Μέρκελ στο θέμα των προσφύγων, ζητούν την απομάκρυνσή της από την εξουσία και συσπειρώνουν πολλούς συμπολίτες τους γύρω από μια δεξιόστροφη και σε αρκετές περιπτώσεις ξενοφοβική πολιτική.

Παραμένει πανίσχυρη

Παρά τη μεγάλη εκλογική πτώση των Χριστιανοδημοκρατών η κ. Μέρκελ παραμένει πανίσχυρη και αναμένεται να συνεχίσει την πολιτική της οικονομικής και κοινωνικής ένταξης των προσφύγων περιορίζοντας όμως τις ροές από 1,2 εκ. άτομα που ήταν το 2015 στο 50-60% για να ελεγχθούν οι κοινωνικές και πολιτικές αντιδράσεις. Με βάση τα αποτελέσματα των εκλογών στα τρία ομόσπονδα κρατίδια, οι Χριστιανοδημοκράτες παραμένουν πρώτοι με μεγάλη διαφορά και με ένα ποσοστό της τάξης του 30%. Στη Βάδη - Βυρτεμβέργη θριάμβευσε ο απερχόμενος πρωθυπουργός κ. Κρέτσμαν, του κόμματος των Πρασίνων, ενώ στη Ρηνανία - Παλατινάτο επανεκλέχθηκε η πρωθυπουργός κ. Ντράγιερ, του Σοσιαλδημοκρατικού κόμματος. Οι δύο πολιτικοί ακολούθησαν γραμμή Μέρκελ στο προσφυγικό - ανοιχτά σύνορα, ανοιχτή κοινωνία - ενώ οι υποψήφιοι του Χριστιανοδημοκρατικού κόμματος προσπάθησαν, χωρίς επιτυχία, να κρατήσουν κάποιες αποστάσεις από την πολιτική της καγκελάριας. Η Γερμανία έχει μια παράδοση κυβερνήσεων συνασπισμού και οι καλές σχέσεις που έχει η καγκελάρια με πολλούς ψηφοφόρους των Σοσιαλδημοκρατών, των Πρασίνων και των Φιλελευθέρων, που φαίνεται να ανακάμπουν εκλογικά, περίπου εξασφαλίζει ότι οι Χριστιανοδημοκράτες θα είναι η μεγάλη πολιτική δύναμη και του επόμενου κυβερνητικού σχηματισμού, ο οποίος θα προκύψει από τις βουλευτικές εκλογές του Νοεμβρίου του 2017. Η θεαματική εκλογική άνοδος της δεξιόστροφης έως ακροδεξιάς Εναλλακτικής για τη Γερμανία κάνει ακόμη πιο αναγκαίους τους Χριστιανοδημοκράτες για το σχηματισμό κυβέρνησης συνασπισμού από τα άλλα κόμματα. Το γενικό συμπέρασμα είναι ότι η καγκελάρια κ. Μέρκελ θα επιμείνει στην πολιτική των ανοιχτών συνόρων και της ανοιχτής κοινωνίας για τους πρόσφυγες, ασκώντας παράλληλα πίεση στην Τουρκία και σε ένα βαθμό στην Ελλάδα για να περιοριστούν οι ροές στα επιθυμητά επίπεδα. ●

ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ SPEAKING

Κατ' αρχήν, ένα μεγάλο μπράβο στον πρωθυπουργό που ανακηρύχθηκε επίτιμος γιδάκτωρ.

Σοβαρά τώρα, αφού ανακηρύχθηκε ο Τσίπρας διδάκτωρ πολιτικής οικονομίας, λογικά θα ανακηρυχθεί και ο Καρανίκας υπάλληλος της χρονιάς.

Ως προς τα τρέχοντα, τα αδέσποτα της γειτονιάς μου έχουν φτιάξει ένα συγκροτηματάκι και γαβγίζουν πολύ ωραία τραγούδια. Τα ρώτησα αν έχουν βρει όνομα για το συγκρότημα και μου είπαν, Ρεντ Χοτ Σκύλοι Πέπερς.

Εντωμεταξύ, στο καινούργιο διαμέρισμα που μετακόμισα, τις νύχτες ακούω φωνές από το υπερπέραν να μου κάνουν απρεπή σχόλια και αναισχυντες προτάσεις. Μάλλον το σπίτι είναι προτυχειωμένο.

Και πάμε στα αισθηματικά: Μου λέει η άλλη, σε θέλω για πάντα. Τις λέω εγώ, σιγά, μωρή, μη με θέλεις και για ρακούν.

Άσχετο. Δεν με παίρνει ο ύπνος κι ανησυχώ. Λες να του συνέβη τίποτα;

Μειζών Έλληνα ποιητής γεννημένος στη βόρειο Αφρική με εξαιρετικά αυταρχικές τάσεις: ο Κ. Π. Καντάφης.

Επίσης, αρχαίο ισπανικό αλλαντικό που βρέθηκε στο ασύληπτο ψυγείο αιγυπτιακής πυραμίδας: το τουταγαχμόν.

Μου λέει ο άλλος «εν κατακλειδι θα ήθελα...» και του λέω, μεγάλε, ο κλειδαράς είναι στην άλλη γωνία, πάνε και θα σου φτιάξει ό,τι θέλεις.

Κι όπως λέει μια παλαιά κυπριακή παροιμία, «φάε λάδι κι έλα βάδην».

Τελικά το χιούμορ μου είναι πολύ εγκεφαλικό. Και όταν λέω εγκεφαλικό, εννοώ το επεισόδιο.

-ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΟΡΑ (ΑΥΤΗ Η) ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Του ΑΝΔΡΕΑ Ε. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Από τον Φεβρουάριο του 2015 γράφαμε ότι ο τρόπος που πολιτεύεται ο ΣΥΡΙΖΑ είναι πολύ πιθανό να μετατρέψει το «πρώτη φορά αριστερά» σε «τελευταία φορά αριστερά». Δεν ξέρω αν οψέποτε γίνουν εκλογές θα επιβεβαιωθεί αυτή η εκτίμηση, αυτό που βλέπω, όμως, είναι ότι εδώ και καιρό αρκετοί φίλοι και γνωστοί ντρέπονται να αυτοπροδιοριστούν ως αριστεροί, ακόμα και κεντροαριστεροί. Με την έννοια ότι η ιδέα της αριστεράς έχει σχεδόν γελοιοποιηθεί, λοιδορηθεί καθώς έχει ταυτιστεί με το λαϊκισμό, τους διορισμούς ημετέρων, την αναποτελεσματικότητα, το ψέμα, τη στρεψοδικία. Ο ΣΥΡΙΖΑ κατάφερε σε μόλις 15 μήνες να διαψεύσει ή και να ακυρώσει οράματα δεκαετιών. Διότι, απολύτως τίποτα από τα ατέλειωτα που είχε υποσχεθεί δεν κατάφερε να υλοποιήσει. Με κορυφαίο παράδειγμα αυτό του προσφυγικού, όπου αποδεικνύεται η πλήρης ανικανότητα της κυβέρνησης και η εξάντλησή της στα αγαπησιάρικα λόγια. Το μόνο που βλέπουμε είναι ο συμπονετικός λόγος και πέραν τούτου ουδέν. Ά, και ότι φταίει η ανάληψη Ευρώπης. Όπως έκανε δηλαδή με το μνημόνιο, όπου μπορεί να το ψήφισε αλλά δεν το ήθελε ή δεν το πίστευε ή μας το επέβαλε η (τότε κακιά) Μέρκελ.

Εα αναρωτηθεί κάποιος μα πίστευες ποτέ ότι θα κάνει αυτά που υποσχόταν; Προφανώς και όχι. Ούτε

το 10% από αυτά που έλεγε προεκλογικά δεν πίστευα ότι θα κάνει. Ούτε στις ανουσιές που περιελάμβανε το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης πίστευα, ούτε πολύ περισσότερο στο ιδεολόγημα της σκληρής διαπραγματεύσεως, ούτε, βεβαίως, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα αλλάξει την Ευρώπη. Αποδείχτηκε στην πράξη ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έβλεπε την ΕΕ σαν φράζια ή σαν μια συνεδρίαση της Κεντρικής Επιτροπής, όπου κάνει διάφορα τεχνάσματα στο «σχέδιο απόφασης» για να πάρει την πλειοψηφία του σώματος, αλλάζοντας τους εσωκομματικούς συσχετισμούς.

Για να είμαι απολύτως ειλικρινής είχα μια αμυδρή ελπίδα ότι κάτι θα προσπαθήσει να κάνει στα θέματα ηθικής τάξεως, αξιοκρατίας, λειτουργίας των θεσμών και ελέγχου του υποκόσμου της δημοσιογραφίας. Ε λοιπόν όχι απλώς δεν έκανε τίποτα, αλλά αντιθέτως ακολούθησε και ακολουθεί τις πλέον σκοτεινές πρακτικές. Διότι έχουμε, όπως αποκάλυπται, ωμές παρεμβάσεις στο έργο της δικαιοσύνης και μάλιστα από τον ίδιο τον αναπληρωτή υπουργό Δικαιοσύνης κ. Παπαγγελόπουλο. Έχουμε ακύρωση και απαξίωση των ανεξάρτητων αρχών, όπως προκύπτει από την ακύρωση του ρόλου του

ΕΣΡ. Έχουμε στρατιές διορισμών κολλητών, συγγενών και συντρόφων, χωρίς ίχνος αξιοκρατίας. Λες και το κάνουν επίτηδες, εμφορούμενοι από μια λογική τύπου «διορίζουμε και τους κηπουρούς μας», προκαλούν με τις τοποθετήσεις των πλέον απίθανων τύπων. Σαν να θέλουν να εκδικηθούν τους νέους ανθρώπους που κόπιασαν για να πάρουν μεταπτυχιακούς και διδακτορικούς τίτλους. Και για να μην ξεχνιόμαστε, ενδεικτικές των διαθέσεων τους είναι οι προσπάθειες ελέγχου των ΜΜΕ. Τόσο με τις προσωπικές πιέσεις του κ. Τσίπρα, όταν ήταν ακόμα στην αντιπολίτευση για να αλλάξουν οι διευθυντές στα «ΝΕΑ» και το «ΕΘνος», όπως και οι

με το νόμο για τις τηλεοπτικές άδειες.

Νομίζω, όμως, ότι το αποκορύφωμα της ταύτισης με το... έρεβος είναι για τους γνωρίζοντες το χώρο των ΜΜΕ δύο συγκεκριμένοι διορισμοί. Ο ένας του εκδότη της εφημερίδας το «Χωνή» στο Μαξίμου και ο άλλος του ιδιοκτήτη του ακροδεξιού σάιτ Olympia.gr στο γραφείο Επικοινωνίας του υπουργού Άμυνας.

Και όλα αυτά χωρίς να ανοίξει μύτη. Λες και η συνεργασία με τους ΑΝΕΛ του κ. Καμμένου έκλεισε αυτομάτως την απόσταση(;) που χώριζε τη ριζοσπαστική αριστερά από τη λαϊκίστικη ακροδεξιά.

Με βάση όλα τα παραπάνω, αποδεικνύεται ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ήρθε στην εξουσία για να... αλλάξει τον κόσμο, αλλά για να γίνει το νέο καθεστώς χρησιμοποιώντας τις μεθόδους των παλαιών. Και μάλιστα σε αγαστή συνεργασία με ό,τι πιο παρακμιακό κυκλοφορεί. **Α**

Ο ΣΥΡΙΖΑ ΗΡΘΕ ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΤΟ ΝΕΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΩΝΤΑΣ ΤΙΣ ΜΕΘΟΔΟΥΣ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ

Τα ιδεολογικά γκρουπούσκουλα τραγουδούν ακόμα

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΙΑΚΑΝΤΑΡΗ

Ο υπό συγκρότηση σοσιαλδημοκρατικός πόλος μερικούς μήνες μετά τη συγκρότηση της Δημοκρατικής Συμπαράταξης φαίνεται να λειτουργεί όπως εκείνος ο αργός στις κινήσεις σκακιστής όταν βλέπει ένα φορητό να τρέχει καταπάνω του, κάνει ό,τι και όταν παίζει σκάκι. Αργεί να αποφασίσει.

Η συζήτηση για τη σοσιαλδημοκρατία συνεχίζεται. Το πνεύμα όμως της λογικής του «να μη σπάσουμε αυγά» που τη διατρέχει, απειλεί να της προσδώσει χαρακτήρα συζήτησης που δεν συγκινεί την ελληνική κοινωνία. Έτσι αντί να μετατραπεί αυτή η συζήτηση των κομμάτων και των συνιστωσών που αποτελούν τη Δημοκρατική Συμπαράταξη σε διάλογο με την κοινωνία, κινδυνεύει να μετατραπεί σε διάλογο ιδεών αδιάφορων για την κοινωνία. Η παράθεση ονομάτων στελεχών –άλλων πολύ και άλλων λιγότερο φθαρμένων–, ο αυτοπροδιορισμός ως τρίτος πόλος, η ταύτιση με το Πολιτικό Κέντρο ή οι εμμονές σε λογικές διατήρησης των συμβόλων και των ονομάτων, όλα αυτά δεν κάνουν «κλικ» στην ευρύτερη κοινωνία. Αυτά είναι το ανώτατο και τελευταίο στάδιο του «ιδεολογικού γκρουπούσκουλισμού».

Έχουμε εδώ τα εξής ζητήματα. Πρώτον, οι λογικές διάσωσης των αρχικών συντελεστών της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ήταν καλές για εσωτερική χρήση και χρειάζονταν στην αρχή του εγχειρήματος. Από εδώ και πέρα συναντούν τοίχο στην κοινωνία. Δεύτερον, ο λεγόμενος τρίτος πόλος αναφέρεται ευθέως στην αντιπαράθεση τόσο με το νεοφιλελευθερισμό όσο και με το λαϊκισμό. Η άρνηση του αντιπάλου όμως από μόνη της δεν δίνει πολιτικό στίγμα. Τρίτον, ο εγκλεισμός στο Πολιτικό Κέντρο απισχνάνει τη δυναμική του εγχειρήματος. Στη σημερινή Ελλάδα χρειάζονται πολιτικές που θα εκφράζουν τη συμμαχία των μισθωτών με τα μεσοστρωμάτα και την υγιή επιχειρηματικότητα, πολιτικές που θα καταλήγουν σε προγραμματικές συμφωνίες με στόχο τη

μείωση των ανισοτήτων. Αυτό σημαίνει πως ο χώρος της σοσιαλδημοκρατίας πρέπει να πάψει να πατάει σε δυο βάρκες. Πρέπει να υποστηρίξει χωρίς ενδοιασμούς και δεύτερες σκέψεις μια πολιτική που θα υποχρεώνει σε μια προοδευτική φορολογία με ίδιους συντελεστές, ανάλογα με το εισόδημα και όχι ανάλογα με την κοινωνική τάξη που ανήκει ο καθένας. Καμία υποχώρηση στο αίτημα που λέει πως επιτέλους έφθασε η ώρα να μάθουν όλοι ότι δεν γίνεται να πληρώνουν φόρους και ασφαλιστικές εισφορές μόνο οι μισοί και να επωφελούνται όλοι οι άλλοι από τους φόρους και τις εισφορές αυτών των μισών. Ο «μικρός λαϊκισμός» του όχι σε όλα (όχι στη μείωση συντάξεων, όχι στους πλειστηριασμούς, όχι στην υπερφορολόγηση των αγροτών και όχι στις ομαδικές απολύσεις) δεν μπορεί να ανατρέψει το μικρό δικομματισμό του ΣΥΡΙΖΑ και της ΝΔ.

Αν λοιπόν η ελληνική σοσιαλδημοκρατία θεωρεί πως ο στόχος της οφείλει να είναι μια ευρύτερη συμμαχία για τη μείωση των ανισοτήτων –το ασφαλιστικό και το φορολογικό είναι οι τόποι που εδώ και 200 χρόνια προσφέρονται αυτές οι ανισότητες στο πιάτο–, αν θεωρεί πως ο τόπος μας έχει ανάγκη από πολιτικές που θα συγκλίνουν στο κέντρο των κοινωνιών, αλλά όχι από φθαρτά σχήματα κάποιου πεθαιμένου Πολιτικού Κέντρου ή από ανύπαρκτους «τρίτους πόλους», αν θεωρεί πως δεν υπάρχει αριστερή, κεντρώα ή δεξιά σοσιαλδημοκρατία, αλλά μόνο σοσιαλδημοκρατία του κράτους παροχής κοινωνικών υπηρεσιών και της ισονομίας ως βάσεις της ανάπτυξης, τότε

πρέπει να εγκαταλείψει τις λογικές γκρουπούσκουλου και τους εκπροσώπους τους στην τύχη τους. Ο δρόμος της σοσιαλδημοκρατίας είναι αυτός της ανανέωσης σε πρόσωπα και ιδέες, όπως θα προκύψει από ένα Ιδρυτικό Συνέδριο του χώρου, το οποίο όμως, για να γίνει, χρειάζεται επίμονη και μακροπρόθεσμη προγραμματική συζήτηση. Γιατί αυτό σημαίνει προτεραιότητα της πολιτικής ή με άλλα λόγια σοσιαλδημοκρατία... **Α**

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΣΟΣΙΑΛΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΝΕΩΣΗΣ ΣΕ ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΙΔΕΕΣ

Ο Σταύρος Τσακουράκης στο εδώλιο

Πρόεδρος Αρείου Πάγου κατά καθηγητή Συνταγματικού Δικαίου. Μια προαναγγελθείσα «καταδίκη» και ένα ερώτημα: Διώκεται η ελευθερία του λόγου στην Ελλάδα; Μιλήσαμε με τον «κατηγορούμενο».

Της **Αγγελικής Μπιρμπίλη**

Ας ακούσουμε τι θα έλεγε μια φοιτήτρια - μάρτυρας υπεράσπισης του Σταύρου Τσακουράκη. «Είναι σαν πατέρας μου, ίσως είναι και πιο σημαντικός, γι' αυτά που με δίδαξε μόνο αγάπη του χρωστώ». Και ο επόμενος μάρτυρας θα πει για την αφιέρωση στο βιβλίο του Αρίστου (Δοξιάδη): «Σε όλους αυτούς που όταν έπρεπε ήταν εκεί χωρίς ποτέ να γίνουν η γένια του Πολυτεχνείου», που μετά εξήγησε στο fb: «Όταν έγραφα αυτό το βιβλίο, τον Σταύρο είχα στο μυαλό μου». Συμμαθητές στο Κολέγιο (αρένων τότε). Το παιδί του αριστερού γιατρού από τη Λέσβο, οικότροφος και υπότροφος, «μετανάστης» στην καρδιά του μεγαλοαστικού σχολείου και της πρωτεύουσας, ήταν πραγματικά εκεί όταν έπρεπε και κατόπι αρνήθηκε να εξαργυρώσει το στιδήποτε. Τι άλλο; Ότι γεννήθηκε στη Μήθυμνα κι εκεί επιστρέφει κάθε καλοκαίρι να δει τις κατσικούλες του, που είναι η αγάπη του. Γραμματέας στον Ρήγα, συνελήφθη και βασανίστηκε στη δικτατορία -μαρτυράει ο Σωτήρης (Γκορίτσας)- αλλά δεν μιλάει ποτέ γι' αυτά, μόνο για κάτι πλάκες λέει όταν ήταν στην παρανομία και κρυβόταν. «Τι, να κάνω και εγώ τον αντιστασιακό;» Δικός του, σύμβολο συνέπειας, αμετακίνητος στις απόψεις του, κάποιος που δεν θέλησε να ενταχθεί στις παρατάξεις του παλιού κόσμου, που ήθελε, θέλει, ένα κόμμα με νέους. Τι άλλο; Απέραντη αγάπη για τους φοιτητές του. Αγάπη που του επέστρεψαν αυτό τον καιρό, τόσο δυνατά, τόσο άμεσα, μέσα από μηνύματα, αναρτήσεις, κείμενα και άλλες εκδηλώσεις συμπαράστασης στα σόσιαλ μίντια με αφορμή τη μήνυση που κατέθεσε εναντίον του η Πρόεδρος του Αρείου Πάγου. «Δεν καταφέρνω να βρω τις κατάλληλες εκφράσεις, λοιπόν, όπως μου βγαίνει: πολλά από τα μηνύματα που έλαβα (μολονότι γνωρίζω ότι είναι υπερβολικά) με συγκίνησαν βαθύτατα. Σας ευχαριστώ». Τι άλλο; Το σπίτι του, ένα μικρό διαμέρισμα που βλέπει σε μια πράσινη θάλασσα κάπου στα Ιλίσια, το γραφείο του μια σταλιά -δεν παρατηρώ ούτε ένα ίχνος πολυτέλειας κι αυταρέσκειας, παρά μόνο το ράφι με τις κούπες καφέ που συλλέγει από τις προσκλήσεις σε πανεπιστήμια του εξωτερικού- κι ο ευθύς τρόπος που λέει τη γνώμη του και που μπορεί να τον σύρει στα δικαστήρια. «Αισθάνομαι μεγάλη τιμή για τη μήνυση που ασκήθηκε εναντίον μου από την Πρόεδρο του Αρείου Πάγου. Τη θεωρώ, κατά κάποιο τρόπο, αναπόφευκτη συνέπεια των αγώνων που έχω δώσει στη ζωή μου». Αυτός είναι ο καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, Σταύρος Τσακουράκης.

Χτυπάει το τηλέφωνο, μιλάει λίγο για το σενάριο στη Λισαβόνα στο οποίο είναι προσκεκλημένος για να σχολιάσει τις αποφάσεις του Πορτογαλικού Συνταγματικού Δικαστηρίου που έκρινε αντισυνταγματικές τις περικοπές μισθών και συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων. Ταξι-δεύει την επομένη.

Τα ίδια προβλήματα και στην Πορτογαλία... Σαν κοινωνία φαίνεται να έχουμε αποδεχθεί τον ιδιαίτερο ρόλο που έχουν τα δικαστήρια. Πού οδηγεί αυτό; Ναι, υπάρχει και διεθνώς ένα πρόβλημα βαθύ δημοκρατίας, μόνο που σε εμάς είναι πιο εμφανές και γίνεται χωρίς προσχήματα. Αν δηλαδή για όλα τα ζητήματα, από το ύψος του προστίμου στο παρκάρισμα μέχρι στιδήποτε άλλο, τίθεται θέμα δικαστικού ελέγχου, εάν αυτό είναι συνταγματικό ή όχι, στην ουσία θεωρείς ότι ο δικαστής είναι ο τελικός κριτής όλων των αποφάσεων μιας κοινωνίας. Η θέση μου, που θα υποστηρίξω και στη Λισαβόνα, είναι ότι οι δικαστές δεν έχουν την εξουσία να κρίνουν την κατανομή πόρων σε μια κοινωνία. Αν δεχθούμε ότι σε κάποια ζητήματα είναι κάποιοι -δικαστές ας πούμε- που θα έχουν τον τελικό λόγο, αυτό σημαίνει ότι αλλάζει η έννοια της δημοκρατίας. Ποιοι θα είναι αυτοί άνθρωποι, θα είναι κάποιοι που έχουν κάνει την καριέρα τους μέσω του δικαστικού σώματος για παράδειγμα; Αστεία πράγματα. Εγώ δεν δέχομαι ούτε ότι θα έπρεπε να εκλέγονται, να έχεις δηλαδή μία ομάδα έστω σοφών που σε τελευταία ανάλυση θα κρίνει για κάθε ζήτημα.

Αυτά που έχουν σχέση με παροχές, πώς θα κατανεμηθούν οι πόροι σε μία κοινωνία, είναι πολιτικές αποφάσεις. Μπορεί να υπάρχουν διαφωνίες, αυτή όμως η διαπάλη, η διαμάχη και ο διάλογος είναι ένας πολιτικός διάλογος που δεν μπορεί παρά να λυθεί πολιτικά.

Πρέπει να επαναπροσδιοριστεί ο ρόλος της δικαστικής εξουσίας; Αυτό είναι από τα μεγάλα ζητήματα που με απασχολούν θεωρητικά. Ο ρόλος της δικαστικής εξουσίας δεν ήταν τόσο σημαντικός πριν από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, ας το πω έτσι πολύ χονδρικά, αλλά τώρα είναι και οφειλούμε να τον επαναπροσδιορίσουμε βάζοντας όλα αυτά τα στοιχεία που λέω, να εξετάσουμε πώς θα στελεχωθεί η δικαιοσύνη. Διότι ούτε μου φαίνεται ότι αρκεί να πει κανείς ότι θα έχεις μία δημοσιο-υπαλληλική καριέρα σε ένα τόσο κρίσιμο ζήτημα, ούτε ότι κανένας έλεγχος επάνω στη δικαιοσύνη δεν είναι νοητός. Κάποιος έλεγχος πρέπει να υπάρχει. Φυσικά πρέπει να είναι αδέσμευτη, φυσικά πρέπει να είναι ανεξάρτητη, φυσικά πρέπει να έχει τέτοιες εγγυήσεις.

Πιστεύετε ότι πρέπει να υπάρχει άλλος τρόπος ανάδειξης των προέδρων (και των μελών) στα Ανώτατα Δικαστήρια, ώστε να αποφεύγεται ο διορισμός τους από την εκάστοτε κυβέρνηση, οι «βουτιές» στην επετηρίδα; Όχι, δεν λέω να αποφεύγουμε το διορισμό τους, όμως με κάποια στοιχεία διαφάνειας, να συζητάμε τις αποφάσεις που πήραν. Ξέρετε εσείς τι απόφαση πήρε η κυρία

Θάνου στην καριέρα της; Κανένας δεν το ξέρει. Η ο Σακελαρίου ή κάποιος άλλος; Ναι, αξιολόγηση των προσόντων και της δουλειάς τους από την πολιτική εξουσία και έπειτα ο διορισμός τους. Εγώ είμαι υπέρ του διορισμού τους, ειδάλως αν μόνοι τους τα κάνουν όλα, μόνοι τους παίρνουν τα λεφτά τους, μόνοι τους αναδεικνύονται, μόνοι τους προχωρούν στην καριέρα, τότε είναι ανεξέλεγκτη πέρα για πέρα εξουσία.

Με αυτή την έννοια θεωρείτε ότι η κυρία Θάνου «εξαργυρώνει» την Προεδρία της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων ή την τοποθέτησή της στην Προεδρία του Αρείου Πάγου ή την πρωθυπουργία της στην υπηρεσιακή κυβέρνηση; Δεν ξέρω με ποια κριτήρια η κυρία Θάνου έγινε Πρόεδρος του Αρείου Πάγου, το βέβαιο είναι ότι δεν υπήρξε καμία συζήτηση γύρω από τις ικανότητες της στη δικαστική σταδιοδρομία της. Γι' αυτό ρωτώ εγώ, ξέρετε εσείς καμία σημαντική απόφαση που έβγαλε η κυρία Θάνου; Εγώ δεν γνωρίζω, και για να είμαστε δίκαιοι δεν είναι μόνο για την κυρία Θάνου, είναι και για τους άλλους Προέδρους των άλλων δικαστηρίων. Θα πρέπει όταν γίνεται η επιλογή να μπορεί ο κόσμος να κρίνει τα προσόντα τους και τα προσόντα των δικαστών κρίνονται με βάση τις αποφάσεις που παίρνουν ή με βάση τις αποφάσεις που είχαν ενεργό ρόλο. Η κριτική που ακούστηκε για την επιλογή της κυρίας Θάνου ήταν ότι έγινε «βουτιά» στην επετηρίδα. Εμένα εκεί δεν είναι το πρόβλημά μου, θα μπορούσε κάλλιστα να γίνει βουτιά, αρκεί να ήταν διαφανής ο τρόπος του γιατί έγινε, γιατί ας πούμε η κυρία Θάνου, παρόλο που στην ιεραρχία ήταν πιο χαμηλά, είχε τέτοιες ικανότητες που μπορούσε να αναλάβει αυτές τις θέσεις. Η κυβέρνηση, η εκτελεστική εξουσία, θα το κρίνει αυτό και θα είναι υπόλογη για τις επιλογές της, όπως είναι και τώρα. Απλώς εάν η συζήτηση μετατοπιστεί στα προσόντα που έχει ο δικαστής, νομίζω ότι θα εθιστεί και η κοινωνία να αναμένει διορισμούς

με αξιολογικά κριτήρια και όχι με πολιτικά ή δεν ξέρω τι άλλα μπορεί να σκεφθεί κανείς.

Η μήνυσή της εναντίον σας προκάλεσε πλήθος αντιδράσεων υπέρ σας... «γιατί διώκεται η ελευθερία του λόγου στο πρόσωπο ενός διακεκριμένου υπερασπιστή της». Κάποιοι, πάντως, θεωρήσαν ότι ενήργησε στα πλαίσια των δικαιωμάτων της. Τελικά δικαιούται ένα Θεσμικό πρόσωπο να στείλει επιστολή προς «ενημέρωση της επικρατούσας στη χώρα μας κατάστασης»; Η κ. Θάνου έχει το δικαίωμα να δημοσιοποιεί τις απόψεις της στους ομολόγους της των ευρωπαϊκών χωρών; Εγώ λέω ότι δεν είχε κανένα δικαίωμα να το κάνει, είμαι πολύ καθαρός σε αυτό. Απευθυνόμενη στους συναδέλφους δικαστές για αυτά τα ζητήματα και μάλιστα καλώντας τους να βοηθήσουν πολιτικά την Ελλάδα ή στιδήποτε άλλο, δείχνει ότι υπάρχει μία διαφορά αντίληψης στο ρόλο του δικαστή. Ο ρόλος του δικαστή, όπως είπα, δεν είναι πολιτικός. Αυτό λέει και το Σύνταγμα, το οποίο απαγορεύει στους δικαστές να έχουν μία ενεργή εκδήλωση υπέρ πολιτικών κομμάτων, επειδή θα πρέπει όχι μόνο να είναι, αλλά να δίνουν και την εντύπωση ότι είναι αμερόληπτοι. Εδώ είχαμε μία επιστολή που καλούσε και σε κάποιου είδους πολιτική δράση άλλους δικαστές. Όταν ο δικαστής εμπλέκεται σε πολιτικές διαμάχες, διακινδυνεύεται ακριβώς αυτή η αμεροληψία του. Εάν εγώ ως δικαστής βγω και πω ότι το μνημόνιο είναι αντισυνταγματικό, μετά πόθω θα κρίνω μία υπόθεση με το μνημόνιο, για παράδειγμα; Παντού στον κόσμο οι δικαστές απέχουν από άμεσες πολιτικές πράξεις, είναι πάρα πολύ προσεκτικοί σε αυτά. Γι' αυτό θεωρούσα ότι η πράξη αυτή που έκανε, δείχνει παρανόηση και του δικού της ρόλου, που είναι ένα θέμα, αλλά και του ρόλου όλων των άλλων δικαστών στους οποίους απευθύνεται. Αυτή ήταν η κριτική μου.

Πώς σχολιάζετε την άποψη ότι προσπάθησε να εκφράσει το κοινό αίσθημα; Δεν είναι δου-

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΗΥΡΟΚΟΝΔΡΙΑΚ

καλά τη δουλειά μου ή η κυρία Θάνου κάνει λάθος, για να το πω έτσι.

Όσον αφορά τη δικαστική της ιδιότητα, πόσο θεσμικά επικίνδυνη είναι η «μείωση του κύρους του αξιώματος», του «κύρους του Θεσμού»; Ας μην ξεγελιάμαστε τώρα, νομικά δεν στέκουν αυτά τα πράγματα, έχουν καταργηθεί, δεν υπάρχει «κύρος θεσμού». Όσο για τη δικαστική της ιδιότητα έχω όλο το δικαίωμα του κόσμου να την προσβάλλω σε εισαγωγικά, όπως το εννοεί εκείνη, να της ασκώ κριτική, να θεωρώ ότι δεν κάνει καλά τη δουλειά της και να προσπαθώ με επιχειρήματα να πω την άποψή μου. Αυτό είναι αναφαίρετο δικαίωμά μου, όχι μόνο προς το δικαστή, αλλά και προς κάθε κρατικό όργανο, από τον πρωθυπουργό μέχρι το βουλευτή, μέχρι οποιονδήποτε μπορεί να φανταστεί κανείς.

Και πόσο θεσμικά επικίνδυνη είναι η άσκηση μίνυσης από πρόεδρο του Αρείου Πάγου για επικριτικά σχόλια σε νομικό; Όχι μόνο από πρόεδρο που, φυσικά, προηγείται της ιεραρχίας, αλλά από κάθε δικαστή. Από τα διάφορα πολιτικά όργανα, αυτά που πρέπει να επιδεικνύουν τη μεγαλύτερη ανοχή είναι οι δικαστές. Πώς θα τον κρίνουν οι συνάδελφοί του; Η συναδελφική αλληλεγγύη είναι σαφές ότι μπορεί να υπάρχει και να καθιστά την κρίση, έστω, αν θέλετε, να φαίνεται, ότι δεν είναι αντικειμενική. Το βέβαιο είναι ότι υπάρχει μία επίδειξη άσκησης εξουσίας, που κατά τη γνώμη μου ξεπερνά κάθε όριο και η οποία αδιαφορεί για τις όποιες αντιδράσεις.

Ασκήσατε τη δημόσια κριτική σας εδώ και αρκετόν καιρό. Γιατί, λέτε, υπήρξε τόσο καθυστερημένη αντίδραση από την κ. Θάνου; Ούτε αυτό με ενδιαφέρει γιατί το έκανε. Κάποιοι μου λένε να κοιτάξω τις παραγραφές και διάφορα τέτοια. Δεν με ενδιαφέρουν ούτε οι παραγραφές ούτε τίποτα, η ουσία με ενδιαφέρει. Και ειλικρινά δεν ξέρω τι την πείραξε, δεν καταλαβαίνω. Ίσως την πειράζει το να ζητά κάποιος την παραιτήσή της. Κι εμένα θα με πείραζε, αν μου ζητούσατε να παραιτηθώ από το να περπατώ...

Έκτος από τη δική σας περίπτωση, ο αναπληρωτής υπουργός Δικαιοσύνης Δημήτρης Παπαγελοπούλης «νοθετεί» την εισαγγελέα εφετών Γεωργία Τσατάνη. Συμμερίζεστε τις απόψεις που θέλουν να υπάρχει κυβερνητικό σχέδιο ελέγχου της Δικαιοσύνης; Δεν μου αρέσει να κάνω υποθέσεις, εκείνο που ξέρω είναι ότι η δικαιοσύνη βρίσκεται σε μία κατάσταση. Από το 2010 που μιλάω για τα μισθολογικά, για τις απαργίες και για διάφορα άλλα θέματα, είχα επισημάνει ότι πρέπει να προσέξουμε τη δικαιοσύνη γιατί είναι κλειδί στο να βγούμε από την κρίση. Έχω την εντύπωση ότι πρώτον υπάρχει μία πολιτικοποίηση και κομματικοποίηση στη δικαιοσύνη που δεν κάνει καλό και δεύτερον ότι η εξουσία, την οποία έχουν, ασκείται χωρίς έλεγχο και χωρίς καμία πειρίσκεψη. Όλη αυτή η ιστορία «Μα, εγώ δε θα πω τις απόψεις μου σαν δικαστής;» υποκρύπτει αυτό το γεγονός. Πες ό,τι θες, αρκεί να διατηρείς την αμεροληψία σου. Από τους δικαστές δεν θέλουμε απλά να είναι αμερόληπτοι, πρέπει να φαίνονται κιόλας ότι είναι αμερόληπτοι, αυτό έχει πει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και είναι το σημαντικό. Φοβάμαι ότι απ' όλα αυτά που ακούγονται στο χώρο της δικαιοσύνης, το 1/10 να είναι αληθιά, δείχνουν μία κατάσταση μεγάλης κρίσης. Όλα πια πηγαίνουν στα δικαστήρια, δεν γίνονται πάντα αυτό και υπήρχε και μία περίσκεψη από πλευράς και δικαστικού σώματος στο ποια ζητήματα μπορούν να ελέγξουν, που τώρα δεν υπάρχει. Αλλά, σας το είπα από την αρχή, είναι και λίγο διεθνές ως φαινόμενο, δεν είναι μόνο ελληνικό. Τώρα, αν υπάρχει σχέδιο, δεν έχω τέτοια στοιχεία ώστε να μπορώ να μιλήσω έτσι. Εκείνο που μπορώ να πω είναι ότι δεν υπάρχει καμία φροντίδα στο να υπερασπιστούν την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης και να την περιβάλουν με τις εγγυήσεις εκείνες ώστε να κάνει καλά τη δουλειά της, να της δίνουν το σήμα ότι εμάς δεν μας ενδιαφέρει κομματικά τι θα κάνετε και δεν μας ενδιαφέρει καθόλου εάν είστε μαζί μας ή με κάποιον άλλον.

Θα ήθελα να σχολιάσετε και την ανακοίνωση της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων μετά τη μίνυση Θάνου και τη διχογνωμία που συ-

μειώθηκε στην απόφασή της. Η ανακοίνωση αυτή, εκτός του ότι εξεδόθη με οριακή πλειοψηφία 6 υπέρ και 5 κατά, θέτει και ορισμένα ζητήματα. Δεν είναι δυνατόν η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων να παίρνει θέση επάνω σε ένα θέμα που έχει πάει στη δικαιοσύνη, που αφορά την Πρόεδρο του Αρείου Πάγου και που μάρτυρα έχει την Πρόεδρο της Ένωσης. Δηλαδή η Πρόεδρος της Ένωσης, θέλω να καταλάβω, ψήφισε σε αυτήν την ιστορία που πήγε ως μάρτυς; Αυτά είναι πρωτάκουστα πράγματα, λυπάμαι που το λέω. Να σας πω την αλήθεια, η Ένωση έχει πάρει κι άλλες αποφάσεις που θεσμικά είναι χειρότερες αλλά, ειλικρινά, είναι αδιανόητο να παίρνει αυτή τη θέση.

Ας αλλάξουμε θέμα. Είχατε στρατευθεί αρχικά με το Ποτάμι. Σας απογοήτευσε ή εξακολουθείτε να το θεωρείτε την πιο ενδιαφέρουσα πολιτική πρόταση; Με το Ποτάμι έχουμε ένα πρόβλημα και καλά που μου κάνατε την ερώτηση, για να το ξεκαθαρίσω. Έχω μία διαδρομή, έχω μία ηλικία, έχω διανύσει το μεγαλύτερο μέρος του βίου μου, ίσως το περισσότερο, δεν είναι δυνατόν να ακούω ότι είμαι συνταγματολόγος του Ποταμιού. Αυτό το πράγμα με διαλύει, αν το ήξερα ότι θα συμβεί δεν θα ανακατευόμουν σε καμία περίπτωση. Έχω να αναφέρω τη λέξη Ποτάμι δύο χρόνια περίπου, δεν πηγαίνω σε εκδηλώσεις, δεν συμμετέχω πουθενά. Πάλι Ποτάμι, Ποτάμι, Ποτάμι. Εγώ βοήθησα εξαρχής πιστεύοντας ότι ο τόπος χρειάζεται κάτι καινούργιο. Από εκεί και πέρα, το καινούργιο, όπως όλοι ξέρουν, δεν είναι εύκολη υπόθεση να φτιαχτεί. Δεν θεωρώ όμως ότι το Ποτάμι έκανε κακό στον τόπο, τα περισσότερα από αυτά που λέει είναι σωστά. Αυτό που δεν κατάφερε είναι να γίνει ένας πολιτικός οργανισμός ζωντανός και να δεθεί με την κοινωνία. Από εκεί και πέρα εγώ δεν είμαι πολιτικός, εάν ήθελα να ασχοληθώ με την πολιτική θα το είχα κάνει πολλά χρόνια, δεν θα περίμενα να φτάσω στο τέλος του βίου μου για να ασχοληθώ. Συμμετείχα αρχικά με την αίσθηση ότι έχουμε μία έκτακτη ανάγκη και θα έπρεπε να βοηθήσω. Εντάξει, το έκανα, τελείωσε.

Βλέπετε κάποιο μέλλον στην Κεντροαριστερά; Ναι, εγώ είμαι από αυτούς που θεωρώ ότι είναι πολύ χρήσιμο να εμφανισθεί κάτι στο χώρο της Κεντροαριστεράς, του Κέντρου θα έλεγα.

Το Κέντρο μπορεί να εκτινέται και δεξιότερα; Μπορεί να εκφράσει το «κέντρο» ο Κυριάκος Μητσοτάκης; Και τότε έχει νόημα ύπαρξης ο μεσαίος χώρος; Όχι, δεν θεωρώ ότι μπορεί να το εκφράσει ο Μητσοτάκης. Πολύ χάρηκα που εκλέχθηκε, πολύ χαίρομαι η Νέα Δημοκρατία να τραβήξει ένα δρόμο πιο φιλελεύθερο, αλλά από εκεί και πέρα είναι προφανές ότι δεν είναι κέντρο. Αυτός ο μεσαίος χώρος έχει νόημα ύπαρξης. Θεωρώ πάρα πολύ κακό για τον τόπο να συνεχίσει να υπάρχει ένα δίλημμα Νέας Δημοκρατίας - ΣΥΡΙΖΑ. Ένας δικομματισμός στην Ελλάδα δεν θεωρώ ότι είναι ό,τι καλύτερο μπορεί να μας συμβεί. Θα σας έλεγα ότι έχει αποδειχτεί κιόλας εκ των πραγμάτων. Πιστεύω ότι αν η τακτική της Νέας Δημοκρατίας είναι μία τακτική που λέει, ψηφίστε μας για να ξεμπερδεύουμε με τον ΣΥΡΙΖΑ, είναι μία λάθος τακτική, το έχει κάνει πολλές φορές και απέτυχε. Τα μαρμάρα το είχε κάνει και δεν πέτυχε. Αλλά να πετύχει, έχεις πάλι μία διακυβέρνηση που θα είναι με μία οριακή πλειοψηφία από τη Νέα Δημοκρατία και μία αντιπολίτευση από τον ΣΥΡΙΖΑ, η οποία θα είναι σε τρελή γραμμή και θα είναι πάλι αδιέξοδο. Γι' αυτό λοιπόν πιστεύω ότι ο κεντρικός χώρος έχει τη δυνατότητα να εκφραστεί κάποιος υπαρκτός κοινωνικός ή πολιτικός δυνάμεις, θεωρώ όμως ότι πρέπει να γίνει με νέους ανθρώπους.

Είναι θέμα ηγεσίας; Είναι και θέμα ηγεσίας, τι να κάνουμε.

Τόσες κινήσεις και προσπάθειες έγιναν. Γιατί απέτυχε να συσπειρωθεί ο κεντρικός/ κεντροαριστερός χώρος και τι κατά τη γνώμη σας χρειάζεται να γίνει; Πιστεύω ότι χρειαζόμαστε εναλλαγή γενεών στο πολιτικό μας προσωπικό. Το λέω με ειλικρίνεια. Πολλοί μου λένε ότι δεν εί-

να θέμα ηλικίας, είναι θέμα ιδεών. Χαίρω πολύ, δεν είμαι τόσο ανόητος να μην καταλαβαίνω ότι φυσικά οι ιδέες είναι που μετρούν πάνω από την ηλικία, αλλά έχουμε ένα πολιτικό προσωπικό το οποίο έχει αποδείξει εδώ και έξι χρόνια ότι δεν είναι σε θέση να κάνει τίποτα, τα έχει κάνει μαντάρα. Εμείς φταίμε, το βλέπετε, όλοι έχουν φύγει, έχουν βγει από τα μνημόνια, έχουν βγει από την κρίση, έχουν κάνει βήματα, εκτός από εμάς που θαρρείς ότι πηγαίνουμε κάθε λίγο από την αρχή. Είναι ένα πολιτικό προσωπικό τελείως μπλοκαρισμένο, αν και δεν είναι για πέταμα. Υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι είναι ευφρείς, συγκροτημένοι και ικανοί, όλα τα έχουν, όμως για διαφόρους λόγους έχουν μάθει να λειτουργούν με τέτοιο τρόπο ο οποίος είναι αναποτελεσματικός και δεν μας οδηγεί πουθενά. Εγώ πιστεύω ότι η χώρα χρειάζεται εναλλαγή ηγεσίας γενεαλογική, να έρθουν στην εξουσία οι σαραντάρηδες και οι τριανταπεντάρηδες.

Ο Αλέξης Τσίπρας είναι σαραντάρης... Ο Τσίπρας –το έλεγα από τότε και δεν ήταν πολύ πειστικό– εκπροσωπεί ένα παλιό πολιτικό προσωπικό, το βλέπετε. Δηλαδή, σας εκπλήσσει πούσος διορίζει; Τι σας εκπλήσσει από αυτό που κάνει, τι είναι αυτό που κάνει το οποίο είναι διαφορετικό από ό,τι έκανε το παλιό πολιτικό προσωπικό; Εγώ πάντως δεν συζητώ για κάποιον νέο για να αντιπαραταχθεί στον Τσίπρα, όχι, μου φαίνεται ότι υπάρχει ένας λόγος βαθύτερος, δικαιοσύνης.

Δηλαδή; Δηλαδή οι νέοι άνθρωποι, αυτοί που είναι 35-40 χρόνων, θα έχουν μπροστά τους 35-40 χρόνια ζωής. Αν τα πράγματα εξελιχθούν χάλια ας έχουν να ψέγουν τον εαυτό τους γι' αυτό, αλλά

όχι εγώ να καθορίζω τη ζωή του. Αυτός είναι ένας λόγος, για παράδειγμα, που βλέπω τον Γλέζο ή τον Θεοδωράκη και λέω ότι ανεξαρτήτως του τι λένε, σε αυτή την ηλικία το να θες εσύ να καθορίσεις πώς θα πρέπει να ζήσουν οι νέοι άνθρωποι είναι τρομερό. Πιστεύω για γενεαλογική εναλλαγή και σας καλώ να δείτε το θέμα της δικαιοσύνης και του ξεμπλοκαρισματος αυτού του αδιεξόδου που υπάρχει με το πολιτικό προσωπικό, το οποίο έχει συνηθίσει να δρα με ένα συγκεκριμένο τρόπο, να πηγαίνει στο γραφείο του και να παίρνει τα τηλέφωνα του, στους πελάτες του, στους δημοσιογράφους και να μη δουλεύει. Είμαι από αυτούς

τους αισιόδοξους που θεωρώ ότι υπάρχει ένα κοινό το οποίο μπορεί να μας ακούσει, εάν του μιλήσει κανένας με ειλικρίνεια και καθαρά.

Το Ποτάμι, που είναι νέο, το άκουσαν; Το άκουσαν πάρα πολλοί το Ποτάμι. Εγώ, όπου πήγα και ό,τι ανθρώπους έτυχε να συναντήσω με το Ποτάμι έμεινα κατάπληκτος από την ποιότητά τους. Και δεν μιλώ για την Αθήνα, τους γνωστούς που ξέρουμε και είναι η παρέα μας, αλλά όπου πήγα στα Τρίκαλα, στις υπόλοιπες πόλεις, στη Λαμία, στην Κόρινθο... Μπορεί να μπλοκαρίστηκε, αλλά όχι ότι το μήνυμά του δεν πέρασε. Εγώ πιστεύω ότι υπάρχει ένα ακροατήριο το οποίο θέλει να ακούσει πράγματα, θέλει να τα ακούσει με μία σαφήνεια και με μία ειλικρίνεια.

Είστε καθηγητής, οι φοιτητές σας αγαπούν και σας εκτιμούν ιδιαίτερα, μιλάτε μαζί τους. Πόσο πιστεύετε αφορούν όλα αυτά τους νέους σήμερα, πόσο τους ενδιαφέρει να κάνουν πολιτική καριέρα; Οι νέοι είναι πιο ανοιχτοί, αλλά δικίο έχετε, ορισμένα από αυτά μπορεί να τα βλέπουν διαφορετικά. Καμιά φορά απορώ με το πόσο προσδεδεμένοι είναι σε αξίες και παραστάσεις που είχαμε εμείς οι παλαιότεροι, συμπεριφέρονται όπως οι μπαμπάδες τους και οι μαμάδες τους, αυτή είναι η κριτική που τους κάνω. Θεωρώ όμως ότι αυτός ο χώρος του Κέντρου έχει μέλλον, έχει δυνατότητες και πρέπει να βρούμε ένα νέο παιδί γύρω στα 35-40 και όλοι αυτοί οι γνωστοί του Κέντρου, οι οποίοι είναι συγκροτημένοι, είναι ικανοί, έχουν δυνατότητες, να βοηθήσουν, να παίξουν ένα ρόλο συμβουλευτικό, ενισχυτικό των νέων. Πατί, τι να κάνουμε, κάποια στιγμή τελειώνει η καριέρα. Στην Ελλάδα φαίνεται να μην τελειώνει ποτέ η πολιτική καριέρα! **A**

λειά του δικαστή να εκφράσει το κοινό αίσθημα. Και τι θα πει κοινό αίσθημα; Το δικό μου δεν το εξέφρασε, δεν είμαι εγώ κοινό; Εμένα δεν με εξέφρασε, σας διαβεβαιώνω, άρα εγώ δεν περιλαμβάνομαι σε αυτό το κοινό αίσθημα. Αυτές είναι κουβέντες που πετάγονται χωρίς να διακρίνει κανένας τι κρύβεται από πίσω. Εκτός αν πιστεύουμε ότι υπάρχουν κοινωνίες οι οποίες όλες έχουν ένα αίσθημα ή μία άποψη, που ξέρετε ότι δεν ισχύει. Επίσης, δεν είναι δική της δουλειά, αν υποτίθεται ότι ήθελε να το εκφράσει. Η δική της δουλειά είναι άλλη και την οποία πρέπει να κάνει με κάποιες προϋποθέσεις, αυτή είναι η δική μου αντίληψη.

Η κ. Θάνου σάς κατηγορεί για εξύβριση και δυσφήμιση, ότι προσβάλλετε την προσωπικότητά της, την τιμή και την υπόληψή της, εκτός από τη δικαστική της ιδιότητα... Είναι δύο πράγματα τα οποία πρέπει να ξεκαθαριστούν. Δεν είναι δυνατό να συζητήσουμε εάν ο χαρακτηρισμός αφελής, εμπίπτει στην κατηγορία προσβολής της προσωπικότητάς ή όχι. Σας το λέω έτσι πολύ απλά, όταν ξεκινάει κάποιος να συζητά εάν το αφελής είναι υβριστικό ή όχι, τότε δεν υπάρχει καμία απολύτως κριτική που μπορεί να κάνει κανένας κάτω από οποιαδήποτε συνθήκη, η οποία να μην εμπίπτει σε αυτή την κατηγορία. Άμα μπορούμε σε αυτή τη λογική δεν υπάρχει ελευθερία του λόγου. Αυτά λένε αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου αλλά και όλων των δικαστηρίων των φιλελεύθερων δημοκρατιών ανά τον κόσμο.

Όπως έχω πει, η κυρία Θάνου ως πρόσωπο, ως ιδιώτης, δεν με ενδιαφέρει. Προσωπικότητα σημαίνει τι κάνει στη ζωή της και αυτό δεν έχω καμία διάθεση να το μάθω. Εκείνο που με ενδιαφέρει όμως είναι σαφώς ο πολιτειακός της ρόλος, ο τρόπος που ασκεί το αξίωμά της. Εγώ θα σας το πω πολύ ειλικρινά, όποιος φοιτητής μου πει ότι αυτό σκάνει μίνυση για εξύβριση δεν θα τον περάσω! Κάτι πρέπει να είναι λάθος, ή εγώ δεν κάνω

ΧΑΡΑ ΜΑΤΑ ΓΙΑΝΝΑΤΟΥ

Μισή Βερολίνο - μισή Αθήνα

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ (panikoval500@gmail.com) - Φωτό: ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΦΑΤΟΥΡΟΥ

Χαρά Μάτα Γιαννάτου. Μισή Ελληνίδα, μισή Γερμανίδα. Ένα πρόσωπο με βόρεια κατατομή και χρώματα αλλά πλημμυρισμένο από μεσογειακή εκφραστικότητα. Φυσιονωμία σοβαρή, τρυφερή αλλά και δυναμική που απονέμει ποιότητα. Ένα νέο πρόσωπο στην πόλη για το οποίο ακούμε μόνο καλές ειδήσεις. Η Χαρά Μάτα γεννήθηκε στο Βερολίνο και μεγάλωσε στην Αθήνα. Αποφοίτησε από τη Δραματική σχολή του Εθνικού Θεάτρου το 2013, συνεργάστηκε με τον Μιχάλη Καραζή στην παράσταση «Insenso» στα πλαίσια του Φεστιβάλ Αθηνών, με τον Ακύλλα Χιλίη και τώρα στον «Ματωμένο γάμο» που παίζεται στη Γερμανία με γερμανικό θίασο. Στον κινηματογράφο έχει συνεργαστεί με τον Τάσο Μπουλμέτη στην ταινία «Νοτιάς» και με τον Christian Zübert στην ταινία «Μια ανάσα» που θα προβάλεται στους κινηματογράφους από αυτή την Πέμπτη 17/3.

Πρόκειται για μια ελληνογερμανική συμπαραγωγή που πήρε εξαιρετικά σχόλια στα φεστιβάλ του Τορόντο και της Θεσσαλονίκης, και έχει ήδη προβληθεί στη Γερμανία και την Ισπανία. Στην ταινία, η Χαρά Μάτα υποδύεται τη νεαρή Έλενα η οποία αποφασίζει να μεταναστεύσει στη Γερμανία σε αναζήτηση μιας καλύτερης ζωής εν μέσω της οικονομικής κρίσης, αφήνοντας πίσω το μικρό κοριτσάκι. Από εκείνη τη στιγμή ξεκινά η μεγάλη περιπέτεια της Έλενας, η οποία πανικόβλητη επιστρέφει στην Ελλάδα, ενώ στη Γερμανία μητέρα του μωρού, αφηρώντας τις προειδοποιήσεις της αστυνομίας και του συζύγου της, αποφασίζει και εκείνη να ταξιδέψει στην Ελλάδα προκειμένου να εντοπίσει την Έλενα. Η ταινία φέρνει κοντά, αλλά και αντιμέτωπες, δύο γυναίκες. Ένα παιδί που έχει χαθεί και μια ανάσα που θα τις ενώσει σε ένα ταξίδι που θα τους αποκαλύψει τον πραγματικό τους εαυτό. Οι γυναίκες στη σύγχρονη κοινωνία αλλά και η διαφορά νοοτροπίας ανάμεσα στη Βόρεια και τη Νότια Ευρώπη.

Ο σκηνοθέτης Κρίστιαν Τσούμπερτ δήλωσε ότι ήθελε να κάνει μια ταινία που θα μπλέκει τα συναισθήματά μας, θα μας κάνει να γελάμε αλλά και να κλαίμε, ή ακόμη και να μας προκαλεί σοκ. Είναι μια ιστορία για την ενοχή, τη συγχώρεση και τη λύτρωση.

«Μια ανάσα» πριν βγει η ταινία στους κινηματογράφους, ζητήσαμε από τη Χαρά Μάτα Γιαννάτου να απαντήσει σε μερικές ερωτήσεις μας.

Ποια είναι η ιστορία της ταινίας και ποια είναι η κοπέλα που υποδύεστε εσείς; Μια νέα Ελληνίδα, η Έλενα, φεύγει από την Ελλάδα και πάει να δουλέψει στη

Γερμανία. Στην πορεία μαθαίνει ότι είναι έγκυος. Τελικά δουλεύει ως νταντά σε μια γερμανική οικογένεια. Από την άλλη, η Τέσα, η Γερμανίδα μαμά, προσπαθεί να ανταπεξέλθει στις απαιτήσεις του να είσαι εργαζόμενη μητέρα. Δύο διαφορετικές γυναίκες που παλεύουν και οι δυο για τα παιδιά τους. Εγώ υποδύομαι την Έλενα.

Τι ήταν αυτό που σας προσέκλυσε σε αυτό το σενάριο και σε αυτό το χαρακτήρα; Είναι μια έντονη ιστορία με έντονα συναισθήματα. Στο χαρακτήρα που υποδύομαι με προσέκλυσαν πολλά, αλλά αν πρέπει να ξεχωρίσω κάτι νομίζω πως είναι ότι αυτός ο ρόλος μιλούσε τις δυο μητρικές μου γλώσσες.

Ποια είναι η ηρωίδα που υποδύεστε σαν χαρακτήρα μέσα στη σημερινή Αθήνα; Υπάρχει ή είναι μία υπερβολή για την κινηματογραφική σύμβαση; Η υπερβολή χρειάζεται στην αφήγηση ακραίων γεγονότων. Αυτό που καθιστά το χαρακτήρα υπερβολικό είναι αυτά που του συμβαίνουν. Η Έλενα στη σημερινή Αθήνα μπορεί να είναι μια κόπελα που ψάχνει μια καλύτερη ζωή, μια κοπέλα που σίξει να φύγει από την Αθήνα, μια κοπέλα που ψάχνει να βρει τι θέλει, μια κοπέλα που όταν βρει τι θέλει θα παλέψει με όλο της το είναι για αυτό. Κι όλα αυτά είναι χαρακτηριστικά που συναντάμε συχνά στη σημερινή Αθήνα.

Η πορεία της Έλενας, της ηρωίδας σας, είναι μία ιστορία ενηλικίωσης ή επιβίωσης; Πώς βγαίνει μετά από αυτήν; Είναι μια ιστορία ενηλικίωσης από την οποία η Έλενα βγαίνει πληγωμένη αλλά και πιο δυνατή.

Στην προσωπική σας ζωή πώς βλέπετε να συνδυάζονται η γερμανική με την ελληνική κουλτούρα; Υπάρχουν σ' αλήθεια κοινά σημεία; Πολύ αρμονικά. Νομίζω μόνο καλά μου έχει δώσει αυτός ο συνδυασμός. Φαινομενικά είναι δύο αντίθετες κουλτούρες και έχουν όντως πολλές διαφορές αλλά φυσικά και υπάρχουν κοινά σημεία. Ειδικά στις μέρες μας.

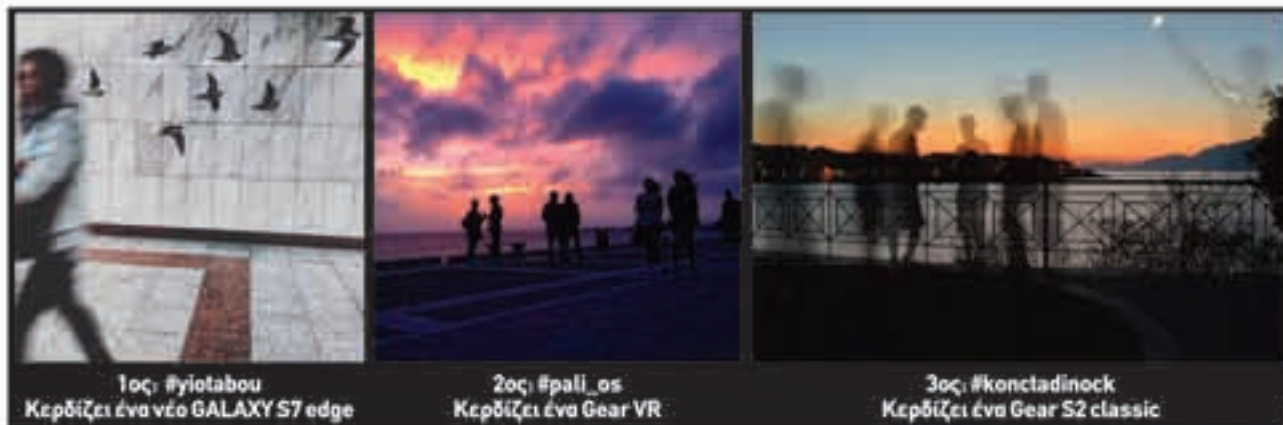
Τι συμβολίζει για εσάς η ταινία; Και ο τίτλος της; Όσο διαφορετικές και να είναι ίσως κάποιες κουλτούρες, τα συναισθήματα είναι πάντα τα ίδια. Μια ανάσα είναι δύο ζωές που μοιράζονται κάτι κοινό.

Τι είναι η επανάσταση για την ηρωίδα σας; Και τι για εσάς την ίδια; Επανάσταση για την Έλενα είναι να κρατήσει το παιδί της, παρά τις δυσκολίες και το νεαρό της ηλικίας της. Ξεχνάει τη λογική και η απόφαση είναι με γνώμονα το συναισθήμα. Αυτό είναι επανάσταση.

Πώς θα βλέπατε την Αθήνα μετά από δέκα χρόνια; Θέλω να βλέπω την Αθήνα με πιο χαρούμενους ανθρώπους. 📺

Η ταινία κυκλοφορεί την Πέμπτη 17 Μαρτίου.

SAMSUNG
Galaxy S7 edge | S7

1ος: #yiotabou
Κερδίζει ένα νέο GALAXY S7 edge

2ος: #pali_os
Κερδίζει ένα Gear VR

3ος: #konctadinock
Κερδίζει ένα Gear S2 classic

ΤΟ ΠΙΟ COMMUNITY ART ΕΞΩΦΥΛΛΟ...

... ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ATHENS VOICE ΠΟΥ ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ ΤΑ SAMSUNG GALAXY ΔΩΡΑ

#luckyS7

Δεν είναι σούπερ να βλέπεις τη δικιά σου φωτογραφία να κυκλοφορεί τυπωμένη σε όλη την πόλη. Να είναι μέρος του πιο community art εξωφύλλου που έχει γίνει ποτέ στην εφημερίδα. Ήδη σε βλέπω να δείχνεις σε φίλους σου τη φωτογραφία που είναι στο εξώφυλλο.

Ο μεγάλος διαγωνισμός της ATHENS VOICE που χαρίζει SAMSUNG GALAXY δώρα έδωσε την ευκαιρία σε όσους ακολούθησαν τα βήματα του μεγάλου διαγωνισμού να δείξουν το ταλέντο και τη φαντασία τους. Περιπλανήθηκαν στην πόλη, βρήκαν το 7, το φωτογράφησαν και το έστειλαν στο Instagram με hashtag #lucky7.

Αποτέλεσμα. Το πιο community art εξώφυλλο δημιουργήθηκε από φωτογραφίες μοναδικής αισθητικής - πολλές από αυτές θα μπορούσαν να φιλοξενηθούν και σε μια έκθεση. Γι' αυτό ήταν δύσκολο να βρεθούν οι τρεις νικητές, που από σήμερα γνωρίζουν καλά πως το 7 είναι ο τυχερός τους αριθμός.

Οι τρεις νικητές που κερδίζουν SAMSUNG GALAXY δώρα είναι:

- 1ος: #yiotabou Κερδίζει ένα νέο GALAXY S7 edge
- 2ος: #pali_os Κερδίζει ένα Gear VR
- 3ος: #konctadinock Κερδίζει ένα Gear S2 classic*

Όσοι θέλουν να μάθουν περισσότερα για τα απίστευτα δώρα SAMSUNG που κέρδισαν οι μεγάλοι τυχεροί του διαγωνισμού μπορούν να τα δουν εδώ <http://www.samsung.com/gr/home/>

Το παλτό έφερε γούρι τελικά; Αναμφισβήτητα. Τίποτα δεν θα έκανα χωρίς το παλτό... Παρόλο που έχω χάσει μισή περιουσία από τις τρύπιες τσέπες του.

Αυξάνεται και το άγχος μαζί με τις νέες δυνατότητες του βραβείου αυτού; Το δημιουργικό άγχος είναι πάντα εκεί. Με ή χωρίς βραβείο. Πάντα προσπαθείς να κάνεις ό,τι καλύτερο ξέρεις και μπορείς κάτω από τις συνθήκες που βρίσκεσαι.

Έχει μπει στο μυαλό σου η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία; Είναι ήδη σενάριο...

Πόσο ικανοποιημένη έμεινες όταν ολοκλήρωσες τη «Σεμέλη» και κατά πόσο περιμένεις τη βράβευση; Ήμουν αρκετά ικανοποιημένη με την ολοκλήρωση της «Σεμέλης». Δεν είχα όμως και πολύ χρόνο να το σκεφτώ, γιατί πριν καν τελειώσω τη μεταπαραγωγή της ταινίας, την είχαν ήδη δεχτεί στο Φεστιβάλ του Τορόντο. Έτσι απλώς συνέχισα να δουλεύω ασταμάτητα μέχρι την προβολή. Γι' αυτό, νομίζω, δεν πρόλαβα να καταλάβω ακριβώς τι έγινε με το τέλος της ταινίας. Ένα είναι σίγουρο, ότι εάν με ρωτούσες πριν ένα χρόνο ακριβώς, ποτέ δεν θα σκεφτόμουν ότι μ' αυτή την ταινία θα κερδίζαμε βραβείο στην Berlinale.

Στην προβολή της ταινίας ήσουν πάλι δίπλα στην πόρτα εξόδου; Χαχα! Όχι, αυτή τη φορά μου κράτησαν θέση πιο

μπροστά. Αλλά δεν είχα προδιάθεση να δραπετεύσω πάλι. Αυτή τη φορά ήθελα να

δω την ταινία με τους θεατές. Μάλλον κάθε φορά θα είναι διαφορετικό το αίσθημα...

Ποιο είναι το πιο τρελό σου όνειρο τώρα; Ποιον ή ποια σκηνοθέτη θα επέλεγες αν μπορούσες να συν-δημιουργήσετε μια ταινία μεγάλου μήκους και γιατί; Όνειρα έχω τόσο πολλά... και είναι μάλλον όλα τρελά. Το πιο ζωντανό τώρα είναι να ολοκληρώσω την ταινία μεγάλου μήκους σύντομα. Δεν είμαι σίγουρη αν θα ήθελα να συν-δημιουργήσω ταινία με άλλο σκηνοθέτη αυτή τη στιγμή. Και ειδικά με σκηνοθέτες που εκτιμώ αφάνταστα, γιατί δεν θα ήθελα ποτέ να βρεθώ με διαφωνία.

Σε ποια ταινία θα έδινες εσύ το Όσκαρ; «Mad Max» 100%.

Τι ακολουθεί; Η Νέα Υόρκη πάντα. Τελειώνω το μεταπτυχιακό μου τον Μαΐο, ακολουθούν γυρίσματα για ακόμη μια μικρού μήκους ταινία (πτυχιακή) και απομόνωση για το τελείωμα της μεγάλου μήκους. **A**

Η μικρού μήκους ταινία της «Σεμέλη» βραβεύτηκε στο φετινό Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Βερολίνου (Berlinale) και θα προβληθεί στο Tribeca Film Festival στη Νέα Υόρκη που ξεκινά στις 15 Απριλίου, επιλεγμένη από 3.553 συμμετοχές. Η **Μυρσίνη Αριστείδου** γεννήθηκε στη Λεμεσό και ολοκληρώνει με υποτροφία τις μεταπτυχιακές σπουδές της στο πρόγραμμα TV/Film Production στο Tisch School of the Arts της Νέας Υόρκης μετά το πτυχίο της στον Κινηματογράφο και την Ιστορία της Τέχνης στο Pratt Institute. Το όνειρό της ήταν να σπουδάσει Καλές Τέχνες αλλά στο παρά πέντε άλλαξε κατεύθυνση και ακολούθησε τον κινηματογράφο. Ευτυχώς. Όλα δείχνουν ότι έχουμε πολλούς λόγους για να περιμένουμε το επόμενο της βήμα που δεν είναι άλλο από την πρώτη της ταινία μεγάλου μήκους. Το σενάριο είναι ήδη έτοιμο.

ΜΥΡΣΙΝΗ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ

Η βραβευμένη σκηνοθέτρια της μικρού μήκους ταινίας «Σεμέλη» είναι μέλλον

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

***** Στην προηγούμενη συνέντευξή μας θα ξεκινούσες στις αρχές του 2015 τα γυρίσματα μίας νέας ταινίας στη Κύπρο και ήσουν «ιδιαίτερα ευτυχισμένη για αυτό». Ένα χρόνο μετά η «Σεμέλη» κέρδισε το πρώτο βραβείο στην Berlinale. Πώς ήταν η κινηματογραφική εμπειρία της δημιουργίας της και πώς βίωσες την τελική της βράβευση; Πέρασε τόσο γρήγορα αυτός ο χρόνος και έχουν συμβεί τόσο πολλά... Η κινηματογραφική εμπειρία ήταν όπως κάθε προηγούμενη και μάλλον κάθε επόμενη – περνάς από χαρές, λύπες, δυσκολίες, ευκολίες, απογοητεύσεις, στιγμές μαγικές, όλα για να ολοκληρώσεις ένα στόχο. Το πιο σημαντικό είναι να μην τα βάλεις κάτω, αλλά αντιθέτως να απολαύσεις την κάθε στιγμή. Να απολαύσεις την πορεία και τη διεργασία. Είμαι πανευτυχής που η «Σεμέλη» τιμήθηκε στη φετινή Berlinale. Πραγματικά δεν θα μπορούσα να ευχηθώ κάτι περισσότερο από αυτό για την ταινία. Σίγουρα το βραβείο αποτελεί επιπλέον κίνητρο για να συνεχίσω τη δουλειά μου στη βιομηχανία του σινεμά.

ΜΙΑΤΟΣ ΣΚΟΥΡΑΣ

Black and White Stories

44 ζωγραφικά μονοπλάνα φτιάχνουν μια Θεσσαλονίκη global noir!

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

44 εικόνες που φλερτάρουν, συνθέτουν και συνομολογούν μια ζωγραφική αφήγηση, που όμως συνομιλεί ευθέως με το σινεμά και το κόμιξ, τη φωτογραφία, τη διαφήμιση και τη λογοτεχνία. Παλιά του τέχνη κόσκινο: αν ξέρεις τη ζωή και το έργο του Σκούρα, τις περιπλανήσεις του, σπουδαστικές και επαγγελματικές, στην Ευρώπη και την Αμερική, τότε αυτό το εικαστικό τζετ λαγκ και αυτή η πολυκύμαντη αφηγηματική φόρμα που παρουσιάζει στην έκθεσή του στη Θεσσα-

λονίκη δεν είναι παρά μια crossover επιτομή του таланτού του, που ποτέ δεν σταμπιλαρίστηκε σε μία και μόνο διακονία.

Πολυτεχνίτης και προικισμένος, με σπουδές αρχιτεκτονικής στο Μιλάνο και σημειολογίας/επικοινωνίας στη Σορβόνη/Paris 3, ο Σκούρας συμμετείχε από τις αρχές της δεκαετίας του '80 στην πρωτοπορία του ευρωπαϊκού graphic novel, δημοσιεύοντας στην αφρόκρεμα των εντύπων: στο

γαλλικό «Metal Hurlant», στο ιταλικό «Alter» και στο αμερικάνικο «Heavy Metal». Θυμάμαι με συγκίνηση τις δουλειές του στα δικά μας «Βαβέλ» και «Αντί», αυτή τη μιξμας γραμμή, όπου ήρωες, σενάριο, χρώματα και δράση μαρτυρούσαν άνθρωπο παθιασμένο με τον Βέντερς και τον Ρέιμοντ Τσάντλερ, την Κίνσκι του «Παρίσι - Τέξας» και του «Αντίο γλυκιά μου», της «Αρρώστιας του θανάτου» της Ντιράς και των ατέρμωνων δρομολογίων του Κέρουακ, χωρίς εισιτήριο επιστροφής.

Έργα δίχως στέγη και δίχως νόμο, δίχως νόρμα,

αταξινόμητα μα και την ίδια στιγμή δομημένα με τόσο στέρεα και διακριτή από πλευράς επιρροών εικαστική γλώσσα. Μεγαλουργώντας και στη διαφήμιση, αφού σχεδίασε και ζωγράφησε καμπάνιες για τους Armani, Versace, Fiat, Pirelli, Rolex, Persol, Παπαστράτος κι ένα κάρτο ελληνικά και ξένα μπραντς που του χάρισαν διεθνή βραβεία σε Κάννες και Μιλάνο, το 2010 εγκαταλείπει τη διαφήμιση και ασχολείται αποκλειστικά με τη ζωγραφική.

Με τη Θεσσαλονίκη των ημερών να φιλοξενεί τις εικόνες του 18ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ, αλ-

λά και το Κρατικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης να παρουσιάζει μια ενότητα-σπουδή στην «Τυπογραφία ως Καλλιτεχνική Πράξη, 1900-1980», δεν θα μπορούσε να υπάρξει ιδανικότερο timing για την έκθεσή του «Black and White Stories: 44 ζωγραφικά μονοπλάνα». Μια ενότητα ζωγραφικών συνθέσεων όπου η σκοτεινή πλευρά των ανθρώπινων σχέσεων, ο αδιέξοδος κοινωνικός περίγυρος, τα λαχανιασμένα συναισθήματα και η διαρκής αίσθηση εκκρεμότητας που περιούζει ανθρώπους και πόλεις, αποτυπώνονται και οπτικοποιούνται με τη «σκοούρια» γραμμή: ιστορίες που κρύβουν άγριο σασπένς και ερωτισμό,

κίνδυνο, υπαρξιακά αδιέξοδα και μυστηριώδη αχλύ. Μητροπολιτικές no man's land που θα μπορούσαν να έχουν δραπετεύσει από πλάνα του Μικελάντζελο Αντονιόνι ή σελίδες του Μουρακάμι, επικινδυνότητες βαθμού Τζέιμς Ελρόι και Στάνλεϊ Κιούμπρικ, εκλεκτικές συγγένειες με Τζορτζ Πελεκάνος και αδελφούς Κοέν, Κούντερα, Πάκο Ιγνάσιο Τάιμπο, Τζακ Λόντον και Τρούμαν Καπότε.

Κάθε ένας από τους πίνακες εμπεριέχει μια ενδυνάμει ιστορία που εκκρεμεί να αποκαλυφθεί, ενώ παράλληλα οι εικόνες συνοδεύονται και από

αποσπάσματα κειμένων λογοτεχνίας συνθέτο-ντας έτσι μια πιθανή αφηγηματική εκδοχή. Η έκθεση θα συνοδεύεται από λεύκωμα με την πλήρη ενότητα των έργων, από τις εκδόσεις Νήσος. «Μια φωνή μέσα μου μου έλεγε να μην ανακατευτώ, αλλά ποτέ μου δεν την άκουσα. Πλησίασα το αυτοκίνητο. Γυάλιζε ακόμα και στο σκοτάδι, βουβό, χωρίς φώτα, με τις πόρτες κλειστές. Άδειο. Το κλειδί κρεμόταν από την κλειδαριά με μια λεπτή αλυσίδα. Όλα στη θέση τους. Ξαφνικά πάγωσα στο άκουσμα κάποιου ήχου. Όποιος και να ήταν, μου κατάφερε ένα από τα ωραιότερα χτυπήματα στο κεφάλι. Αργότερα θυμήθηκα πως μάλλον

είχα ακούσει ένα σφύριγμα στον αέρα. Εκ των υστέρων πάντα κάτι τέτοια θυμόμουν».

Ανάμεσα σε όρια αισθήσεων και παραισθήσεων, χαμηλοφωτισμένων γειτονιών ή υποφωτισμένων δωματίων, οι πίνακες του Σκούρα επιμένουν να υπενθυμίζουν πως τα όρια είναι ρευστά, οι λέξεις και οι εικόνες, τα καρέ και οι καμβάδες, οι βιβλιοθήκες και οι σθόνες όχι απλώς συνομιλούν μα αφηγούνται το ίδιο πράγμα: it's all about love, danger, travel, cities and bodies, darling. Το τελευταίο δικό μου κι όλο το σέβας μου δικό σου, Μίλτο. **A**

ΒΟΛΤΑ ΣΤΗ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ

Κείμενο - Φωτό: ΕΛΕΩΝΟΡΑ ΒΕΡΥΚΟΚΙΔΗ / Φωτό καταστημάτων: ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΤΑΤΣΗΣ

Η οδός Αριστείδου είναι ένα δρομάκι στην καρδιά της πόλης που σχεδόν όλοι επισκέπτονται για κάποια δουλειά. Ξεκινά από την οδό Ευρυπίδου, στο σημείο που βρίσκεται η πλατεία Αγίων Θεοδώρων, και καταλήγει στη Σοφοκλέους, συνδέοντας ταυτόχρονα κι άλλους δρόμους μέσα από τις πολλές στοές που υπάρχουν στο πέρασμά της.

ΟΔΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ ΤΟ ΔΡΟΜΑΚΙ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ

Τις μεγάλες δόξες της έζησε στα 90s, την εποχή της άνθησης του χρηματιστηρίου. Ήταν πάντα αυτό που λέμε «πρωινός δρόμος». «Σε αυτό το δρόμο πλέον έρχεται κόσμος για συγκεκριμένες δουλειές. Να κάνει εκτυπώσεις, να φτιάξει σφραγίδες, να επισκευάσει ηλεκτρικές συσκευές ή να πάει στη ΔΕΗ για διακανονισμό. Έχει ακόμα μαγαζάκια με πολλά χρόνια ιστορία. Δίπλα είναι ο Τρύφωνας με τις σφραγίδες 45 ολόκληρα χρόνια. Απέναντι, λίγο πιο κάτω είναι το χαρτοπωλείο του Αλευρά από το 1925» περιγράφει η **Ιωάννα Μικικούδη** που διατηρεί το café εντός της στοάς Αριστείδου 8. «Κάποτε ήταν πολύ ζωντανός δρόμος. Νομίζω πως ήταν κι ο αγαπημένος δρόμος του Αντώνη Τρίτση. Τον θυμούνται οι παλιοί να τριγυρνά εδώ συχνά. Χαρακτηρίζεται από μία σταθερότητα, αν σκεφτούμε ότι τα μαγαζιά εδώ δεν έχουν κλείσει όπως σε άλλους δρόμους, δεν παύει όμως να έχει ξενόκιαστους ορόφους στα περισσότερα κτίρια. Ήταν και παραμένει δρόμος επαγγελματιών. Πιο παλιά υπήρχαν εδώ και πολλά δικηγορικά γραφεία» περιγράφει η **Νατάσα Δρακοπούλου** που συνεχίζει την παράδοση του ιστορικού χαρτοπωλείου. «Το ιδανικό θα ήταν πια να εξελιχθεί σε πεζόδρομο» λέει ο **Σωτήρης Παπανικολόπουλος**, επαγγελματίας της περιοχής και είναι πράγματι μια καλή ιδέα.

Στη στοά Αριστείδου 10-12 κατεβήκαμε στο υπόγειο για να φωτογραφίσουμε απομεινάρια από τα αρχαία τείχη της Αθήνας και μετά ανεβήκαμε στον 7ο όροφο, εκεί όπου βρίσκεται η Εταιρεία Μελέτης Έργου του Ιωάννη Καποδίστρια. «Η εταιρεία ασχολείται με τη μελέτη της ιστορίας από το 16ο αιώνα μέχρι το 19ο, δίνοντας έμφαση στο έργο του Ιωάννη Καποδίστρια. Συνιδρυτής της εταιρείας ήταν και ο Κων/νος Δεσποτόπουλος που πέθανε πρόσφατα» μας λέει ο κ. **Ανδρέας Κούκος**, νομικός, ιστορικός και πρόεδρος του Δ.Σ. της εταιρείας που μας υποδέχτηκε εκεί. «Το αρχείο περιλαμβάνει περίπου 3.000 βιβλία. Παροχή υλικού προσφέρεται στη δευτεροβάθμια αλλά και την τριτοβάθμια εκπαίδευση, στηρίζουμε μεταπτυχιακούς φοιτητές, ενώ συμμετέχουμε και σε

επιστημονικά συνέδρια» μας εξηγεί. Στον απέναντι δρόμο βρίσκεται μία από τις αίθουσες του ΕΚΠΑ με το οποίο η εταιρεία έχει ακόμα πιο στενή συνεργασία. «Η ονομασία του πανεπιστημίου έχει πολύ ενδιαφέρουσα ιστορία. Ιδρύθηκε το 1837 ως οθωνικό. Το 1862, όταν έφυγε ο Όθωνας, μετονομάστηκε σε εθνικό. Ο Ιωάννης Δομπόλης που καταγόταν από την Ήπειρο, γεννήθηκε στη Ρωσία και γνωρίστηκε με τον Καποδίστρια το 1809, όταν ο δεύτερος μπήκε στο διπλωματικό σώμα της Ρωσίας. Μαζί ξεκίνησαν να θέτουν το ελληνικό ζήτημα στις ευρωπαϊκές αυλές. Επιστρέφοντας ο Καποδίστριας, έδωσε το 1828 τα οικονομικά του κράτους στο Δομπόλη. Όταν 1850 ο Δομπόλης πέθανε, άφησε στη διαθήκη του 260.000 ασπμένα ρούβλια για να χρησιμοποιηθούν μετά το 1906 για την επέκταση του εθνικού πανεπιστημίου με τον όρο να μετονομαστεί σε καποδιστριακό. Το 1911, για να εισπράξει το ελληνικό κράτος το ποσό, χωρίζεται το πανεπιστήμιο σε δύο κομμάτια όπου το τμήμα των θεωρητικών επιστημών μετονομάστηκε σε καποδιστριακό και το τμήμα των θετικών παρέμεινε ως εθνικό. Τα δύο τμήματα ενώθηκαν ξανά το 1932 και έτσι προέκυψε η διπλή ονομασία σε ΕΚΠΑ» μας εξιστορεί και καταλήγει πως «τα πάντα πρέπει να γίνονται για τη μόρφωση. Όπως είχε πει και ο ίδιος ο Καποδίστριας το 1804, όταν ήταν Γραμματέας Επικρατείας στην τότε Δημοκρατία των 7 Ηνωμένων Νήσων (σ.σ. σημερινά Επτάνησα) και τον πλησίασαν οι κλεφταρματωλοί, πρώτα πρέπει να μορφώσουμε τους Έλληνες και μετά ιδρύσουμε ελληνικό κράτος». Αξίζει να σημειωθεί ότι ετοιμάζονται να εκδώσουν αδημοσίευτα διπλωματικά κείμενα από τα ρωσικά αρχεία που αφορούν στην ίδρυση του ελληνικού κράτους, καθώς κι ότι από τον Ιανουάριο του 2016 βρίσκεται σε εξέλιξη σειρά διαλέξεων με τίτλο «Προς την επανάσταση και τη συγκρότηση του ελληνικού κράτους» με ελεύθερη είσοδο στο κοινό. Περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να βρείτε στην ιστοσελίδα <http://www.kapodistrias.info/etaireia-meletis-ergou-ioanni-kapodistria>. Στη στοά Αριστείδου 8 ανεβήκαμε στον 8ο όροφο, εκεί όπου βρίσκεται η Εταιρεία Βυζαντινών Σπουδών για να συλλέξουμε υλικό που μαρτυρά την ιστορία της εκκλησίας των Αγίων Θεοδώρων. Η βοήθειά τους ήταν πολύτιμη.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ ΣΤΗ ΣΚΙΑ ΤΗΣ ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ

Το εκκλησάκι των Αγίων Θεοδώρων από το οποίο έχει πάρει το όνομά της και η πλατεία που το φιλοξενεί, σηματοδοτεί την αρχή της Αριστείδου καθώς και περίπου χίλια χρόνια ιστορίας. Έτυχε να βρίσκεται πίσω από την πλατεία Κλαυθμώνος με αποτέλεσμα οι περισσότεροι να αναφέρονται σε αυτή την πλατεία σαν να πρόκειται για συνέχεια της πρώτης, αδικώντας τη δική της ιστορία.

Το εκκλησάκι είναι ένα από τα παλαιότερα της Αθήνας. Πρόκειται για βυζαντινό ναό, σταυροειδή, αθηνναϊκού τύπου του 11ου αιώνα που υπολογίζεται ότι χτίστηκε το 1049 μ.Χ. Δεν στηρίζεται σε κίονες όπως άλλοι ναοί τέτοιου τύπου, αλλά πάνω σε δύο τοίχους του ιερού και δύο αντίστοιχους της δυτικής πλευράς. Το καμπαναριό προστέθηκε αργότερα. Υπέστη ζημιές κατά την περίοδο της επανάστασης αλλά επισκευάστηκε το 1840. Λειτουργεί ακόμα κανονικά.

«Η πλατεία αυτή αλλάζει ρυθμούς εποχιακά παρέα με τον πλάτανο που είναι στο κέντρο. Όταν βλέπουμε τα φύλλα κάτω, καταλαβαίνουμε ότι μπήκε το φθινόπωρο. Όταν τον βλέπουμε να ανθίζει μπαίνουμε κι εμείς σε ρυθμούς άνοιξης. Είμαστε γειτονιά κι ας είμαστε στο κέντρο» μας λέει η **Μαρία Λατσώνα**, συνιδιοκτήτρια του εστιατορίου «Καλντερίμι».

Παραδίπλα βρίσκεται το Μέγαρο Παπαθανασίου. «Το μέγαρο ανήκει πλέον στο γνωστό συνθέτη και στον αδερφό του. Είναι κτίριο του 1936. Κάτω υπήρχε καταφύγιο που το μετατρέψαμε σε τουαλέτες» μας λέει ο **Ηλίας Τσιούρης** που διατηρεί το καφενείο στο ισόγειο και βρίσκεται εδώ από παιδάκι. Μέσα στο καφενείο υπάρχει ένα κάδρο με μια φωτογραφία της πλατείας όπως ήταν τη δεκαετία του '70. Μας επέτρεψε να το φωτογραφίσουμε και μας περιέγραψε λεπτομέρειες της εποχής. «Η πλατεία δεν ήταν πεζοδρομημένη τότε. Περνούσαν αυτοκίνητα κανονικά. Γύρω από την εκκλησία υπήρχαν καταστήματα με ηλεκτρικά είδη αλλά και άλλες

γνωστές επιχειρήσεις. Στη συμβολή των οδών Ευρυπίδου & Αριστείδου ήταν για παράδειγμα το πρώτο κατάστημα του Πατίστα με τα καλλυντικά. Φαντάσου ότι εδώ συνέβαινε ό,τι περίπου συμβαίνει σήμερα στη Συγγρού. Πίσω, στην Πραξιτέλους, υπήρχαν βιοτεχνίες. Εδώ μπροστά έκαναν πιάτσα τα φορτηγά των μεταφορικών εταιρειών. Τα μεσημέρια γινόταν χαμός γιατί κατέβαιναν όλοι για το μεσημεριανό τους διάλειμμα. Μεταξύ '98-99 έκανε μια βαθιά κοιλιά και αργότερα ξεκίνησε η γκουρμέ φάση που έφτασε μέχρι την πλατεία της Αγίας Ειρήνης» εξιστορεί. «Η ροή του κόσμου άλλαξε όταν έγινε συνεχόμενο το ωράριο. Δεν κατέβαιναν πια τα μεσημέρια. Σιγά-σιγά έκλεισαν και οι βιοτεχνίες που υπήρχαν τριγύρω και άλλαξε ριζικά το κομμάτι. Αλλά είναι όμορφη πλατεία κι έρχεται άλλος κόσμος. Χρειάζεται όμως και φροντίδα από το δήμο. Πρέπει να κλαδεύουν τα δέντρα και να μπει φωτισμός. Βλέπεις τον πράσινο στύλο; Η λάμπα του κάπκε πριν δέκα χρόνια» σημειώνει με παράπονο ο **Δημήτρης Κουτούλας**, που διατηρεί μαγαζί στο σημείο από το 1970. Λίγο παραδίπλα, συναντήσαμε τραπεζάκια και καρέκλες με κολάζ από εξώφυλλα και άρθρα της Athens Voice και άλλων εφημερίδων. Ανήκουν στο «Pili-Pili», ένα σουβλατζίδικο-έκπληξη στην καρδιά της πλατείας. **Δ**

Πλατεία Αγίων Θεοδώρων δεκαετία 1970

PILI PILI

Pili-pili στα σουαχίλι σημαίνει «πιπέρι-πιπέρι». Μία σάλτσα που δοκίμασαν κάποτε στην Αφρική και ξεσήκωσαν τη συνταγή της, έμελλε να γίνει το σήμα κατατεθέν του μαγαζιού αφού συνοδεύει μοναδικά μπιφτεκάρια, σουβλάκια και άλλα πιάτα. Όλα περνούν από τα χέρια της Μαργαρίτας που μεταξύ άλλων έχει εντάξει στο μενού και τα «μπιφτεκάρια mīci», μια καθαρά ρουμανική συνταγή με κιμά από τρία διαφορετικά κρέατα και συγκεκριμένα μπαχαρικά. **Πλ. Αγίων Θεοδώρων 3, 210 3210310**

ΚΑΛΝΤΕΡΙΜΙ

Εμπνευσμένο από το ομότιτλο τραγούδι και εμπειρία χρόνων, το Καλντερίμι μεταφέρθηκε στην Πλατεία Αγίων Θεοδώρων πριν από περίπου τέσσερα χρόνια. Καθημερινά πειραματίζεται πάνω στη μεσογειακή κουζίνα βάζοντας τις δικές του πινελιές. Είναι το μέρος που θα πας με παρέα για μεζέ αλλά θα βρεις και το μαγειρευτό σου μετά τη δουλειά. Αν και το μενού αλλάζει ανάλογα με την εποχή και τις φρέσκιες πρώτες ύλες, σταθερά πιάτα όπως το συκώτι με το πετιμέζι και το φασκόμυλο δεν λείπουν ποτέ από τον κατάλογο. **Σκουλενίου 1, Πλ. Αγίων Θεοδώρων, 210 3310049, fb: Καλντερίμι**

ΤΟ ΣΤΕΚΙ

Το Στέκι δημιουργήθηκε πριν δύο χρόνια μέσα στη στοά Ανατολής με σκοπό να γίνει ένας χώρος στον οποίο να μαζεύονται φίλοι και γνωστοί και να απολαμβάνουν τις καθημερινές τους. Κάπως έτσι προέκυψε και το όνομά του. Ζεστή ατμόσφαιρα, ωραία διακόσμηση και μια αυλή όνειρο στο αίθριο συνθέτουν ένα χώρο που προσελκύει ανθρώπους όλων των ηλικιών και όλων των κοινωνικών στρωμάτων. Υποδέχεται κόσμο από το πρωί προσφέροντας brunch, σπιτικές πίτες και χειροποίητα εδέσματα και κατεβάζει ρολά στις 19.00 το απόγευμα. Ωστόσο, λόγω της ιδιαιτερότητας του χώρου, οι εκδηλώσεις είναι συχνές με μεγάλη έμφαση στα Σάββατα όπου surprise - events μονοπωλούν το ενδιαφέρον των θαμώνων. **Αριστείδου 10-12 (εντός στοάς Ανατολής), 210 3315005, fb: Το-Στέκι**

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ν. ΔΕΚΑΒΑΛΛΑΣ

Ο έφηβος της Αρχιτεκτονικής

Το ότι η ταυτότητά του Κωνσταντίνου Ν. Δεκαβάλλα γράφει στην ημερομηνία γέννησης 1925 είναι σίγουρα τυπογραφικό λάθος. Γιατί μπροστά μου έχω έναν έφηβο που απλά τυγχάνει να είναι ένας από τους σπουδαιότερους αρχιτέκτονες με παραγόμενο έργο αλλά και με ακαδημαϊκή καριέρα εδώ και στο εξωτερικό. Η έκδοση ενός βιβλίου μάς έφερε στο γραφείο του.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

«**Ηταν φοβερός καθηγητής**» θα μου πει μια φίλη αρχιτεκτόνισσα, «είχε κάτι από Λάμπρο Κωνσταντάρα το στιλ του. Ποτέ δεν έμενε, δε, σ' ένα θέμα, ήταν μια ζωντανή εγκυκλοπαίδεια». Καταλαβαίνω τι εννοεί, αφού στη συζήτησή μας μπαινοβγαίνει τόσο στην ελληνική ιστορία, όσο και στην ιστορία της αρχιτεκτονικής, με απίστευτη ευχέρεια κι ως επιμένει πως «πλέον κολλάει το μυαλό μου. Τώρα που γράφω τα απομνημονεύματά μου ανακαλύπτω πως όσο πιο πίσω πάω στο χρόνο τόσο περισσότερες λεπτομέρειες θυμάμαι. Όσο πλησιάζω στο σήμερα αυτές ελαττώνονται!». Αφορμή της συνάντησης η έκδοση του βιβλίου του «*Περπατώντας στην πόλη, η αρχιτεκτονική του χώρου των πεζών*» από τις εκδόσεις Μέλισσα. «Περιλαμβάνει 1.300 σκαριφήματα που δημιουργούσα όλα αυτά τα χρόνια, ζωγραφίζοντας εδώ και στο εξωτερικό, άλλωστε οι περισσότερες αρχιτεκτονικές δημοσιεύσεις μου συνοδεύοντουσαν από σκίτσα μου. Για να γίνει το βιβλίο η προσπάθεια ήταν πολύ κοπιώδης. Δύο χρόνια κράτησε η σελιδοποίηση». «Ποια ήταν η αφορμή για να τα εκδώσετε;» «Ένα μάθημα στο Πολυτεχνείο. Ζητώντας μια εργασία από τους φοιτητές μου συνειδητοποίησα πως δεν γνώριζαν ποια είναι η αισθητική του δημόσιου χώρου. Όχι ότι έφταγαν τα παιδιά, γιατί απ' ό,τι φάνηκε ούτε εμείς τη γνωρίζαμε. Έτσι, λοιπόν, ξεκίνησα την έρευνα για τη δημιουργία του βιβλίου με θέμα την αρχιτεκτονική των χώρων πεζών σε πόλεις και οικισμούς με σχέδια, όλα με ελεύθερο χέρι, που έκανα είτε επιτόπου είτε κοιτάζοντας φωτογραφίες».

Οπότε, έχοντας υπόψη και αυτή την έλλειψη αισθητικής του δημόσιου χώρου που αναφέρατε, μπορούμε να πούμε πως για την εικόνα της σημερινής Αθήνας έχουν ευθύνη και οι αρχιτέκτονες; Όταν ήμουν φοιτητής είχα καθηγητή πολεοδομίας τον Δοξιάδη. Ο Δοξιάδης έφτιαξε μεταξύ άλλων την πρωτεύουσα του Πακιστάν, το Ισλαμαμπάντ, καθώς και τα σχέδια της επέκτασης της Ουάσινγκτον. Στην Ελλάδα η μόνη δουλειά που του ανέθεσαν ήταν το Απολλώνιο-έχω κάνει δύο τρία σπίτια εκεί-αλλά ποτέ δεν εισακούστηκαν άλλες προτάσεις του. Αυτό είναι ένα παράδειγμα για να καταλάβουμε πώς λειτουργεί η πολιτεία. Τώρα που γράφω τα απομνημονεύματά μου αναφέρω πολλά επεισόδια, που αποδεικνύουν πως την ευθύνη για την κακομοιριά μας την είχαν πάντα οι κυβερνήσεις.

Έχω διαβάσει και άρθρα σας που αφορούν σε θέματα κοινωνικά και πολιτικά. Θελήσατε ποτέ να πολιτευτείτε; Όχι, ποτέ. Η μόνη πολιτική μου δραστηριότητα είχε να κάνει με τη δουλειά μου. Αγώνιστκα πάρα πολλά χρόνια, μαζί με άλλους συναδέλφους, μέσα από τον Σύλλογο Αρχιτεκτόνων, το Ινστιτούτο Αρχιτεκτονικής, την Ελληνική Εταιρία για την Προστασία του Περιβάλλοντος-είμαι από τα ιδρυτικά στελέχη της-αλλά πάντα βρήκαμε απέναντι την αδιαφορία της πολιτείας.

Για όλα φταίει η αντιπαροχή; Η αντιπαροχή είναι καλή για περιοχές που είναι χωράφια και μπαίνουν στην πόλη. Δεν έπρεπε να ισχύσει σε περιοχές που είχαν μια αρχιτεκτονική οντότητα, όπως το κέντρο της Αθήνας. Πολεμήσαμε οι αρχιτέκτονες εναντίον αυτής της κατάστασης, αλλά δεν εισακούστηκαν οι φωνές μας. Κι εγώ είμαι από τους αμαρτωλούς που χρησιμοποίησαν την αντιπαροχή προκειμένου να φτιάξω πολυκατοικίες, αλλά αν δεν το έκανα δεν θα είχα δουλειά. Έκανα ένα σωρό απιδίες στο κέντρο της Αθήνας, με την έννοια πως έχτισα πολυώροφα κτίρια στη θέση διώροφων σπιτιών. Στην Ελλάδα, με το Θεσμό της μελετοκατασκευής η αρχιτεκτονική μελέτη μετράει μόνο

στο 9%. Αυτό που κυρίως μετράει είναι ο χρόνος αποπεράτωσης και το κόστος. Γι' αυτό και έχουμε την επικράτηση του εργολάβου. Το έχω ζήσει επανειλημμένως αυτό το καθεστώς ως μέλος επιτροπών αξιολόγησης μελετών.

Θα γκρεμίζατε δικά σας κτίρια; Ορισμένα, να! Δεν θα σας πω όμως ποια. Ο λόγος είναι η παραποίησή τους. Από την άλλη βλέπω πολυκατοικίες που έχω δημιουργήσει πριν από 55 χρόνια και με ευχαριστούν. Δεν έχω αλλάξει άποψη γι' αυτές, παραμένουν φιλικές προς τον άνθρωπο. Γιατί πιστεύω πως η αρχιτεκτονική πρέπει να λαμβάνει υπόψη πρώτα απ' όλα τον ένοικο, αλλά και αυτούς που θα βλέπουν το κτίριο περνώντας απ' έξω.

Αυτό σημαίνει πως δεν επηρεαστήκατε από μόδες; Η μόδα είναι πανίσχυρη, αλλά δεν νομίζω πως πάντοτε με επηρέαζε. Έχω ασχοληθεί κυρίως με διασκευές υφισταμένων κτιρίων. Η πρώτη μου δουλειά ήταν το ξενοδοχείο των ΣΠΑΠ στην Ολυμπία (σ.σ. Σιδηρόδρομοι Πειραιώς Αθηνών Πελοποννήσου). Ήταν ένα νεοκλασικό κτίριο του 19ου αιώνα που έπρεπε να διπλασιάσουμε τους χώρους του με τον Πάνο Τσολάκη, με τον οποίο δουλεύαμε μαζί. Η προσθήκη δεν ήταν μοντέρνα-σήμερα, αν το δεις, νομίζεις πως όλο είναι κτίριο του 19ου αιώνα. Το ίδιο έκανα όταν ασχολήθηκα με το θέατρο της κόρης μου (σ.σ. Το θέατρο των Εξαρχείων των Τάκη Βουτέρη & Αννίτας Δεκαβάλλα). Από την άλλη μεριά, αν δείτε το σπίτι μου στην Αίγινα-έργο του 1961-θα μου πείτε πως ακολούθησα τη μόδα του μοντερνισμού. Αυτό που ήθελα πάντα είναι να δημιουργώ κτίρια φιλικά προς το περιβάλλον.

Εχει σπικωθεί τουλάχιστον 4 φορές από το τραπέζι συσκέψεων για να πάει στο μέσα δωμάτιο όπου έχει το γραφείο του και να μου φέρει βιβλία ή περιοδικά με δημοσιεύσεις του. «*Το σπίτι μου είναι στον κάτω όροφο. Ανεβαίνω κάθε μέρα εδώ-τώρα, πλέον, στεγάζει το αρχιτεκτονικό γραφείο της εγγονής μου Δέσποινας Βουτέρη και των συνεργατιδών της-προκειμένου να γράψω τα απομνημονεύματά μου*». Του λέω πως θαυμάζω την ενεργητικότητά του. «*Ποια ενεργητικότητα; Διαδρομή που για να την κάνω χρειαζόμουν μισή ώρα τώρα χρειάζομαι δύο ώρες*» θα μου πει. Για να το λέει, μπορεί να συμβαίνει. Πάντως, για να κάνει τη διαδρομή στην ιστορία είτε αφορά την ελληνική επανάσταση είτε την αρχαιότητα είτε μεγάλους αρχιτέκτονες που έδρασαν στη διάρκεια του χρόνου, χρειάζεται δευτερόλεπτα.

Πού γεννηθήκατε; Στην Αθήνα, κι έχω καταγωγή από τη Σίκινο. Ο πιο σημαντικός χώρος για μένα ήταν η Αίγινα. Από την πλευρά της μάνας μου, ο παππούς μου, Περόγλου στο επώνυμο που είχε έρθει από τη Μέση Ανατολή, είναι ο πρώτος που έφερε τη φιστικιά στην Ελλάδα, από τη Συρία. Το αστείο είναι πως τα δένδρα στο κτήμα της οικογένειας είναι θάμνοι, τα μικρότερα της Αίγινας.03-βέβαια, το πλεονέκτημα είναι πως τα φιστικία μαζεύονται με το χέρι.

Μικρός τι θέλατε να γίνετε; Αυτό που με ενδιέφερε περισσότερο απ' όλα ήταν η θάλασσα. Ήθελα να γίνω ναυπηγός. Τόσο ο παππούς μου όσο και ο πατέρας μου ήταν ναυτικοί πράκτορες. Ο πατέρας μου, όταν έκλεισε το γραφείο, έφυγε στην Αργεντινή χωρίς την οικογένεια, αλλά επέστρεψε. Όταν μεταπολεμικά έφυγε πάλι με όλη την οικογένεια μαζί του, εγώ σπούδαζα στο Πολυτεχνείο και δεν τον ακολούθησα. Έχω ακό-

Χαζεύω τις νεροχελώνες, που πιστεύω πως είναι καθ' εικόνα και ομοίωση των Ελλήνων. Κάνουν τα πάντα να αναρριχηθούν, καβαλώντας η μία την άλλη και αδιαφορώντας αν η από κάτω χάσει την ισορροπία της και πέσει στο νερό παρασύροντας και τις υπόλοιπες.

μη συγγενείς στην Αργεντινή.

Το «θέλω να γίνω αρχιτέκτονας» πότε σας μπήκε ως ιδέα;

Με επηρέασε ένας θεός μου, ο αρχιτέκτονας και αρχαιολόγος Gorham Phillips Stevens. Ήταν ο σύζυγος της αδελφής της γιαγιάς μου. Ο πρώτος που έκανε μια σοβαρή μελέτη του Ερεχθείου, η οποία ακόμη θεωρείται πρότυπη. Ζούσαμε μαζί στην Αθήνα, τον έβλεπα να σχεδιάζει, κι αυτό με ενθουσίαζε. Ως μικρά παιδιά μαζί με την ξαδέλφη μου Τζούλια Χιτζανίδου (Βλαχάκη μετά), φτιάχναμε σπίτια. Παίρναμε κουτιά από κουραμπιέδες, γεμίσαμε τα χωρίσματα με χώμα και δημιουργούσαμε πλήθρες. Στη συνέχεια χρησιμοποιούσαμε κόντρα πλακέ, ενώ με μπαταρίες βάζαμε και φωτάκια. Η ξαδέλφη μου έφτιαχνε και έπιπλα χρησιμοποιώντας κουτιά από σπέρτα που τα έντυπε με ύφασμα. Όλα αυτά στην Αίγινα. Αργότερα έφτιαξα και τρεις βάρκες με τα χέρια μου... Τελικά το καλύτερο δίπλωμα που έχω είναι το «δίπλωμα ανοιχτής θαλάσσης». Λέω το καλύτερο γιατί δεν θεωρώ πως το δίπλωμα αρχιτεκτονικής σε κάνει αρχιτέκτονα, αλλά η δουλειά στο γιγιά και στα κτίρια. Το δίπλωμα ανοιχτής θαλάσσης λέει πως παρακολούθησα τα μαθήματα, αλλά δεν λέει πως δεν θα σας πνίξω αν σας πάω βόλτα με το σκάφος (γέλια). Το δίπλωμα αρχιτεκτονικής από την άλλη εγγυάται πως είσαι έτοιμος να χτίσεις. Αυτό είναι λάθος.

Αν ξεκινούσατε πάλι από την αρχή θα ασχολιόσασταν με τη θάλασσα; Όχι, την ερωτεύτηκα την αρχιτεκτονική. Η θάλασσα είναι μπτέρα και η αρχιτεκτονική η ερωμένη (γέλια).

Στο εξωτερικό βγήκατε για να συνεχίσετε τις σπουδές σας πάνω σε ποιο τομέα;

Στην πολεοδομία. Σας πληροφορώ, όταν πήγα με υποτροφία στο Columbia διαπίστωσα πως οι Αμερικάνοι σε θέματα σπουδών πολεοδομίας ήταν πιο πίσω από εμάς. Γι' αυτό και τελικά ασχολήθηκα πολύ με θέματα μηχανολογικών εγκαταστάσεων των κτιρίων. Πολεοδομία σπούδασα αργότερα στη Μεγάλη Βρετανία. Τις σπουδές μου τις ξεκίνησα το '42 και τελείωσα το '56 δουλεύοντας στο ενδιάμεσο σε γραφεία εδώ και στο εξωτερικό. Στην Αμερική δούλεψα στο γραφείο του καθηγητού μου Percy Goodman, που προσπάθησε να με πείσει να μην επιστρέψω στην Ελλάδα. Αυτός είχε τη μανία κανένα κτίριό του να μη μοιάζει με άλλο δικό του. Νομίζω μου την κόλλησε.

Μου μυρίζει έρωτα ο λόγος επιστροφής σας. Πού το καταλάβετε; Πράγματι. Στην Αμερική γνώρισα τη γυναίκα μου. Οι μισές από τις κοπέλες στη ζωή μου ήταν ξένες. Οι Ελληνίδες όμως είναι καλύτερες. Η μετέπειτα σύζυγός μου ήθελε να επιστρέψω στην Ελλάδα και με παρέσυρε. Πιστεύω πως η Ελλάδα είναι ο επίγειος Παράδεισος αλλά οι Έλληνες κάνουν τα πάντα προκειμένου να τον καταστρέψουν. Δεν ξέρουν να χαρούν τις ομορφιές της. Κάθε μέρα πάω βόλτα στον Εθνικό Κήπο. Εκεί χαζεύω τις νεροχελώνες, που πιστεύω πως είναι καθ' εικόνα και ομοίωση των Ελλήνων. Κάνουν τα πάντα να αναρριχηθούν, καβαλώντας η μία την άλλη και αδιαφορώντας αν η από κάτω χάσει την ισορροπία της και πέσει στο νερό παρασύροντας και τις υπόλοιπες.

Πάντως, παρόλα αυτά, εσείς συνεχώς χαμογελάτε...

Πρώτα απ' όλα δεν έχω άγχος. Όποιος βιάζεται, απλά δεν μπορεί να οργανώσει το χρόνο του. Εγώ ό,τι έκανα το έκαναν με ραχάτι. Επιπλέον, βάσινα τη ζωή μου στο ότι ακόμη και αν πηγαίνει κάτι στραβά εγώ να το θεωρώ αστέιο. Έτσι γλιτώνω από το να είμαι συνέχεια δυστυχής. Όταν πέθανε η γυναίκα μου, την οποία υπεραγαπούσα, είπα «χαίρομαι γιατί γλιτώσε και δεν θα με δει γέρο». Μικρός ήμουν άγριος και κακός. Θυμάμαι είχα ρωτήσει τον πατέρα μου, που πολέμησε το '12, «πόσους Τούρκους σκότωσες;» «Μα δεν σκότωσα κανέναν» μου είχε απαντήσει, «έπιασα έναν αιχμάλωτο μόνο». «Και τι του έκανες;» «Του έφτιαξα τσάι επειδή κρύωνε». Είχε δίκιο ο πατέρας μου που του έκανε τσάι, αλλά εκείνη την εποχή δεν το καταλάβαινα. Βέβαια δεν έχω παράπονο. Μου έχουν συμπεριφερθεί εξαιρετικά οι Έλληνες και απορώ με αυτούς που με βρίσκουν συμπαθητικό. Ίσως, γιατί δεν επιτίθεμαι (γέλια).

www.athensvoice.gr

Όλη η συνέντευξη στο site

1910
ATHENS
ACCORDING
TO THE PLAN
BY ELEFTHIO
V. SCHAUERST

5+1 ΠΟΤΑΜΙΑ

Το αρχέγονο, το οργισμένο, το απατηλό, το προφητικό, της φυγής και το μαγεμένο είναι τα «Ποτάμια» της **Μαρίας Γαρζώνη-Μαυρικήου**, που είναι και ο τίτλος του πρώτου της βιβλίου.

Του ΒΑΣΙΛΗ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ

«Ποτάμια» είναι ο τίτλος του πρώτου βιβλίου της **Μαρίας Γαρζώνη-Μαυρικήου** (μπτέρα του γνωστού σκηνοθέτη **Δημήτρη Μαυρικήου**), μια συλλογή έξι διηγημάτων (εκδόσεις Κέδρος) με θέμα το καθένα από αυτά ένα διαφορετικό ποταμό του πλανήτη. Κι ενώ το δικό μας «Ποτάμι» που ξεκίνησε ορμητικό προκύπτει από τις δημοσκοπήσεις να περνά μια περίοδο ανομβρίας, τα δικά της «Ποτάμια» μέσω μιας έμπειρης γραφής μάς πλημμυρίζουν με την ονειρική φουσκοκονεριά τους. (Και περιμένουμε, με ανυπομονησία, και άλλα από τα γραφτά της που υπάρχουν ήδη στο συρτάρι της από καιρό να εκδοθούν λίαν συντόμως!)

αναγνώστη που είχα αισθανθεί μόνο στις «Χίλιες και μία Νύχτες». Μέσα στη νευρωτική εποχή που ζούμε αποτελούν οάσεις στην έρημο. Ξεδιψάει η ψυχή σου. Γαλπνεύουν τα άχρηστα. Ξαναβρίσκεις τη χαμένη ονειρική διάσταση των απλών ανθρώπων. Κάθε διήγημα, ανάλογα με το «αξονικό ποτάμι» της ιστορίας, αποτελεί ένα θσαύρισμα της χαμένης ανθρωπιάς μας. Βρισκόμαστε μπροστά στην ασκήμια ενός κόσμου που γίνεται ομορφιά. Οι άνθρωποι που κατάντησαν ρομπότ στην εποχή μας ενώ ξεκίνησαν από τον πίθηκο και τον ουρακοτάγκο, ξαναγίνονται άνθρωποι, με όνειρα, με καλοσύνη, μες στον πιο δύσκολο αγώνα της επιβίωσης (όπως τα δύο ορφανά της

Νάπολης που δραπετεύουν στη Ρώμη) ή με τον έρωτα που «κινεί τον ήλιο και τ' άλλα αστέρια» (όπως στο τελευταίο διήγημα) όπου το ζευγάρι για να εκπληρώσουν τα διαμετρικά αντίθετα όνειρα της ζωής τους (ναυτικός εκείνος, στη στεριά με δικό της σχολείο αυτή) βρίσκουν τη λύση της ποταμίσιας μαούνας για να στεγάσουν τον έρωτά τους, αφού μπορούν και να αρμενίζουν με αυτήν στα μεγάλα ποτάμια

φορτωμένη εμπόρευμα και να τη δένουν σαν το «σπίτι» τους στην όχθη του Σκουάνα.

Κι ενώ σήμερα μιλάμε για το Ιράκ (και τη Συρία) που καταστράφηκαν, να ένα μικρό απόσπασμα για την αληθινή καταστροφή που προηγήθηκε: «Στις αρχές της δεκαετίας του εβδομήντα δύσκολα διέκρινες τις μνήμες της παλιάς, μυθικής Βαγδάτης. Ελάχιστα τα ίχνη από τα παλιά χρόνια, με τα παραμυθένια σαράγια των χαλίφδων, του Μάχντι, του Χαρούν Αλ Ρασίντ, τότε που η Βαγδάτη ήταν σταυροδρόμι του εμπορικού δικτύου ανάμεσα σε Ανατολή και Δύση. Λίγα στενά σοκάκια, κάποια ξύλινα καφρασωτά μπαλκόνια ή παράθυρα, η Μαστανιρίγια, το πρώτο πανεπιστήμιο που ιδρύθηκε στον Μεσαίωνα, το τέμενος Χαντιμίν, με τον χρυσό τρούλο, και μερικά άλλα παλιά τζαμιά, λείψανα αξιόλογης ισλαμικής αρχιτεκτονικής, έστεκαν ακόμα όρθια για να θυμίζουν την αρχαία αίγλη της πόλης.

Τα πλούσια σουκς, τα περίφημα παζάρια της Βαγδάτης, έφθιναν. Η βιοτεχνία είχε γίνει παρελθόν. Οι ατέλειωτες στοές είχαν αδειάσει από βιοτέχνες, δημιουργούς και μικρέμπορους με τα κομψοτεχνήματά τους. Το πετρέλαιο είχε φέρει την οικονομική ανάπτυξη μα και την αλλοτρίωση. Οι άνθρωποι είχαν απορροφηθεί στην οικοδομή, στα κατασκευαστικά έργα, στη βιομηχανία, στο εμπόριο. Πατιά για κάθε είδους έργα είχαν μετατρέψει τους δρόμους της νέας πόλης σε ατέλειωτους λάκκους που έχασκαν...! Μόνον ένα λιοντάρι διαβρωμένο έστεκε όρθιο, φύλακας μοναχικός ενός σωρού τούβλων».

Όπως ο Λέων της Αμφίπολης σε μας. Πατιά κι εμείς, ακόμα και χωρίς πετρέλαιο, είχαμε το ίδιο τη δεκατία του εβδομήντα αλλοτριωθεί. **Α**

Κεννημένη στην Αίγυπτο από Έλληνες γονείς ιταλικής καταγωγής (όπως διαβάζουμε στο «αυτί» του βιβλίου) ήθελε να σπουδάσει στην Αθήνα, μα ο πόλεμος του 1940 ματαίωσε την αναχώρησή της. Έτσι γλωσσομαθής καθώς ήταν –μιλώντας πέντε γλώσσες– παρέμεινε στην Αίγυπτο όπου εργάστηκε στα γραφεία της Εταιρείας της Διώρυγας του Πορτ Σάιντ. Από την πόλη αυτή, μέτωπο του «πολέμου του Σουέζ» (1956), διέφυγε με τα δυο παιδιά της, τον Δημήτρη και τον Πέτρο, προς το εσωτερικό της Αιγύπτου, όπου εργαζόταν ο άντρας της, Πάννης Μαυρικήος, πολιτικός μηχανικός. Κι από εκεί στην Ελλάδα όπου εγκαταστάθηκε με την οικογένειά της το 1957, ενώ το 1963 ακολούθησε στο Πακιστάν τον σύζυγό της που επιτηρούσε έργα στη Λαχώρα. Αλλά και από την πόλη αυτή, μέτωπο του ινδοπακιστανικού πολέμου του 1965, διέφυγε διασχίζοντας την έρημο Θαλ μέχρι το Αφγανιστάν. Επόμενη χώρα διαμονής η Λιβύη (1966-1967) με γεύση από τον πόλεμο των «Έξι Ημερών» (Ισραήλ-Αιγύπτου) από όπου φεύγει ξανά για να βρεθεί στην άνοιξη του παρισινού Μάη το 1968 όπου η οικογένεια θα παραμείνει 18 ολόκληρα χρόνια. Στην Πόλη του Φωτός θα σπουδάσει Ιστορία της Τέχνης στη Σχολή του Λούβρου και θα αποκτήσει τη γαλλική υπηκοότητα.

Αναφέρθηκα σ' αυτό το μυθιστορηματικό βιογραφικό για να πω ετούτο: ότι τα διηγήματα που αναφέρονται στους έξι ποταμούς (Νείλος, Πνειός, Ινδός, Τίγρης, Τίβερης, Σκουάνας) απηχούν το «βιωμένο» της ταλαντούχου συγγραφέως που δεν υπερτονίζεται, ούτε αποτελεί καν, θα έλεγα, μέλημά της. Πηγάζει ωστόσο από κάτι λεπτομέρειες που μόνο κάποιος που έχει ζήσει πραγματικά σ' έναν τόπο, πονώντας για τη φτώχεια του κι ανακαλύπτοντας μέσα απ' αυτή την ομορφιά του, μπορεί να τις γνωρίζει. Η αυθεντικότητα της γραφής και των ανθρώπων που περιγράφει, με τρόπο όσο γίνεται πιο λιτό, αναδεικνύει τη βαθύτερη ποιητική τους φλέβα.

Τα έξι διηγήματα δίνουν μια απόλαυση στον

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΠΟ ΜΕΣΑ

Η εξομολογητική αφήγηση του Πέτρου Τατσόπουλου για την εμπλοκή του στην πολιτική, μαζί με πολιτικά κείμενά του από την περίοδο 2012-2016.

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

www.metaxmio.gr

ένα ποίημα
δικό τους
πρόσφυγες

A POEM FOR REFUGEES

Παγκόσμια Ημέρα Ποίησης
21 Μαρτίου 2016, 7 μ.μ.
Στοά του Βιβλίου, Αθήνα

EPT EPT 3 ATHENS pen WPM

ΑΘΗΝΑ

210δηγός

ΤΕΧΝΗ
ΜΟΥΣΙΚΗ
ΘΕΑΤΡΟ
ΓΕΥΣΗ
ΒΙΒΛΙΟ
ΣΙΝΕΜΑ

Sleep Party People, σελ. 32

ΧΟΡΕΥΟΝΤΑΣ ΜΕ ΠΑΡΤΕΝΕΡ ΤΟ ΦΩΣ

Η παράσταση «*Conceal | Reveal*» (Απόκρυψη | Αποκάλυψη) στη σκηνή του ΜΜΑ είναι χορογραφημένη από τον εκφραστή της μεταμοντέρνας βρετανικής σκηνής, το φημισμένο χορευτή και καινοτόμο χορογράφο του χορευτικού οργανισμού Sadler's Wells, **Russell Maliphant**.

Με την παράσταση ο **Russell Maliphant** γιορτάζει την επέτειο των 20 ετών από τη δημιουργία της ομάδας του, ενώ παράλληλα γιορτάζει τα 20 χρόνια συνεργασίας του με το σπουδαίο σχεδιαστή φωτισμού **Michael Hulls**.

Ο **Maliphant** δήλωσε χαρακτηριστικά: «Για μένα η κίνηση και η άρθρωση έχουν μία απόλυτα λογική σχέση με τη ροή, τη βαρύτητα, τη δυναμική, τη φόρμα, το ρυθμό και το χώρο. Αυτά τα στοιχεία συνδέονται όχι μόνο με το σώμα, αλλά και με την κατεύθυνση και την ένταση του φωτός. Τόσο ο **Michael** όσο και εγώ θεωρούμε ότι

το φως αλληλεπιδρά με ένα μοναδικό τρόπο στην κίνηση και πάνω σε αυτό το δεδομένο δουλεύουμε κάθε μας χορογραφία για αυτό εξάλλου πολλές φορές τον έχω αποκαλέσει και «συν-χορογράφο». Τρεις χορογραφίες του θα απολαύσουμε στο «*Conceal | Reveal*». Το διάσημο «*Broken Fall*», σε μουσική **Barry Adamson** που πρωτοπαρουσιάστηκε από τη **Sylvie Guillem** και το **The Ballet Boyz**, κερδίζοντας το βραβείο **Olivier** ως η καλύτερη νέα χορογραφία το 2004. Τη νέα χορογραφία με τίτλο «*Piece No. 43*», ένα μοναδικό κουιντέτο διάσημων χορευτών, που απο-

τελεί τη γέφυρα - σύνδεση μεταξύ της κλασικής και σύγχρονης κίνησης. Διερευνά τον τρόπο με τον οποίο η δυναμική αρχιτεκτονική του φωτισμού μπορεί να πλαισιώσει την κίνηση του σώματος και να τροφοδοτήσει τη σχέση τους με τα ρυθμικά, γεμάτα συναισθήματα και ενέργεια στοιχεία της μουσικής. Και τέλος το «*Both, and*», ένα σόλο που σηματοδοτεί και την επιστροφή της πρώην χορεύτριας του **The Royal Ballet Company**, ελληνικής καταγωγής και συζύγου του **Maliphant**, **Dana Fouras**, η οποία μετά από 10 χρόνια απουσίας, επιστρέφει στη σκηνή.
-**Νατάσσα Καρυστινού**

INFO

19 & 20/3 20.00,
Μέγαρο Μουσικής
Αθηνών (Αίθουσα Α.
Τριάντη), Βασ. Σοφίας &
Κόκκαλη, 2107282333,
www.megaron.gr, €55-
25, 44-20 (Φ/Μαθητικά/
Παιδικά), 19(Ανεργοί/Α-
ΜΕΑ/65+/Πολύτεκνοι)

taste POLICE

Της NENEΛΑΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕ

Abono

Η σύγχρονη γαστρονομία ταιριάζει στο Κολωνάκι

Δεν τον είχα δοκιμάσει τον Μιχάλη Νουρλόγλου στο Abono του Κεφαλαρίου. Με το που άνοιξε όμως στο Κολωνάκι, έσπευσα τη δεύτερη κιόλας μέρα να στοργυλοκάτω στα τραπέζια του. Η σύγχρονη αισθητική, οι καθαρές γραμμές κι ένας «κάθετος» σούπερ κήπος στην κεντρική σάλα γεμάτος πρασινάδες στάθηκαν οι πρώτες καλές εντυπώσεις. Πάνω, το μεγάλο πατάρι με το μπαρ και μαέστρο τον Βασίλη Τσομπανίδη (και τραπέζια για όσους καπνίζουν), στο υπόγειο, ένας δεύτερος μικρός κήπος. Εδώ μεγαλώνουν οι καπουτσίνοι, τα λαγοκέρασα και τα λοιπά microgreens που μπαίνουν στα πιάτα. Εντύπωση πολύ μου έκανε κυρίως ο ίδιος ο σεφ. Νέος –μόλις έκλεισε τα 30–, ήδη με φήμη και βραβεία, ενδιαφέρων και με άποψη, εργατικός μέχρι εκεί που δεν παίρνει (Παρθένος), άνετος αλλά και μ' εκείνο το τρακ που έχουν πάντα οι «άριστοι». Ότι έφαγα (πήγα κι άλλες απανωτές φορές, πράγμα σπάνιο για μένα), ήταν θαυμάσιο. Να σας πω για το ψωμί που έρχεται στην αρχή με ένα «ξινισμένο» βούτυρο (φέρει κι άλλο), για το... aïrbag, το μπισκοτάκι με μους από συκωτάκια πουλιών, για το «αυγό» με την κρέμα κρόκου, τον αφρό μπέικον και το αφυδατωμένο κρεμμύδι, για το στρείδι σε σάλτσα από λευκό κρασί και λάδι άνηθου, για το καρπάτσιο γαρίδας σε θαϊ σάλτσα και πουρέ από κουνουπίδι. Κι όλα αυτά το start with... Μετά ακολουθούν τα κυρίως. Αρνί ψημένο με δύο τρόπους, σκόφι με κυδώνι, miso και λαχανίδα, πάπια με καπνιστό παντζάρι, μούρα και μαύρο σκόρδο, rib eye ξηρής ωρίμανσης μεμανιτάρια φρικασέ και άλλα πολλά που γεννάει η ακαλίνωτη φαντασία του σεφ. Στο τέλος έρχονται τα γλυκά. Εκεί ο Μιχάλης ζωγραφίζει.... Για να σας δώσω να καταλάβετε (οι περισσότεροι τραβάνε βίντεο με τα κινητά τους αυτή τη σκηνή) στο τραπέζι έρχεται ένα τεράστιο άσπρο πλέξιγκλας, πάνω του ο σεφ πετάει πούδρες από μπισκότα, διαγράφει κύκλους μ' ένα κουτάλι απλώνοντας μαρμελάδες, στη μέση σου σκάει μια... οβίδα που βγάζει λευκούς καπνούς! Ένα καταπληκτικό παγωτό από γιαούρτι και κρέμα γάλακτος – νομίζω, δηλαδή, ποτέ δεν ξέρεις μ' αυτούς τους σεφ... Το Abono και ο Νουρλόγλου στη νέα τους εποχή δείχνουν πάθος για το καλό φαγητό, αγαπούν τις πολύ ποιοτικές πρώτες ύλες, ρίχνουν όλη τους τη μαεστρία σ' έναν και μοναδικό σκοπό: να περάσει καλά όποιος κάτσει στα τραπέζια τους. Το πετυχαίνουν. Η μέρα ξεκινάει από τις 12 το μεσημέρι με «Abono White», πιο ελαφριές γεύσεις, σάντουιτς με €5, υπερσαλάτες με €9, τέλειο ταρτάρ τόνου, καρμπονάρα και τορτελίνι με πάπια και φουαγκρά καταπληκτικά, ε, ναι, πέρασα και μεσημέρι και πολύ ευχάριστη εντύπωση μου έκαναν οι εξαιρετικές τιμές. Αν πάτε βράδυ που το Abono παίρνει πιο romantic-luxury όψη, ζητήστε και το μενού «Put the blame on me», ένα μενού degustation 10 πιάτων, και αφεθείτε να σας φτιάξει εν αγνοία σας ο σεφ τα «δικά» του. Δεν θα χάσετε. Έτσι κι αλλιώς, με όποια σας επιλογή, δεν θα χάσετε στο καινούργιο Abono.

Τσακάλωφ 18, Κολωνάκι, 2103388838, ανοιχτό καθημερινά

ΤΣΕΚΑΡΕ ΤΟ!

ΝΕΕΣ ΓΕΥΣΕΙΣ ΣΤΑ STARBUCKS

Η άνοιξη κάνει ποδαρικό στα Starbucks με μοναδικές γευστικές προτάσεις. Δοκιμάστε το εξαιρετικό Cold Brew, την απόλυτη πρόταση κρούου καφέ με τη διακριτικά γλυκιά γεύση του χαρμανιού Cold Brew Blend, αλλά και την ανανεωμένη τριλογία απόλαυσης Macchiato που περιλαμβάνει, εκτός από το διαχρονικό Caramel Macchiato, αναμφισβήτητα το σήμα-κατατεθέν των Starbucks, δύο ακόμη νέες γεύσεις, το Vanilla Bean Macchiato με τα απαλά αρώματα της βανίλιας να κυριαρχούν και το Honey Blossom Macchiato που συνδυάζει το μέλι και τη γεύση βανίλιας με τις εξαιρετικές ποικιλίες καφέ των Starbucks.

Terehigani

Chicken anticucho

Λαοδικής 33-35, Γλυφάδα, 2109680460,
info@soleto.gr

SOLETO

To meeting point της Γλυφάδας

soleto

Το ξεχωριστό all day bar – restaurant των νοτιών προαστίων, με τις εξαιρετικές ιταλικές και ασιατικές δημιουργίες, δίνει νέα πνοή στην ασιατική κουζίνα του. Ο αγαπημένος χώρος απόλαυσης και χαλάρωσης, ανανεώνει το Asian Room με νέο interior design και μενού που έχει την υπογραφή του chef Δημήτρη Κατριβέση. Ένας από τους σπουδαιότερους chef στην χώρα μας, που φέρει άξια τον τίτλο του πρέσβη της περουβιανής κουζίνας στην Ελλάδα. Ένας σύγχρονος αλχημιστής, που έχει μαθητεύσει δίπλα στον "τεράστιο" Ferran Adrià, και όχι μόνο, συνεχίζει ακάθεκτος, πιστός στην τέχνη του, να δημιουργεί και να εκκλιθασει ευχάριστα τον ουρανό μας σε κάθε του βήμα. Καλωσορίζουμε τον Δημήτρη Κατριβέση στην οικογένεια του Soleto και σας περιμένουμε.

ΑΝΟΙΧΤΑ
24 ΩΡΕΣ

Delivery

- ★ ΑΘΗΝΑ
- ★ Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
- ★ ΠΕΙΡΑΙΑΣ
- ★ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
- ★ ΧΑΛΚΙΔΑ
- ★ ΧΟΛΑΡΓΟΣ
- ★ ΧΑΛΑΝΔΡΙ
- ★ ΚΑΪΛΑΡΙ
- ★ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
- ★ ΑΜΠΕΛΟΚΗΤΤΟ
- ★ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
- ★ ΚΑΛΑΜΑΤΑ
- ★ ΚΟΡΥΘΑΙΟΣ

l.a.kakogiannis

MUST GET ONE NOW!

BLUE BACON
Salmon King

BBQ

Have a Wonderful Time!

HOOK
World Radio
CLASS ROCK

www.hothot.gr

Βρείτε μας στο facebook : www.facebook.com/hothot.barburger

ΑΘΗΝΑ Προξενίου 2 & Κολοκοτρώνη Τ 213 0272440, 6942271262 ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ Πλάτωνα Εθνικής Αντιστάσεως, Τ 210 9911144, 695573020 Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Βραχόμων 3, Τ 213 0246311, 6942271262 ΠΕΙΡΑΙΑΣ Τριφυρτών Λαμπράκη 91, Τ 210 4102444, 6980090111
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Κολοκοτρώνη 5, Τ 210 6849866, 6980464016 ΧΑΛΚΙΔΑ Αγγελ.λη Τοβίου 73 22230 23732-3
ΧΟΛΑΡΓΟΣ Λεωφ. Μισογύλων 258 Τ 210 6518332, 6980052719 ΚΑΪΛΑΡΙ Κοροικίων 116 Τ 217 7240053, 210 5905250, 6978798819
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Πενυγής Τσαλδάρη 65 Τ 210 5757571 ΗΡΑΚΛΕΙΟ, ΚΡΗΤΗΣ 25ης Αιγυπτίου 90 & Αρκαδίου, Τ 2810 344111

εφημερίδα

Το πήρες είδηση;

Café · Breakfast & Brunch Resto · Wine & Cocktail Bar
Βησσαρίωνος 9 & Σίνα 6, Αθήνα

facebook.com/EfmmeridaATH

VARIOUS ARTISTS

Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

Πόλη μέσα στην πόλη

Διαρκώς δημιουργούνται εστίες αισθητικής αξιοπρέπειας

Είναι σαν μυστικιστική οργάνωση, ένα σύνολο ανθρώπων που δρουν στο «χώρο του αοράτου», μια πόλη μέσα στην πόλη. Δεν είναι ακριβώς γειτονιά, ούτε οι κάτοικοι έχουν πάντα άριστες σχέσεις μεταξύ τους, όμως –ως επί το πλείστον– ζουν στις ίδιες περιοχές, συχνάζουν στα ίδια μέρη, βλέπουν, ακούνε, διαβάζουν παρόμοια πράγματα κι έχουν έναν τρόπο να καταλαβαίνονται, σαν να μυρίζονται όπως τα ζώα. Σε μια πραγματικότητα που ορίζεται αισθητικά από τη μουσική του Παντελίδη και το θάνατό του, από τη Μενεγάκη και το καινούργιο της συμβόλαιο, από το εξώφυλλο του «Downtown», από τα tweets των πολιτικών που μπορούν να εξοντώσουν ακόμη και βούβαλο, από τον «πονόψυχο Έλληνα» που γίνεται πάλι λαϊκός ήρωας καθώς με την πετσοκομμένη του σύνταξη βοηθάει αυτούς που δεν μπορεί να βοηθήσει το κράτος με την πετσοκομμένη του υπόσταση, οι κάτοικοι της φανταστικής μου πόλης δουλεύουν, δημιουργούν, η ματιά τους μπορεί να δει τον κόσμο ολόκληρο και η αισθητική τους να πάει πέρα από την «ελληνική πραγματικότητα».

Σε μια χώρα που στραβά αρμενίζει και που ο λαϊκισμός είναι σαν μικρές δόσεις αρσενικού μέσα στο φαί μας, υπάρχουν διαρκώς εστίες αισθητικής αξιοπρέπειας που θα μπορούσαν να είναι «μια κάποια λύσις». Όμως τους κατοίκους αυτής της πόλης αντί να τους αξιοποιήσουν, να στραφούν προς αυτούς και να τους κάνουν χώρο, να τους δουν σαν μία από τις ελάχιστες προοπτικές, απλώς δεν τους βλέπουν κι έτσι δρουν στο χώρο του αοράτου. Πάλι καλά να λες, που δεν τους έχουν βάλει τίποτα κίτρινα αστέρια στο πέτο... Οι άξιοι και οι ικανοί σε αυτή τη χώρα ζούνε στο χώρο του αοράτου, είναι εξαυλωμένοι κάτοικοι μια πόλης μέσα στην πόλη. Δεν είναι όμως πτημένοι γιατί δημιουργούν.

Katherine Duska - Embodiment

Αν δεν ζούσε στην «πόλη μέσα στην πόλη» αλλά σε ένα κανονικό κράτος ή αν είχε προτιμήσει τον Καναδά (όπου έχει μεταγαλώσει) κι όχι την Ελλάδα, θα ήταν ήδη τοποθετημένη στο ίδιο κάδρο με ονόματα όπως: Jessie Wire, Laura Mvula, Lianne La

Havas, Joss Stone, Alicia Keys και πάει λέγοντας. Φωνή με ιδιαίτερο χρώμα, ερμηνεία ικανοποιητικού επιπέδου, τραγούδια με μελωδική υπόσταση, φαντασία στην ενορχήστρωση και την ανάπτυξη, όλα συνηγορούν για έναν «εξαγώγιμο» δίσκο.

Space Blanket - Καλέμι

Με το «Καλέμι» τους προσπαθούν να σπάσουν τα τείχη της πόλης ή να δραπετεύσουν απ' αυτή με αναρριχήσεις και αλεξίπτωτο πλαγιάς. Τα σινθεσάιζερ είναι αναλογικά, το τοπίο είναι γκριζό, ο κόσμος που περιγράφουν με τον ήχο τους είναι

εφιαλτικός, διαρκώς υπονομεύουν το υλικό τους και δεν το αφήνουν σε ησυχία, οι εγκεφαλικές διεργασίες είναι διαρκείς, οι Joy Division, το 70s Βερολίνο, οι Suicide, βλέπουν με ευχαρίστηση αυτό το βινύλιο να περιστρέφεται στο πλατό.

Dalot - Mutogibito

Ξέφυγε από τα στενά όρια της πόλης η Μαρία Παπαδομανωλάκη και «δραπέτευσε» στην Αμερική και ηχογράφησε εδώ και καιρό τα ambient τοπία της για την ετικέτα: n5MD. Με το καινούργιο της άλμπουμ επιβεβαιώνει την άποψη ότι μπορεί να

υπάρξει «γυναικεία» μουσική, καθώς περιμένοντας να φέρει στον κόσμο μια νέα ζωή, δημιουργεί συνθέσεις πιο φωτεινές, περισσότερο συναισθηματικές, με λυρική διάθεση και αγωνία για το μέλλον. Η δημιουργία της επηρεάζεται από τη φύση της,

→ makismilatos@gmail.com

ΤΟ SOUNDTRACK ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ → gdim400@gmail.com

ΤΑ 7 LIVE ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Sleep Party People aka Brian Batz

• **Sleep Party People @ Gagarin 205, Λισίων 205, 2114112500, 19/3** Το σχήμα του Δανού Brian Batz με επιρροές από την κλειστοφοβική neo-noir αισθητική του David Lynch και αναφορές σε Mogwai, Sigur Ros, Boards Of Canada. Παιζουν πάντα φορώντας μάσκες κουνελιών. Σαν την Αλίκη στη χώρα των φαντασμάτων. Opening Act από το ανερχόμενο θεσσαλονικιώτικο shoegaze ντουέτο των Γιουμουρτζινα.

• **Chinese Basement @ Bios, Tesla, Πειραιώς 84, 2103425335, 17/3 (FREE)** Η παρέα από τη Θεσσαλονίκη στο Acoustic Room του Bios για το πρώτο τους ακουστικό Acoustic Room, όπου θα παρουσιάσουν την κυκλοφορία της νέας τους κασέτας «Ζητιάνοι» μετά τα δύο προηγούμενα άλμπουμ «Litmus» και «Διαδικασία Ημέρευσης - Domestication Process».

• **Clock DVA @ Gagarin 205, 18/3 (€20-22)** Ποιος θα περίμενε να δει live τους νονούς του «υστερικού» industrial-EBM 38 χρόνια μετά την ίδρυσή τους. Η πάντα πειραματι-

κή dada πορεία τους ξεκίνησε το 1978 στο Σέφιλντ και θεωρούνται πρωτοπόροι της πρώιμης ηλεκτρονικής σκηνής με κυκλοφορίες σαν το πρώτο «White Souls in Black Suits» στην ετικέτα των Throbbing Gristle.

• **The Lab Fest Vol III @ An Club Σολωμού 13, Εξάρχεια, 2103305056 (19/3)** Σύμπραξη κορυφής από τη ροκενρόλα παρέα του Lab με unplugged εμφάνιση των Last Drive και full ηλεκτρισμό από τους 1000 Mods, Wish Upon A Star, Big Nose Attack.

• **Jeremy Pelt Power Quintet @ Half Note, Τριβωνιανού 17, Μετς, 2109213310, 18/3 - 21/3 (€20-35)**

Ο τρομπετίστας Jeremy Pelt για jazz-soulful fusion 4 βραδιές στο Half Note με αφορμή την περιοδεία του για το πρόσφατο άλμπουμ «Tales, Musings and Other Reveries». Μαζί του ο Bill Stewart στα ντραμς, ο Peter Washington στο μπάσο, ο Steve Nelson στο βιμπράφωνο και ο

Danny Grissett στο πιάνο.

• **The Ambrose Akinmusire Quartet @ Στέγη Λ. Συγγρού 107, 2109005800, 18/3 (€15-28)** Το σχήμα του πολυβραβευμένου Καλιφορνέζου τρομπετίστα Ambrose Akinmusire, που ανακάλυψε ο σαξοφωνίστας Steve Coleman. Συνεργασίες με ονόματα όπως οι Wayne Shorter, Herbie Hancock, Aaron Parks και Esperanza Spalding και εξαιρετικές κυκλοφορίες στην οικογένεια της Blue Note Records.

• **Echo Train @ six.d.o.g.s, Αβραμώτου 6-8, Μοναστηράκι, 2103210510, 17/3 (€5)**

Πρώτη παρουσίαση του ντεμπούτου άλμπουμ «Memento Mori» στη The Sound of Everything των Echo Train με διαφορετική πλέον σύνθεση αλλά πάντα βασικό κορμό τον κιθαρίστα και παραγωγού Greggy K. και τη Ren στα φωνητικά. Παράλληλα visual και videos από την ομάδα των Echo Train.

CLUBBING

1 **Needless Takeover @ Senza (18/3)** Λέκκα 23, 2103251789

Διπλό event του Needless party με τους Δημήτρη Παπαϊωάννου, Mr Z και Larry στο Upstairs και πιο ανεβασμένα beats στο Basement με electronic disco, acid house και leftfield techno από τους SoulSeduction, Kassetta Rec και φυσικά τον resident DJ του Needless, Chevy.

2 **Π14: Beatnik meets Π @ six d.o.g.s (18/3)** Αβραμιώτου 6-8, Μοναστηράκι, 210 3210510

Η αθηναϊκή μουσική ομάδα Beatnik μαζί με το Π καλεί τον εκκεντρικό Αμερικανό Rose

της Sandwell District, ενώ οι Sepho και Cue Ed του Beatnik παρέα με τους Nemmett και 3.14 του Π θα αναλάβουν τα support DJ sets.

3 **Athens Pride @ Πομπάντσο (19/3)** Αναξαγόρα 3, Ομόνοια, 21 6700 3325

Για τρίτη συνεχόμενη χρονιά, 17 DJ της Αθήνας και 5 performers στα δύο stages

του Ρομάντσο με στόχο την ενίσχυση του Athens Pride, που φέτος θα πραγματοποιηθεί 11 Ιουνίου. Μεταξύ άλλων στα ντεκ K.ατου, Chevy, D'Arcy Foxx, Methi Blonde.

4 **Carola Pisaturo @ six d.o.g.s (19/3)**

Το Blend υποδέχεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα την Ιταλίδα παραγωγό και DJ,

Carola Pisaturo, ιδιοκτήτρια της Claque Musique, που αποτελεί φυτώριο νέων dance παραγωγών. Μαζί της οι resident Djs του Blend, Mikee και Manolaco.

5 **Gus & Bonso + Guests @ Maze (19/3)** Ιάκχου 19, Γκάζι

Dance night με το house δίδυμο των Gus & Bonso να συμπληρώνεται από τη Marsha, τον Clubkid και τους Zoo Roo.

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ!

TO WORLD CLASS ΣΤΟ THE CLUMSIES HOTEL BAR

Το WORLD CLASS των Reserve Brands της Diageo συνεργάζεται με το bar The Clumsies πραγματοποιώντας τη μεγαλύτερη ξενοδοχειακή άφιξη της χρονιάς και επτά από τα κορυφαία ξενοδοχειακά bars του πλανήτη, που επιλέχθηκαν και συμπεριλήφθηκαν στη λίστα των The World's 50 Best Bars, φιλοξενήθηκαν για μία ημέρα στο The Clumsies Hotel Bar (Πραξιτέλους 30), την Τετάρτη 16/3. Οι επισκέπτες είχαν την ευκαιρία να γνωρίσουν από κοντά τις ομάδες των επτά καλύτερων Hotel Bars του πλανήτη και να δοκιμάσουν τρία από τα signature cocktails τους.

ACS

Βραβείο για το ραδιοφωνικό μήνυμα «Κουλουράκια/Κομμάτια» της ACS, που βασίστηκε στην αξιόπιστη μεταφορά πασχαλινών προϊόντων που προσφέρει, μέσω των καταστημάτων της και των ειδικών τυποποιημένων συσκευασιών που παρέχει στους πελάτες της, για την πλέον ασφαλή αποστολή σε όλη την Ελλάδα. Η ACS πήρε το Bronze βραβείο στην κατηγορία Ermis Ad / Ραδιοφωνικά Μηνύματα / Υπηρεσίες, στα Ermis Awards 2016.

BARRIO

Grand opening το Σάββατο για το νέο all day στέκι. Στα dexh η Μάγκυ Χαραλαμπίδου

Ένα νέο all day στέκι που πραγματικά θα σας εντυπωσιάσει. Αποτελείται από τρία επίπεδα, όπου ξεχωρίζουν οι νότες από Λατινική Αμερική, ο φανταστικός τεράστιος καναπές στον πρώτο όροφο αλλά και η καταπληκτική θέα σε Ακρόπολη και Λυκαβηττό από το roof garden, το οποίο διαθέτει γυάλινους «τοίκους» και «αροφή», που ανοίγουν και κλείνουν ανάλογα με τον καιρό. Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από νωρίς, από τις 9 το πρωί που ανοίγει, σερβίροντας καταπληκτικούς σιτ' αλήθεια καφέδες αλλά και ένα πεντανόστιμο brunch που τυπικά σερβίρεται έως τις 4 μετά το μεσημέρι αλλά ό,τι ώρα κι αν το παραγγείλετε κανείς δεν θα σας πει όχι. Το φαγητό είναι κι αυτό εξαιρετικό,

με πιάτα μεσογειακής κουζίνας στα οποία έχουν προστεθεί και σαρακοστιανές γεύσεις για όσους νηστεύουν, ενώ απίθανη είναι και η λίστα των κοκτέιλ, την οποία υπογράφει ο Βασίλης Κυρίτσος, καλύτερος Έλληνας bartender το 2012 στο διαγωνισμό World Class. Αρμονική με το κίβρα και η μουσική, soul και funk κατά κύριο λόγο με μικρές δόσεις από έντεχνο ελληνικό ροκ αλλά και κάποιες mainstream πνευλιές Παρασκευές και Σάββατα που το ξεχνάει. Ένας πολύ φιλόζενος και προσεγγίσιμος χώρος που δίνει μεγάλη σημασία στην ποιότητα σε όλα τα επίπεδα, με τιμές αληθινά προσιτές και υπηρεσία catering. Μη χάσεις το grand opening το Σάββατο 19/3 με quest dj τη Μάγκυ Χαραλαμπίδου, celebrities και πολλές εκπληξίες.

Τριτοπόλεμου 10 & Ευμολπίδων 24, Γκάζι, 210 3477379
fb: Barrio All Day

«Μπορεί να πέθαναν οχτώ παιδιά εκεί, αλλά έξι τρία ζωντανά παιδιά στο σπίτι».
(Τίνος η ζωή αξίζει περισσότερο. Αυτό είναι ένα από τα ερωτηματικά που θέτει το «Η απόφαση»)

cineVOICE

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

☛ Πόλεμος, κρίση και ζόμπι

critic's CHOICE

Η απόφαση (KRIGEN) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τομπίας Λίντχολμ
ΠΑΙΖΟΥΝ: Πίλου Ασπεκ, Τούβα Νοβότνι, Νταρ Σαλίμ, Σόρεν Μάλινγκ

Ο διοικητής μιας δανέζικης στρατιωτικής βάσης στο Αφγανιστάν θα πάρει μια δύσκολη απόφαση στη διάρκεια μιας μάχης και αυτή θα επηρεάσει τη ζωή του τόσο στη βάση όσο και πίσω στην πατρίδα του.

Ο Τομπίας Λίντχολμ, σκηνοθέτης του εξαιρετικού «Πειρατεία στον Ωκεανό» και συν-σεναριογράφος στο «Κυνήγι» του Τόμας Βίντερμπεργκ αλλά και στην καινούργια του ταινία «The Commune», κάνει σχεδόν το αντίθετο από ένα πολεμικό δράμα στην «Απόφαση». Ναι, το πρώτο μισό της ταινίας αντιπαραβάλλει τη ζωή του

κεντρικού του ήρωα στη στρατιωτική του βάση στο Αφγανιστάν με αυτή της οικογένειάς του στη Δανία και, ναι, νωρίς στο φιλμ μια σκηνή μάχης δεν έχει τίποτα να ζηλέψει από μια κολιγουντιανή περιπέτεια στο μέτωπο. Όμως το φιλμ του Λίντχολμ δεν έχει να κάνει με ηρωικά κατορθώματα ή με εύκολα αντιπολεμικά κηρύγματα, αλλά μιλά με εξαιρετικά ενδιαφέροντα τρόπο για μια σειρά από ηθικά διλήμματα και με τον τρόπο που μια ολόκληρη κοινωνία διαχειρίζεται την εμπλοκή της σε έναν πόλεμο στον οποίο δεν έχει κανένα λόγο να συμμετάσχει. Στην παράδοση (πλέον) του δανέζικου σινεμά, «η Απόφαση» χτίζει πάνω σε μια σειρά καλοδουλεμένων και πειστικών χαρακτήρες ένα δράμα γεμάτο δύσκολα ηθικά ερωτήματα και για το τι κάνει κάποιον ήρωα ή εγκληματία, για τη συνολική και ατομική ευθύνη, για το παράλογο του πολέμου και για τα θύματά του, όχι μόνο στο πεδίο των μαχών.

Η κυρία και το φορτηγάκι (THE LADY IN THE VAN) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκολας Χάιτνερ
ΠΑΙΖΟΥΝ: Μάγκι Σμιθ, Άλεξ Τζένινγκς, Τζέιμς Κόρντεν, Ντομινίκ Κούπερ, Τζιμ Μπρόντμπεντ

Μια εκκεντρική γεμάτη μουσικά ηλικιωμένη γυναίκα που ζει σε ένα φορτηγάκι, θα μετακομίσει στην αυλή του θεατρικού συγγραφέα Άλαν Μπένετ για μερικές μέρες και θα καταλήξει να μείνει εκεί 15 μέρες.

Βασισμένο σε μια (σχεδόν ολοκληρωτικά) αληθινή ιστορία, το φιλμ του Νίκολας Χάιτνερ μεταφέρει στην οθόνη το βιβλίο του Άλαν Μπένετ, ενός από τους πλέον αναγνωρισμένους θεατρικούς συγγραφείς της Μεγάλης Βρετανίας, δίνοντας στη Μάγκι Σμιθ ένα ρόλο που μοιάζει πρόκληση για κάθε ηθοποιό. Η παράξενη αυτή γυναίκα που μοιάζει να έχει γεννηθεί στη φαντασία ενός συγγραφέα αλλά που ήταν απόλυτα αληθινή, θα ήταν ένας δύσκολος χαρακτήρας να μεταφερθεί στο σινεμά από κάποιον άλλον ≠ ακόμη και η ερμηνεία της Σμιθ μοιάζει μερικές φορές μια συλλογή από εκκεντρικότητες και τικ. Όμως η τρυφερή ατμόσφαιρα, «η καθώς πρέπει» σκηνοθεσία κι ένα γλυκόπικρο χιούμορ που διαπερνά το φιλμ το καθιστούν τρυφερό κι εντέλει απρόσμενα χαριτωμένο.

Πέρα από τα βουνά (MOUNTAINS MAY DEPART) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ζία Ζανγκέ
ΠΑΙΖΟΥΝ: Ζάο Τάο, Ζανκ Πι, Λιανγκ Πιν Ντονγκ, Ντονγκ Ζιγιάν, Σίλβια Τσανγκ

Η ιστορία μιας γυναίκας, των δύο ανδρών που είναι ερωτευμένοι μαζί της και του γιου της που θα μετακομίσει στην Αυστραλία όταν μεγαλώσει, σε ένα φιλμ που διατρέχει δεκαετίες και χαρακτήρες.

Το φιλμ του Ζία Ζανγκέ διαδραματίζεται σε τρεις διαφορετικούς χρόνους, στο 1999, το 2014 και 2025, θέλοντας να κάνει ένα ψηφιδωτό όχι μόνο μιας Κίνας που αλλάζει, αλλά κυρίως των ανθρώπων της και της συμπεριφοράς τους, των σχέσεών τους, της νοοτροπίας τους, της ζωής τους. Φιλόδοξο και συχνά θεαματικό, το φιλμ του Ζανγκέ είναι αναμφίβολα το έργο ενός σπουδαίου σκηνοθέτη, που ξεκινά θεαματικά με μια ομάδα Κινέζων να χορεύει το «Go West» των Pet Shop Boys, δείχνοντας πως δεν φοβάται τους συμβολισμούς. Στην πορεία όμως, μέσα από έναν καταγιοσμό γεγονότων, το focus του φιλμ θα χαθεί και το δράμα θα αγγίξει σχεδόν τη σαπουνόπερα. Κι ένα φινάλε που είναι αναμφίβολα εξαιρετικό, δεν είναι αρκετό για να διασώσει μια ταινία που θα μπορούσε να είναι σπουδαία.

Μια ανάσα (EIN ATEM) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κρίστιαν Τσούπερτ
ΠΑΙΖΟΥΝ: Γιόρντις Τρίμπελ, Χαρά Μάτα Γιαννάτου, Μπέντζαμιν Σάντλερ, Αποστόλης Τότσικας,

Ακύλας Καραζήσης

Η Ελληνίδα Έλενα μετακομίζει στη Γερμανία σε αναζήτηση μιας καλύτερης ζωής και γίνεται νταντά της μικρής Λότε. Μια μέρα το κορίτσι θα εξαφανιστεί και η Έλενα θα βρεθεί να καταζητείται.

Ο Γερμανός Κρίστιαν Τσούπερτ κάνει με το «Μια ανάσα» ένα ψυχολογικό θρίλερ που ενδιαφέρεται για την αγωνία και το σχήμα του κινηματογραφικού είδους που υπηρετεί, μα που στην ουσία είναι περισσότερο ένας σχολιασμός πάνω στην οικονομική και κοινωνική συγκυρία της Ευρώπης. Ακούγεται εξαιρετικά ενδιαφέρον σαν ιδέα και ως επί το πλείστον κατορθώνει να κάνει πράξη τα όσα θέτει ως στόχο, ακόμη κι αν δεν κατορθώνει να πάει πολύ πέρα από τα προφανή. Ακόμη κι έτσι όμως αυτή η ελληνογερμανική συμπαραγωγή λειτουργεί πάνω σε μια έξυπνη ιδέα και προσφέρει μια διαφορετική ματιά πάνω στην απεικόνιση της «κρίσης» στο σινεμά.

ΑΚΟΜΗ

>>> Το κλασικό βιβλίο της Τζέιν Οстин βρίσκει μια ριζικά ανατρεπτική ανάγνωση στο «Περηφάνια και ροκατάληψη και ζόμπι» (Pride and Prejudice and Zombies) ½ του Μπαρ Στιρς το οποίο βουτά στο αίμα τη ρομαντική ιστορία εποχής. Ναι, ακούγεται να έχει πλάκα και μερικές φορές έχει όντως, όμως το φιλμ δεν μπορεί να σταθεί στο ύψος των υποσχέσεων που αφήνει ο αληθινά απίθανος τίτλος. >>> Το πάντα Πο βρίσκει τον πατέρα του και ταξιδεύει σε έναν τόπο γεμάτο αραχτά αρκουδάκια τα οποία θα πρέπει να εκπαιδευτούν στις πολεμικές τέχνες, όταν ένας επικίνδυνος εχθρός νικά όλους τους πολεμιστές Kung fu της Κίνας. Όλα αυτά στο «Kung Fu Panda 3» των Αλεξάντρο Καρλόνη και Τζένιφερ Γιου. >>> Βασισμένο στην αληθινή ιστορία μιας διάσωσης του πληρώματος ενός τάνκερ στα ανοιχτά της Νέας Αγγλίας το 1952, το φιλμ του Κρεγκ Γκίλεσπι «Η μεγάλη διάσωση» (The Finest Hours) θέλει να είναι ένα παλιμοδίτικο φιλμ ηρωισμού. Παρά το λαμπερό καστ η ταινία ήταν μία από τις μεγαλύτερες αποτυχίες της χρονιάς για την Disney, κι αυτό ίσως εξηγεί γιατί δεν έγινε δημοσιογραφική προβολή για το φιλμ.

JUST THE FACTS

- Η Απόφαση *****
Πολεμική ταινία ηθικών διλημάτων
- Η Κυρία και το Φορτηγάκι *****
Στο τιμόνι η Μάγκι Σμιθ
- Πέρα από τα βουνά *****
Φιλόδοξο, αλλά όχι απόλυτα πετυχημένο
- Μια Ανάσα *****
Θρίλερ της οικονομικής κρίσης
- Περηφάνια και Προκατάληψη και Ζόμπι ****
Ο τίτλος είναι καλύτερος από την ταινία
- Kung Fu Panda 3**
Πο Πο Πο!
- Η Μεγάλη Διάσωση**
Παλιμοδίτικος ηρωισμός

Εγκαίνια έκθεσης: Σάββατο 19/3, 12.00 - 20.00. Διάρκεια έως 2/4 τις ώρες που είναι ανοιχτό το κατάστημα (Δευτ.-Τετ.-Σάβ. 10.00 - 19.00, Τρ.-Πέμ.-Παρ. 10.00 - 21.00)

«Όλα μπορούν να είναι Τέχνη»

i-D concept store, ένα puzzle που δεν τελειώνει ποτέ, αλλάζει συνέχεια προσθέτοντας και αφαιρώντας όμορφα πράγματα που ταιριάζουν στη δική σου προσωπικότητα και τα θες όλα εδώ και τώρα.

Της ΝΕΝΕΛΑΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕ

Η Ειρήνη Ντέρου ανήκει σ' αυτή τη γενιά Ελλήνων επιχειρηματιών που η κρίση αντί να την καταβάλει της έδωσε ακόμη μεγαλύτερη ώθηση, έμπνευση και διάθεση για νέες, πρωτοποριακές μορφές επιχειρηματικότητας. Το μικρό, πάντα γεμάτο από κόσμο i-D μέσα στο Golden Hall ήταν γι' αυτήν η μαγιά, αυτό που την έπεισε να ανοίξει ένα ακόμη στο κέντρο - «το Κολωνάκι, ας μη γελιόμαστε, θα είναι πάντα η πιο avant garde περιοχή της Αθήνας». Το καινούργιο είναι μεγάλο, φωτεινό, και δίνει μια νότα αισιοδοξίας σε όσους στέκονται στις βιτρίνες του και στη συνέχεια περνάνε την πόρτα του. Μέσα... ένας ωραίος, λαμπερός κόσμος από πράγματα που μπορούν μέσα σε μια στιγμή να σου φτιάξουν τη διάθεση. «Θαυμάζω πάντα το ωραίο, χωρίς στεγανά και ετικέτες, χωρίς "πρέπει". Δεν κολλάω απαραίτητα στα ακριβά, μπορώ να ενθουσιαστώ με οτιδήποτε αρκεί να είναι όμορφο, να έχει καλή ποιότητα και να νιώσω ότι θέλω να το αποκτήσω γιατί εκφράζει μια πτυχή της προσωπικότητάς μου, μου κάνει κλικ». Πολλά κλικ θα νιώσει και κάθε πελάτης μια και οι συνεργασίες στο i-D είναι πολλές. Από κομμάτια fine jewelry με κοσμήματα Ελλήνων κυρίως σχεδιαστών, ό-

πως αυτά της Lito, της Dolly Boucoyannis, της Μαρίας Μάστορη, της Κατερίνας Ψωμά, μέχρι costume jewelry, αυτά τα, όχι πάντα ακριβά, κοσμήματα που μπορούν να απογειώσουν ένα καθημερινό ντύσιμο. Υπάρχουν ρολόγια που απευθύνονται σε collectors - βλέπε τα περίφημα Nomos και Ralf Tech-, αλλά υπάρχουν και τα Briston και Nixon για πιο casual ανάγκες. Κολόνιες και αρώματα Diana Vreeland, Heeley, Escentric Molecules που δεν θα βρεις αλλού. Γυαλιά ηλίου και οράσεως όλων των σχεδίων και βαλαντιών. T-shirts σαν αυτό με τη Μέριλιν Μονρόε... πάπια που θες αμέσως να προσθέσεις στη συλλογή σου. Ξυριστικά για κυρίους που σέβονται το στίλ τους και το υποστηρίζουν σε κάθε τους στιγμή. Κεριά με υπέροχα αρώματα και τόσο αγνά που μπορεί άφοβα μια γυναίκα να χρησιμοποιήσει και σαν... κρέμα σώματος. Κι ακόμη, κασμιρένια πουλόβερ και μπλουζάκια στις σωστές τιμές, πανωφόρια και δερμάτινα jackets, μαντίλια και φουλάρια σε απίθανα φινετσάτους χρωματικούς συνδυασμούς, γάντια, τσάντες - επιτομή της σύγχρονης κομψότητας αλλά και τσάντες αλλιώςικές και μοναδικές φτιαγμένες από Έλληνες designers με πολύχρωμες κουρελούδες! «Θεωρώ πολύ σημαντικό όλος ο κόσμος που μπαίνει μέσα να βρίσκει κάτι που του αρέσει και να μπορεί να το πάρει». «Και η Τέχνη; Πού κολλάει η Τέχνη;» τη ρωτάω. «Όλα μπορούν να είναι Τέχνη, η ζωή μας η ίδια είναι Τέχνη» μου λέει και μου μιλάει για τον 2ο όροφο του τριεπίπεδου καταστήματος, ένα χώρο αφιερωμένο στα i-Dentities, τα events που συχνά διοργανώνονται εδώ. Μεθαύριο Σάββατο 19 Μαρτίου ξεκινάει η έκθεση με αντικείμενα - έργα Τέχνης του γνωστού δημοσιογράφου Θανάση Λάλα που τα τελευταία χρόνια μάς παρουσιάζει την πιο καλλιτεχνική-εικαστική πλευρά της... ταυτότητάς του. Ενδιαφέρον; Πολύ, θα σας δω εκει.

Κανάρη 12, Κολωνάκι, 2103221801

Φωτιστικά, πιάτα, κούπες, πίνιακες, τσάντες και πετσέτες θαλάσσης, γλυπτά, πλακάκια, κουτιά περιλαμβάνονται στην έκθεση του δημοσιογράφου, αλλά τώρα πια και εικαστικού, Θανάση Λάλα.

ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ

Η πρώτη ελληνική ιστοσελίδα για την ασθένεια

Η σχιζοφρένεια είναι μια σύνθετη ασθένεια. Όσοι πάσχουν από αυτήν έχουν δυσκολίες στη διαδικασία της σκέψης τους, με αποτέλεσμα να εμφανίζουν ψευδαισθήσεις, παραληρητικές ιδέες, αποδιοργανωμένη σκέψη και ασυνήθιστη ομιλία ή συμπεριφορά, όλα αυτά που είναι γνωστά ως «συμπτώματα της ψύχωσης» ή «ψυχωσικά συμπτώματα». Τώρα, μια ολοκληρωμένη ενημέρωση καθώς και συμβουλές σε θέματα που απασχολούν τα άτομα που έχουν διαγνωσθεί με σχιζοφρένεια, καθώς και στο περιβάλλον τους, έρχεται να προσφέρει η φαρμακευτική εταιρία Janssen, μέσα από τον ενημερωτικό ιστότοπο schizophrenia24x7, ένα εκπαιδευτικό site το οποίο διατίθεται πλέον και στα ελληνικά, έχοντας ήδη μεταφραστεί σε περισσότερες από 20 γλώσσες.

Η Janssen, μέσα από το schizophrenia24x7.gr, επιθυμεί να περάσει το μήνυμά ότι όταν κάποιος έχει σχιζοφρένεια δεν σημαίνει ότι έχει «διχασμένη προσωπικότητα», όπως υποδηλώνει το όνομα της νόσου, αλλά ότι ίσως βλέπει τον κόσμο διαφορετικά απ' ό,τι οι γύρω του. Αν και η σχιζοφρένεια είναι βασανιστική και τρομακτική, δεν είναι απίθανο για ένα άτομο που πάσχει από την ασθένεια αυτή να έχει καλή ποιότητα ζωής. Όπως όλοι οι ασθενείς που πάσχουν από μια μακροχρόνια ή υποτροπιάζουσα ασθένεια, τα άτομα με σχιζοφρένεια μπορούν να μάθουν πώς να διαχειρίζονται την πάθησή τους και να συνεχίσουν κανονικά τη ζωή τους.

Τα άτομα με σχιζοφρένεια μπορεί να ακούν/βλέπουν/μυρίζουν/αισθάνονται πράγματα που δεν γίνονται αντιληπτά από τους άλλους (ψευδαισθήσεις), για παράδειγμα να ακούνε φωνές (που αποτελούν τον πιο συνηθισμένο τύπο ψευδαισθήσεων). Μπορεί επίσης να πιστεύουν ακλόνητα πράγματα που δεν είναι αληθινά (παραληρητικές ιδέες), π.χ. ότι κάποιος διαβάζει τη σκέψη τους, ελέγχει το μυαλό τους ή καταστρώνει σχέδια για να τους βλάψει. Μερικές φορές ο κόσμος τους μοιάζει στρεβλωμένος από τις ψευδαισθήσεις και τις παραληρητικές ιδέες και γι' αυτό τα άτομα με σχιζοφρένεια μπορεί να νιώθουν φόβο και άγχος ή να βρίσκονται σε σύγχυση. Αποδιοργανώνονται σε πολύ μεγάλο βαθμό και μπορεί να αισθάνονται φόβο αλλά και να προκαλούν το φόβο σε άλλους βρίσκονται γύρω τους.

Η θεραπεία παίζει καθοριστικό ρόλο για τα περισσότερα άτομα με σχιζοφρένεια. Εκτός από τις θεραπείες με βάση τα φάρμακα, βοηθούν επίσης η ψυχοθεραπεία (θεραπεία συζήτησης), που μαθαίνει στους ασθενείς πώς να αντιμετωπίζουν τη σχιζοφρένεια, καθώς και οι ομάδες υποστήριξης ασθενών, που αποτελούν χρήσιμη πηγή πολύτιμων πληροφοριών. Η ιστοσελίδα schizophrenia24x7.gr απευθύνεται σε ασθενείς, φίλους και φροντιστές. Προσφέρει ενημέρωση σχετικά με τη σχιζοφρένεια, τη σχιζοσυναισθηματική διαταραχή, τη σημασία της διατήρησης της φυσικής κατάστασης των ασθενών, αλλά και συμβουλές προς τους φροντιστές. Επίσης παρουσιάζει παραδείγματα ασθενών οι οποίοι συνεχίζουν να ζουν μια όσο το δυνατό πιο φυσιολογική ζωή, δουλεύοντας, κάνοντας παρέα με φίλους κ.λπ., ενώ ενθαρρύνει τη δημιουργική έκφραση, η οποία σε πολλές περιπτώσεις βοηθάει στην αντιμετώπιση της νόσου. ●

MERCEDES - BENZ GLA 180 CDI

Τι είναι

>> Το συμπαγές premium crossover της Mercedes-Benz >> Βασίζεται στην πολυχρηστική πλατφόρμα της A-Class και είναι το τρίτο μέλος της οικογένειας «A» μαζί με την CLA

Ξεχωρίζει για

>> Τα χαρακτηριστικά της «περιπέτειας», σε σχέση με την «απλή» A-Class, όπως ράγες οροφής, πλαστικά στις στεφάνες των θόλων, άλλο μαρσπιέ και άλλο προφυλακτήρα >> Την εντυπωσιακή αεροδυναμική, με το συντελεστή οπισθέλκουσας στο cd:0,29 ± 0 καλύτερος στην κατηγορία >> Η ποιότητα υλικών-κατασκευής είναι υπεράνω κριτικής

Safety First

>> Η Mercedes-Benz λάνσαρε πριν χρόνια το σύστημα Pre-Safe και η προσέγγιση του τομέα της ασφάλειας συνεχίστηκε με το Distronic Plus. Τώρα, έρχεται το Intelligent Drive, ένα σύστημα στο οποίο άνεση και ασφάλεια έχουν πλέον συγχωνευθεί. >> Χάρη στη δικτύωση, οι ειδικοί στα θέματα ασφάλειας το ονόμασαν «συγχώνευση αισθητήρων», τα έξυπνα συστήματα υποβοήθησης αναλύουν πολύπλοκες καταστάσεις και αναγνωρίζουν πιθανούς κινδύνους χρησιμοποιώντας αισθητήρες τοποθετημένους γύρω από το όχημα. >> Στην πληθώρα των συστημάτων που ενδιαφέρουν τον κάθε αγοραστή, συναντάμε μεταξύ άλλων τα εξής: • 9 αερόσακοι (μετωπικοί, πλευρικοί, οροφής και γονά-

των οδηγού) • Ηλεκτρονικό Πρόγραμμα Ευστάθειας (ESP) • Attention Assist • Collision Prevention Assist Plus • Αποσπώμενη κάμερα οπισθοπορείας με γραμμές καθοδήγησης και ευρυγώνια όψη 180° στην οθόνη μέσων • Υποβοήθηση Διατήρησης Λωρίδας Κυκλοφορίας (προαιρετικά) • Υποβοήθηση Ορατότητας Νεκρής Γωνίας (προαιρετικά)

Silicon Valley

>> Το Mercedes me Connect συνδέει τον οδηγό με το όχημά του ± και τα οχήματα με ολόκληρο τον κόσμο >> Η δυνατότητα ενσωμάτωσης smartphone ή άλλων συσκευών είναι προαιρετικά διαθέσιμη

Κινείται

>> Το αυτοκίνητο της δοκιμής μας «φύραγε» έναν από τους πλέον σύγχρονους τεχνολογικά και οικονομικά σχεδιασμένους κινητήρες της αγοράς >> Πρόκειται για τον πετρελαιοκινητήρα των 1.500 κ.εκ. που αποδίδει 109 ίππους και 260 Nm ροπής στις 1.750-2.500 σ.α.λ. >> Το σύνολο επιταχύνει 0-100 χλμ./ώρα σε 11,9", η τελική του ταχύτητα αγγίζει τα 190 χλμ./ώρα και η μεικτή εργοστασιακή κατανάλωση είναι 3,9 λίτρα/100 χλμ. >> Συνδυάζεται με αυτόματο 7G-DCT κιβώτιο 7 σχέσεων με κλιμάκωση τέτοια, προσανα-

τολισμένη στην οικονομία

Χωράει

>> Για τις αποσκευές σας, 421 λίτρα ωφέλιμου όγκου >> Αναδιπλώνοντας τα καθίσματα, ο χώρος μπορεί να φθάσει τα 1.235 λτ. >> Προαιρετικά διατίθεται και το πακέτο Load Compartment, με πίσω κάθισμα που γέρνει την πλάτη του μπροστά κατά 15 μοίρες, προσθέτοντας 60 λίτρα στα 421 του χώρου αποσκευών

Tips

>> Στην έκδοση εκτός δρόμου, διατίθεται με ποδιές ασφαλείας από κάτω μπρος/πίσω >> Παραπέμπει στην A-Class, έχει όμως αυξημένη απόσταση από το έδαφος από 155 έως 204 χλστ.), πλαιδιά ενισχυμένα μαρσπιέ, πιο φουσκωμένους προφυλακτήρες

Κοστίζει

>> Το μοντέλο GLA 180 CDI από €30.070 με απόσυρση

Προβληματίζει

>> Η τιμή του θα μπορούσε να έχει μία μεγαλύτερη οικονομική «ανάσα» για να είναι πρόσβασιμο σε ευρύτερο κοινό. ●

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλο το κείμενο στο Site

Honda

Η νέα CRF1000L Africa Twin, σύμφωνα με τη Honda, κληρονομεί και διαιωνίζει το πνεύμα των προγόνων της που έγιναν διάσημες με το σλόγκαν «go anywhere» («πάμε παντού»). Χρησιμοποιεί έναν καινοτόμο και ισχυρό, εν σειρά δικύλινδρο κινητήρα σε ελαφρύ, ευέλικτο πλαίσιο και

δηλώνει έτοιμη για αληθινή περιπέτεια εντός και εκτός δρόμου, είτε διασχίζοντας ηπείρους ή σε καθημερινές αστικές διαδρομές. Εκτός από το στάνταρ μοντέλο, διατίθενται δύο ακόμα εκδόσεις: η πρώτη με ABS (με δυνατότητα απενεργοποίησής του, στο πίσω φρένο) και multiple mode Honda Selectable Torque Control (HSTC), και η δεύτερη με το μοναδικό Κιβώτιο Διπλού Συμπλέκτη - Dual Clutch Transmission της Honda (που περιλαμβάνει νέα λειτουργία off-road), ABS (με δυνατότητα απενεργοποίησής του, στο πίσω φρένο) και HSTC.

Rally Cross

Ο Sebastien Loeb, εννέα φορές Παγκόσμιος Πρωταθλητής στο WRC που φέτος είχε ενθαρρυντική εμφάνιση και στο ράλι Ντακάρ, θα αγωνισθεί με την Team Peugeot Hansen έχοντας πλήρη συμμετοχή στη διάρκεια όλου του φετινού Παγκόσμιου Πρωταθλήματος Rallycross, το οποίο ξεκινά από την Πορτογαλία (15 Απριλίου) και ολοκληρώνεται στην Αργεντινή (27 Νοεμβρίου). Ο Sebastien Loeb θα είναι ο φετινός team-mate του Timmy Hansen δημιουργώντας ένα δίδυμο που θα αγωνιστεί με τα Peugeot 208 WRX Supercar των οποίων η ισχύ αγγίζει τα 550 άλογα! Έτσι, ο 42-χρονος Άλσατος ρεκόρντμαν έχει να αντιμετωπίσει μία ακόμην πρόκληση, στην ήδη πλουσιότατη από πλευράς τίτλων, ρεκόρ και διακρίσεων καριέρα του!

SWATCH

Στο σχεδιασμό των ρολογιών της Swatch υπάρχει «ποίηση» και τη γράφει ο κορυφαίος Ιταλός σχεδιαστής, αρχιτέκτονας και καλλιτέχνης Alessandro Mendini. Μερικά από τα πιο διάσημα κομμάτια του για τη Swatch εκτέθηκαν πρόσφατα στην Κορέα σε μια έκθεση με τίτλο Alessandro Mendini - Η ποίηση του Σχεδιασμού. Η Swatch και ο Alessandro Mendini ενώνουν για μια ακόμη φορά τις δυνάμεις τους για να δημιουργήσουν ένα νέο Swatch Art Special, το Spot the Dot, φρόρο τιμής στη μακρόχρονη συνεργασία τους. Η πρωτοποριακή, γεμάτη χρώματα και ενέργεια δουλειά του Mendini χαρακτηρίζει και το νέο μοντέλο με το διαφανές καντράν, το λουράκι σιλικόνης με τις μεγάλες χρωματιστές κουκίδες σε διάφορα χρώματα, το χαρούμενο πούα σχέδιο που διακοσμεί και το special sleeve της συσκευασίας του ρολογιού.

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ!

Το Special Sales Day από το RIEN by Penny Vonna, με δερμάτινα είδη όπως clutches, τσάντες και μαγιό, όλα χειροποίητα και πάντα με την υπογραφή της σχεδιάστριάς. Το Σάββατο 19/3, 12.00-23.00. Τριπτόλεμου 2-4, Γκάζι, 210 3420622, www.rien.gr

ΣΕ ΕΙΔΑ...

Γράψε για το ΣΕ ΕΙΔΑ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVSE, κενό και το μήνυμά σου στο 54344. Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Κάθε μήνυμα χρεώνεται € 1,23 με ΦΠΑ

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Ένα Σάββατο πρωί του Φλεβάρη να περπατάς. Σάσι-σα, μπίγκες με λαχτάρα στο βιβλιοπωλείο για να μην ξαναβγείς...

χρινός με μουστάκι, μπλε σκούρο μπουφάν, εγώ λαδί μπουφάν, κοιταζόμεσταν και κατεβήκαμε μαζί...
frameforyou@yahoo.gr

φάν, εγώ μαύρο military παλτό. Θα βρεθούμε ξανά; frameforyou@yahoo.gr

ΧΡΥΣΑ

Καθαρά Δευτέρα. Γκριζομάλλη με το δερμάτινο, έκλειψες καρδιάς. Λάθος επιλογή έχεις κάνει.

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

9/3, Ηλεκτρικός. Εσύ μελα-

ΑΝΘ ΠΑΤΗΣΙΑ

8/3, Ηλεκτρικός. Εσύ superdry military μπου-

ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ...

Γράψε για το ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVXE, κενό και το μήνυμά σου στο 54344. Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Κάθε μήνυμα χρεώνεται € 1,23 με ΦΠΑ

Κώστα, αϊ στο διάολο κι εσύ και η Δ. Έπρεπε να το είχα καταλάβει.

αν τα δεις, στείλε. Πέτρος 6948 437339

μέλλον.

Για την κυρία με τα ξανθά μαλλιά που τις αρέσουν οι μεταφυσικές αναζητήσεις,

Μου δίνεις υποσχέσεις κυριαρχίας και καταλήγεις υποτακτικό σκυλάκι. Αν συνεχίσεις έτσι δεν θα υπάρξει

Θα με κάνεις να διαβάσω πάλι τους «Βοστωνέζους» του Χένρι Τζέιμς, εσύ Γλυφιδιώτη που ξενιτεύτηκες στην Αμερική.

ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00) Χρώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

Αβαντάζ. Πολύ όμορφη ε-στεμμένη πτυχιούχος Πολιτικών Επιστημών, 51 ετών, με

αγάπη στα ταξίδια, τον κινηματογράφο, τη γυμναστική, πρόσχαρη και αυθόρμητη, με αγάπη στα κατοικίδια, ενδιαφέρεται να γνωρίσει ευ-

κατάστατο κύριο από 55-70 χρονών, δεκτός ελεύθερος και διαζευγμένος. «Πάπας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, www.pappas.gr

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ

Της ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ

Στείλε το γράμμα σου ταχυδρομικά ή στο fax της Α.Υ. ή στο info@athensvoice.gr για τη στήλη «Μίλα μου βρώμικα».

Αγαπητή Μυρτώ, θέλω εδώ και πολύ καιρό να σου στείλω, οπότε τώρα δεν ξέρω τι να σου πρωτοπώ. Για το ότι στα 21 μου, ερωτεύτηκα για πρώτη φορά τον Δ; Για τη φίλη φίλου, που μου έστειλε «προκλητικά» μηνύματα, εξαφανίζεται και κάθε φορά που εμφανίζεται το ίδιο τροπάριο (ματιές, έντονα βλέμματα κ.λπ.); Για τον ενθουσιασμό του περασμένου καλοκαιριού που με έκανε να φάω τα μούτρα μου; Για τον Κ, που ενώ έχει σχέση, κάθε φορά που βγαίνουμε, λέει πόσο πολύ με αγαπάει και πόσο με έχει ερωτευτεί, κάνει σκηνές ζήλειας (what the fuck?), μόνο και μόνο για να με κάνει να τον σκέφτομαι; Για το ότι είμαι 24 χρονών και δεν έχω κάνει ακόμα σεξ; Η μήπως για την Α; Με την οποία γνωριστήκαμε σε πλαίσια δουλειάς και τον τελευταίο μήνα βγαίνουμε και μιλάμε και κάθε φορά περνάω τέλεια και δεν ξέρω πώς να το χειριστώ όλο αυτό! Θέλω να πω ότι το μυαλό μου οργιάζει και τρώει συνέχεια κολλήματα. Ενθουσιάζομαι με κάθε καινούργια γνωριμία (τελευταία αυτή της Α), είτε είναι γυναίκα είτε είναι άντρας. Δεν εννοώ ότι τους θέλω όλους, αλλά τι γίνεται με αυτούς που θέλω; Το θέμα είναι, μήπως είμαι τρελή; Μήπως τα 'χω χαμένα; Δεν ξέρω τι ακριβώς είναι αυτό που μου αρέσει και δεν θα μπορέσω να μάθω, θα μου πεις, αν δε δοκιμάσω. Όμως τι να κάνω, ρε Μυρτώ, πώς να τις χειρίζομαι αυτές τις καινούργιες γνωριμίες; Γιατί το να είμαι ειλικρινής δεν έχει οδηγήσει ποτέ πουθενά μέχρι στιγμής. Δεν είμαι από αυτές που βγαίνουν με σκοπό την αναζήτηση, ούτε από αυτές που ξέρουν πότε γίνεται παιχνίδι και φλερτ με κάποιον. Είμαι 24 χρονών και η σεξουαλική μου ζωή είναι σχεδόν ανύπαρκτη. Φταίει η αυτοπεποίθησή; Και τελικά μετράει η εμφάνισή ή το λέγειν; Να συνεχίσω να φοράω κόκκινο κραγιόν; :P

με κάποιον, μια χαρά ξέρετε. **Υ.Γ. 2** Το πρόβλημα προκύπτει όταν μέσα σε όλο το πανηγύρι κάνεται ή διακόπτεται η επαφή με τον εαυτό μας κι αρχίζει το ξόδεμα. Κοινώς, αν δεν θέλετε να είστε ειλικρινής με τους άλλους και πάλι δικαίωμά σας. Με τον εαυτό σας όμως μπείτε στον κόπο. Μόνο έτσι ξεμπλέκεται το κουβάρι. **Υ.Γ. 3** Και για να το θέσω πιο απλά, αν κατά βάθος αγχώνεστε με διάφορα διλήμματα του τύπου «λες να είμαι λεσβία;» και σας φρικάρει η ιδέα του πώς θα αντιμετωπίσετε ένα τέτοιο ενδεχόμενο, λογικό είναι να ηγωνοέρεστε μεπερδεμένη ανάμεσα σε δύο φύλα προσπαθώντας να μεπερδευτείτε όσο γίνεται περισσότερο. Δεν λέω ότι συμβαίνει σώνει και καλά αυτό, μια υπόθεση κάνω.

Μυρτώ μου, γεια σου! Η αλήθεια είναι πως σου είχα ξαναγράψει στο παρελθόν. Τότε με είχες μεπερδέψει λίγο, αυτή τη φορά ελπίζω να ξεμεπερδέυω, αν και δύσκολο το βλέπω. Ήμουν σε σχέση τα τελευταία τρεις μήνες χρόνια περίπου. Στην αρχή ήμουν πολύ ερωτευμένη, τρεμάμενη θα έλεγα, σταδιακά όμως και επειδή όπως αποδείχτηκε, δεν θέλαμε τα ίδια πράγματα, μου πέρασε σιγά-σιγά και χωρίσαμε. Τις τελευταίες ημέρες βρέθηκα ξανά με τον πρώην μου, την πρώτη μου μεγάλη σχέση και έναν άνθρωπο που αφήνοντας στην άκρη κάθε υποψία εγωισμού, ήταν πάντα εκεί για μένα. Περνάω όμορφα μαζί του, με κάνει να γελάω και να νιώθω ασφάλεια. Και το σεξ είναι καλύτερο από ποτέ. Κάτι όμως σαν να λείπει. Σαν να μην έφταναν αυτά, σήμερα μου έκανε σχεδόν ερωτική εξομολόγηση ένας τύπος παύλα φίλος που είχε συμβεί κάτι μεταξύ μας πριν από δέκα χρόνια περίπου αλλά έκτοτε συνέχισε ο καθένας τη ζωή του. Και είναι όλα αυτά στο μυαλό μου και απλά γυρνάνε. Και νιώθω περιέργα. Και ίσως στα λέω και περιέργα. Αν κατάλαβες κάτι και μπορείς να μου δώσεις ένα φως σε όλο αυτό, καλοδεχούμενο. Ευχαριστώ προκαταβολικά. -Π.Π.

Η μόνη ξεκάθαρη απάντηση στις τόσες ερωτήσεις είναι αυτή για το κόκκινο κραγιόν: να.

Υ.Γ. 1 Δικαίωμά σας είναι, νομίζω, να μην έχετε κάνει ακόμα σεξ στα 24. Και στα 25. Και στα 26. Και στα 126. Ειδικά όταν δεν έχετε ακόμα αποφασίσει ποιος σας ελκύει αληθινά, ποιον εμπιστεύεστε αρκετά, ποιο σώμα και ποια μυρωδιά σας εξιτάρει τόσο ώστε να πάτε προς τα εκεί. Επίσης, δικαίωμά σας είναι να ενθουσιάζεστε με κάθε καινούργια γνωριμία και να φλερτάρετε με το σύμπαν στα 24 σας - και μη μου λέτε ότι δεν ξέρετε πότε γίνεται παιχνίδι και φλερτ

ΚΡΙΟΣ (21 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Τι ψάχνεις; Τι φαντάζεσαι ότι θα ανακαλύψεις μετά το επόμενο βουνό κι ύστερα το άλλο και μετά το άλλο; Διψάς για εμπειρίες και γνώση που ποτέ δεν σου είναι αρκετά. Μοιάζεις με τον τουρίστα που φτάνει στο Λονδίνο και μετά από δύο ώρες αρχίζει να ξεφυλλίζει τον οδηγό του Παρισιού. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν ευχαριστιέσαι. Φυσικά και ευχαριστιέσαι. Απλώς η περιέργειά σου είναι οξυμένη – θες να τα ξέρεις όλα. Αυτή η εισαγωγή είναι γιατί ο Κρόνος και ο Άρης στον Τοξότη μιλάνε για σπουδές, ταξίδια, νέους ορίζοντες, για διεύρυνση της δουλειάς σου, καινούργιες ιδέες, νέους ανθρώπους, εκπαίδευση, μετακινήσεις, μετακομίσεις, καινούργια κατορθώματα, για επιθυμία να ενεργοποιηθείς μέσα από μια καινούργια αγάπη, για περισσότερες γνώσεις, για την υιοθέτηση ενός νέου στιλ επικοινωνίας. Κι επειδή μπορείς να γίνεις θεαλλώδης όταν ενθουσιάζεσαι, θυμήσου τη λέξη κλειδί κάθε επιτυχίας: μετριοπάθεια.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 20 Μαΐου)

Δεν ξέρουμε το ζώδιο του εκατομμυριούχου που όταν τον ρώτησαν ποια είναι η αγαπημένη του μπέρα απάντησε «μα φυσικά η τζάμπα», αλλά μπορούμε να υποθέσουμε ότι ήταν Ταύρος. Είναι ασυνήθιστο για έναν Ταύρο να μην έχει το χρήμα ως βασικό άξονα της ζωής του. Η ειρωνεία είναι ότι τα λεφτά έρχονται και εξαφανίζονται κάθε τόσο εν μέρει γιατί τελικά δεν είσαι και πολύ έξυπνος/η όσον αφορά τα χρήματα ή επίμονος/η και εν μέρει γιατί το σύμπαν προσπαθεί να σε διδάξει ότι χρειάζεται να δέχεσαι από τους άλλους αυτό που σου προσφέρουν κι όχι να τους παίρνεις ότι έχουν απλώς επειδή το θέλεις. Με τον Άρη στον Τοξότη θέλεις δεν θέλεις εξαρτάσαι από τους άλλους – οικονομικά, συναισθηματικά, ψυχολογικά. Τα (δυσάρεστα) θέματα που ανακύπτουν σχετίζονται με οικονομικές συνεργασίες και συνεταιρισμούς, με δάνεια, τράπεζες, εφορία, χρήματα που περιμένεις από τους άλλους και πρέπει να δώσεις στους άλλους. Και στην απίθανη περίπτωση που τα χρήματα δεν σου λένε τίποτα, τότε δες το αλλιώς: αν δεν είσαι γενναιόδωρος/η στα αισθήματά σου πώς περιμένεις ο Άλλος να στα ανταποδώσει;

ΔΙΑΥΜΟΙ (21 Μαΐου - 21 Ιουνίου)

Οι πλανητικές επιρροές είναι σημαντικότερες, αντικρουόμενες και κρίσιμες. Από τη μία πλευρά ο Κρόνος και ο Άρης στον Τοξότη σε πιέζουν για αποφάσεις και ξεκαθαρίσματα στις σημαντικές διαπροσωπικές σου σχέσεις, επαγγελματικές και συντροφικές, και από την άλλη ο Δίας στην Παρθένο και τώρα ο Ερμής και η Αφροδίτη στους Ιχθύς σε ενθαρρύνουν να ρισκάρεις: δηλαδή να γοητευτείς, να πεις το να σε μία σχέση ή να γνωρίσεις επαγγελματικά χρήσιμους ανθρώπους, να δρομολογήσεις ένα σχέδιό σου, να ανοιχτείς στο μέλλον ή να ανοίξεις έναν καινούργιο και πιο ενδιαφέροντα για σένα δρόμο στη ζωή σου. Δεν είναι ώρα ούτε για αισιοδοξία ούτε για απαισιοδοξία. Είναι εποχή σκέψης, δράσης με συγκεκριμένο στόχο, συζητήσεων, μάθησης, επαφών, εξωστρέφειας. Προσοχή στα ψιλά γράμματα που υπάρχουν σε κάθε σχέση και επαγγελματική συνεργασία – δες τα, διαπραγματεύσου τα, συνειδητοποιήσέ τα.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (22 Ιουνίου - 22 Ιουλίου)

Υπάρχει μια διάχυτη εντύπωση ότι οι Καρκίνοι είναι ένα μάτσο συναισθηματικά υστερικών που κολυμπάνε σε τρελαμένα ψάρια μέσα σε ένα βαρέλι. Λένε επίσης ότι δεν διαθέτουν αναλυτικό μυαλό. Κούνια που τους κούναγε. Ως Καρκίνος διαθέτεις έντονη διαίσθηση και ένα μυαλό που συνεχώς σκέφτεται. Ακόμα περισσότερο έχεις βάθος σκέψης, ένα ασυνήθιστα αναλυτικό μυαλό που κατατρώεται από πολλές αμφιβολίες για όσα του έμαθαν όταν ήταν παιδί. Βρίσκεσαι σε μια εποχή της ζωής σου που όλες αυτές οι ιδέες, τα πιστεύω, οι απόψεις που σου μετέδωσαν σπίτι, θρησκεία, κοινωνία έχουν μπει στο στόχαστρο του μυαλού και της ψυχής σου για να αλλάξουν, να μεταποιηθούν, να εξελιχθούν. Σημασία έχει πια τι πιστεύεις ΕΣΥ για τις σχέσεις, τη δουλειά, τον έρωτα, τη δημιουργία, το σεξ – όχι οι άλλοι. Σημασία έχει ο δικός σου δρόμος, το ένστικτό σου, οι αποφάσεις σου. Είτε σπουδάζοντας κάτι διαφορετικό από ό,τι σου είχαν είτε δημιουργώντας παρόλες τις αντιρρήσεις των άλλων, ερωτευμένος/η με όποιον θέλει η ψυχή σου, χωρίζοντας από ψυχοφόρες σχέσεις, ξεκινώντας μια άλλη δουλειά ή φεύγοντας από μια δουλειά, μετακομίζοντας ή αλλάζοντας πόλη και χώρα, εσύ κάθεσαι στο τιμόνι του αυτοκινήτου σου.

ΛΕΩΝ (23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Τι σημαίνει να είσαι Λέων; Με τι αποστολή ήρθες στον κόσμο; Με τον Κρόνο στον Τοξότη για δυόμισι χρόνια και τώρα με τον Άρη επίσης στον Τοξότη για πολλές εβδομάδες σου δίνεται η ευκαιρία να ξαναθυμηθείς τι θέλεις, ποιος είσαι και ποια είναι η αποστολή σου. Ο αγώνας και η αποστολή σου είναι να εφεύρεις τον εαυτό σου, να δημιουργήσεις την προσωπική σου ταυτότητα και να μην ακολουθήσεις το δρόμο κανενός, αλλά να φτιάξεις το δικό σου. Μόνο έτσι θα είσαι ευχαριστημένος/η και ισορροπημένος/η. Ποιο είναι το όπλο σου; Η θέλησή σου – για το καλό ή το κακό. Κανένα άλλο ζώδιο δεν έχει την τεράστια θέληση που διαθέτεις εσύ. Μπορείς να γιατρέψεις τους ανθρώπους ή να τους κάψεις. Ο Τοξότης συμβολίζει για σένα τον Έρωτα, τη Δημιουργικότητα, τα Παιδιά, την Αυτοέκφραση, τη Χαρά της Ζωής. Είτε δημιουργείς είτε αγαπάς ήδη είτε ερωτευτείς είτε δουλεύεις, να θυμάσαι ότι χρειάζεται να το κάνεις με όλη σου την καρδιά.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 22 Σεπτεμβρίου)

Παρόλο που μπορεί να μην είσαι στα κέρφια σου, να αγχώνεσαι για το επαγγελματικό παρόν και μέλλον σου, να προσπαθείς να σταθεροποιήσεις δουλειά ή σχέσεις, να ψάχνεις εργασιακά ή να προσπαθείς να δεις πού θα στραφείς με τις σπουδές σου, ο Δίας εδώ στο ζώδιό σου και ο Ερμής και η Αφροδίτη στους Ιχθύς σου δίνουν ένα χεράκι βοήθειας, σου λένε ότι όλα παίζονται και είναι ανοιχτά. Να θυμάσαι ότι για να υπάρξει χάπι εντ χρειάζεται ο πρωταγωνιστής ή η πρωταγωνίστρια να περάσει δυσκολίες και εμπόδια και κρίσεις. Φυσικά και θα τα καταφέρεις. Προς το παρόν έχε υπόψη σου ότι ο σημαντικός τομέας των συντροφικών σχέσεων και των επαγγελματικών συνεργασιών είναι ενεργοποιημένος και ευνοείται. Όπως και να αισθάνεσαι μέσα σου, ό,τι κι αν αντιμετωπίζεις στην καθημε-

ρινότητα σου δεν φαίνεται προς τα έξω. Αυτό που βλέπουν οι άλλοι είναι κάποιος/α που μπορούν να εμπιστευτούν, να αγαπήσουν, να ερωτευθούν, να πάρουν στη δουλειά τους ή να κάνουν δουλειές μαζί του.

ΖΥΓΟΣ (23 Σεπτεμβρίου - 23 Οκτωβρίου)

1. Χρειάζεται να αγαπάς το σώμα σου κι όχι να παθιάζεσαι με αυτό: αν πιστεύεις ότι σε αγαπάνε μόνο όταν έχεις τέλειο σώμα, τέλεια υγεία και τέλειο πρόσωπο το μόνο που θα καταφέρεις είναι να τρελαθείς. 2. Το να περιμένεις το χειρότερο δεν βγάζει πουθενά. Ούτε και το να αποφεύγεις προβλήματα που είναι αληθινά και χρονίζουν. 3. Μπορείς να συνδυάσεις μαγεία και πρακτικότητα, λυρική φαντασία και γήινη χρησιμότητα. Τα προηγούμενα είναι μια ανάγνωση των διελεύσεων του Ερμή και της Αφροδίτης στους Ιχθύς που έχουν σαν αιχμή τους την εργασία, την καθημερινότητα, το σώμα και την υγεία. Ναι, η ρουτίνα και οι καθημερινές εκκρεμότητες σε αποθαρρύνουν, όπως και οι εντάσεις στις σχέσεις ή τα προβλήματα που δεν μπορείς να κρύψεις κάτω από το χαλί. Όμως όσο κι αν ξενερώνεις με τις πρακτικές όψεις της ζωής χρειάζεται να τις αντιμετωπίσεις. Όπως ίσως χρειάζεται να εκφράσεις και το θυμό σου προς τους άλλους, ή στον Ένα/Μία, χωρίς να σε ταράζει η ιδέα ότι θα τους χάσεις.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (24 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Εάν η καρδιά σου έχει ανεβασμένους παλμούς αυτή την περίοδο και δεν τρέχεις στο διάδρομο του γυμναστηρίου τότε μπορεί να παίζουν διάφορα σενάρια, όπως ότι σε ενθουσιάζει κάτι δημιουργικό που κάνεις. Ή είσαι ερωτευμένος/η. Ή σε έχει χτυπήσει η ανοιξη και κάθε τόσο ένας άντρας ή μια γυναίκα σου κόβουν την ανάσα. Ή σε κάνει υπερήφανο/η ένα παιδί σου. Ή περιμένεις πώς και τι το βράδυ που το ραντεβού θα καταλήξει στο κρεβάτι. Ή ετοιμάζεις ένα ταξίδι. Μπορεί να είναι πολλά τα σενάρια και οι παραλλαγές τους αλλά στο κέντρο τους βρίσκονται επιθυμία για έρωτα, προσοχή, κάτι που σου δίνει χαρά και ευχαρίστηση. Α ναι, η επιθυμία μπορεί να είναι για διασκέδαση – παλιά καλή διασκέδαση με φίλους, ξενύχτι, ένα ποτό παραπάνω και γέλιο, ιερό γάργαρο γέλιο.

ΤΟΞΟΘΗΣ (22 Νοεμβρίου - 21 Δεκεμβρίου)

Πού ανήκουμε τελικά; Αισθάνεσαι ασφαλής εκεί που βρίσκεται η οικογένειά σου; Σπίτι σου είναι εκεί που έχεις την οδοντόβουρτσά σου; Οι φίλοι σου; Ο/η σύντροφός σου; Εκεί που έχεις δώσει την καρδιά σου; Η δουλειά σου; Με τον Ουρανό στον Κριό, τον Άρη στο Ζώδιό σου και την Αφροδίτη στους Ιχθύς δεν μπορείς να δώσεις μια απόλυτη απάντηση. Σπίτι σου είναι όλα. Όσο ανέφελη κι αν είναι η οικογενειακή ζωή υπάρχουν φορές που δεν αντέχεις ούτε λεπτό παραπάνω. Και τώρα που χρειάζεται να τρέξεις για την επαγγελματική σου ζωή, που αντιλαμβάνεσαι ότι εξαρτάσαι από κάθε κλίθιο που επηρεάζει την πορεία σου, που χρειάζεται να πείσεις για τα σχέδια και τις προθέσεις σου ανθρώπους που δεν θα καθόσουν ποτέ στο ίδιο τραπέζι, νιώθεις σαν να ανεβάζεις ξανά και ξανά το βράχο του Σίσυφου. Να θυμάσαι ωστόσο ότι ο κυβερνήτης σου Δίας βρίσκεται στο πλευρό σου – αντίθετα με τον Σίσυφο, εσύ θα ανεβάζεις μια και καλή το βράχο στην κορυφή.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (22 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Ο Άρης στον Τοξότη είναι ένα αγκάθι στο πλευρό σου αφού υπάρχουν ώρες ή μέρες που σκέφτεσαι ό,τι δεν κατάφερες στη ζωή σου, η καθημερινότητα της δουλειάς έχει αγριέψει με μικροπαρεξηγήσεις, καθυστερήσεις ή μικροαναποδιές που σου σπάνε τον τσαμπουκά, οι γύρω σου φορτώνονται με άγχη και προβλήματα που πρέπει εσύ να λύσεις ή να διευκολύνεις, ή γιατί υποφέρεις από αλλεργίες της εποχής, ίωση ή απλώς ακεφιά. Με λίγα λόγια, αν σε ρωτούσαν τι θα ήθελες τώρα να κάνεις η απάντηση αυθόρμητα θα ήταν «να με αφήσουν ήσυχο/η και να σηκωθώ να φύγω, να δραπετεύσω κάπου μακριά από τις επαναλαμβανόμενες υποχρεώσεις και την πίεση». Από την άλλη, η Αφροδίτη και ο Ερμής στους Ιχθύς σου λένε ότι είναι υπέροχα να παρατάς τη μοναξιά για να βγεις με φίλους, να κυκλοφορήσεις εκεί έξω, να συναντήσεις όμορφους ανθρώπους και να ξεχαστείς μέσα στη βουή της πόλης.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 18 Φεβρουαρίου)

Μπορεί να μην ξέρεις επακριβώς τι είναι αυτό που σε ενοχλεί (πέρα από το εργασιακό άγχος και τη στενότητα των χρημάτων που είναι ένα κοινό πια μοτίβο για όλους) ή να μην μπορείς να προσδιορίσεις τη δυσφορία σου, αλλά υπάρχει σαν χαλίκι στο παπούτσι σου. Κι έτσι μπορεί τη μία να έχεις ξεσπάσματα επαναστάτη και την άλλη να συμπεριφέρεσαι σαν θυμωμένος έφηβος που δεν ξέρει πώς να ζητήσει να τον αγαπάνε. Πριν κάνεις τα πράγματα εκρηκτικά σκέψου μήπως η δυσανεξία έχει να κάνει με τις επαγγελματικές σου επιλογές, τις σχέσεις σου ή τα αισθήματα που αισθάνεσαι ότι ΔΕΝ παίρνεις – ζητά να επιτέλους. Θυμήσου ωστόσο ότι έχεις καλούς φίλους που πιθανόν να μη σε βοηθάνε πρακτικά, αλλά οι συμβουλές και οι λέξεις τους είναι ικανές να σε ισιώσουν και να ντοπάρουν την αυτοπεποίθησή σου.

ΙΧΘΥΕΣ (19 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου)

Παιχνίδια εξουσίας; Εσύ; Είναι δυνατόν; Τζάνκι της δημοσιότητας; Ένα κομμάτι σου ανήκει στον αόρατο καλλιτέχνη, τον άγγελο που έρχεται και φεύγει, που κάνει θαύματα και εξαφανίζεται χωρίς κανείς να τον πάρει είδηση ή να τον ευχαριστήσει, ευτυχισμένος που έδωσε αγάπη στον κόσμο. Και το άλλο; Ο σταρ, ή οι φαντασιώσεις ενός σταρ που εμφανίζεται με μαύρα γυαλιά και τσακώνεται άγρια με τους παπαράτσι για να δει τη φωτογραφία τους την επόμενη μέρα στις αντίστοιχες εφημερίδες και περιοδικά. Ναι, με πλανήτες σε κομβικά σημεία του πλιακού σου χάρτη θέλεις να είσαι στο κέντρο της σκηνής (της μεγάλης του κόσμου ή της μικρής για τους γύρω σου): θέλεις να είσαι ορατός/ή, να σε συζητάνε, να αναγνωριστείς, να σε μάθουν. Παρόλα αυτά είσαι Ιχθύς κι αυτό σημαίνει ότι ξέρεις πόσο ανόητο πράγμα είναι η φήμη, πόση υποκρισία και υποχωρήσεις κρύβει. Συμπέρασμα: Είτε στον επαγγελματικό χώρο είτε στις προσωπικές σου σχέσεις χρειάζεσαι το μπράβο, «τα πας καλά», «το κάνεις σωστά» και είσαι διατεθειμένος/η να παλέψεις για αυτά. Και στην προσωπική ζωή χρειάζεσαι αγάπη και είσαι έτοιμος/η επίσης να παλέψεις για αυτήν. **A**

*Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάξεις και τον ωροσκόπο σου

Σ' ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΠΟΥ ΕΙΣΑΙ ΠΑΝΤΑ ΕΚΕΙ!

Το Ταχυδρομείο Ευχαριστιών Υγείας Παυλίδη βάζει ρόδες και γίνεται κινητό, για να πεις το δικό σου ευχαριστώ σε εκείνους που είναι πάντα εκεί για σένα.

Μπες στη σελίδα της σοκολάτας Υγείας Παυλίδη στο Facebook για να μάθεις πού βρίσκεται το κινητό Ταχυδρομείο Ευχαριστιών.

 facebook.com/Ygeias instagram.com/pavlidesygeias

ΑΠΟ
ΠΑΝΤΑ ΔΙΠΛΑ ΣΟΥ

SAMSUNG
Galaxy S7 edge | S7

